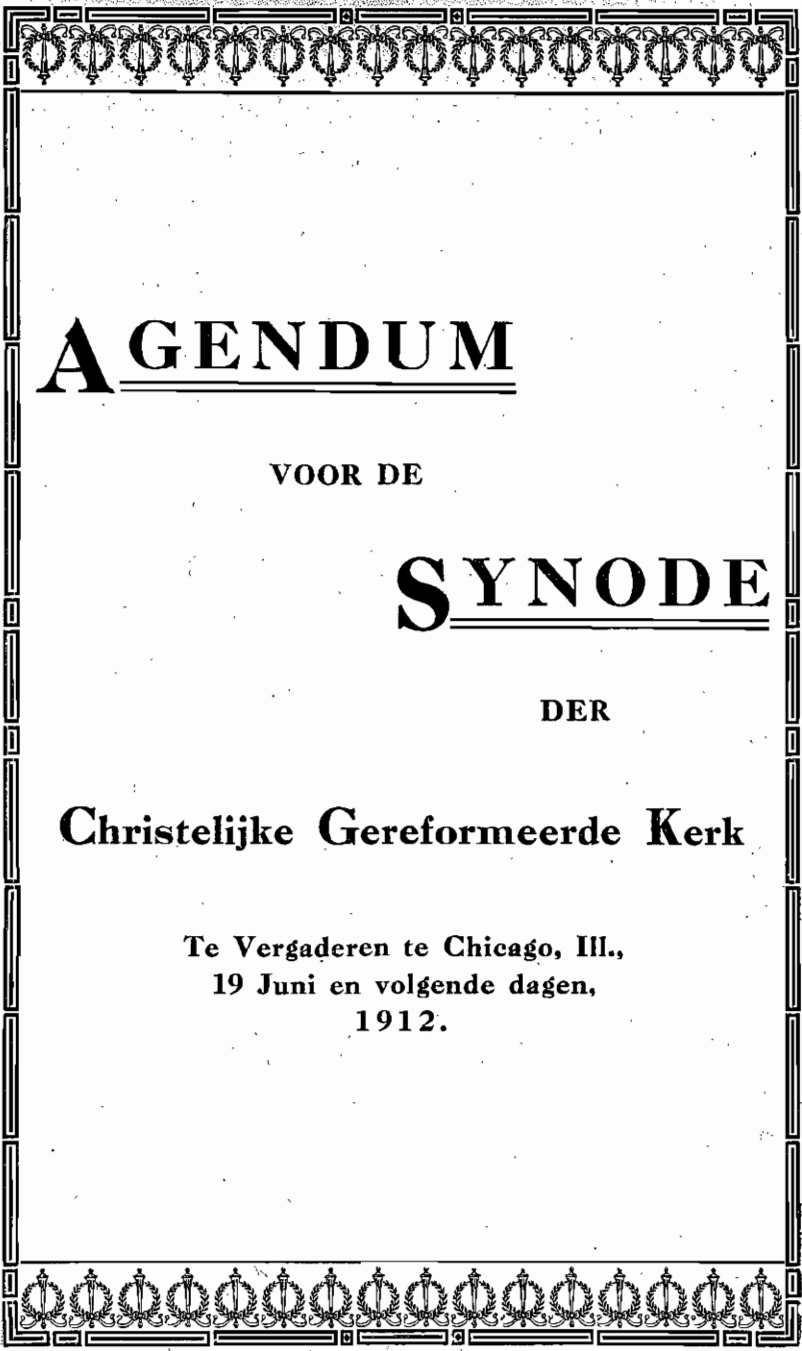

AGENDUM

VOOR DE

SYNODE

DER

Christelijke Gereformeerde Kerk

**Te Vergaderen te Chicago, Ill.,
19 Juni en volgende dagen,
1912.**

AFGEVAARDIGDEN TER SYNODE.

Classis Grand Rapids East.

Primi.

J. J. Hiemenga... Leeraar
W. P. Van Wyk.....L.
D. Van der Ploeg.....L.
R. Van Noord, Ouderling.
S. S. Postma.....O.
M. Schans.....O.

Secundi.

J. J. Weersing.. Leeraar.
J. H. Geerlings.....L.
M. Schans.....L.
H. Kuizema.. Ouderling.
S. CokO.
H. Schaafsma.....O.

Classis Grand Rapids West.

H. Beets Leeraar.
E. BreenL.
F. DoezemaL.
K. Boerema... Ouderling.
M. RusterO.
Y. VeenstraO.

S. Eldersveld ... Leeraar.
D. De Beer.....L.
W. R. SmidtL.
H. Pleune ... Ouderling.
W. HoekO.
R. DragtO.

Classis Hackensack.

L. S. Huizenga.. Leeraar.
J. M. Ghysels.....L.
J. A. Westervelt.....L.
Lambert Bewkes ... Oud.
Edward Van der Vliet.O.
Leonard BreenO.

D. H. Muyskens.. Leeraar.
.....
.....
J. S. Westervelt, ... Oud.
A. DemarestO.
.....

Classis Holland.

R. L. Haan..... Leeraar.
K. KuiperL.
E. J. Tuuk.....L.
A. C. Rinck... Ouderling.
A. PetersO.
A. J. Wibalda.....O.

M. Van Vessem, Leeraar.
J. Wyngaarden.....L.
W. D. Van der Werp..L.
M. Notier, ... Ouderling.
D. W. Jellema.....O.
J. HeeringaO.

Classis Hudson.

F. Fortuin Leeraar.
J. B. Hoekstra.....L.
E. J. Krohne.....L.
P. Pousma ... Ouderling.
Jas. GardenierO.
J. J. Ver Meulen.....O.

G. Westenberg .. Leeraar.
J. KeizerL.
L. J. Lamberts.....L.
W. Louwe Ouderling.
ReitsemaO.
J. Van der Plaet.....O.

Classis Illinois.

D.H.Kromminga, Leeraar.	J. Manni Leeraar.
W. Borgman L.	J. Walkotten L.
S. S. Van der Heide.... L.	J. R. Brink..... L.
S. Dekker Ouderling.	C. L. Clousingh, Ouderling
F. Visser O.	P. Verhulst O.
J. De Boer..... O.	L. Beré O.

Classis Muskegon.

H. Tuls Leeraar.	P. D. Van Vliet, Leeraar.
J. Post L.	M. J. Marcusse..... L.
J. Dolfen L.	J. Haveman L.
F. Kniphuizen, Ouderling.	P. Boelema ... Ouderling.
H. J. Doornbos..... O.	W. Korfker O.
M. Trap O.	J. Frens O.

Classis Orange City.

F. Stuart Leeraar.	N. Burggraaf,.. Leeraar.
J. Timmermann L.	H. Dekker L.
M. Van der Heide.... L.	H. M. Van der Ploeg. L.
B. De Jong... Ouderling.	B. Brink, Ouderling.
Y. R. Mulder..... O.	H. Jager O.
D. Zwagerman O.	E. Star O.

Classis Ost Friesland.

G. L. Höfker,... Leeraar.	H. Ahuis Leeraar.
Geo. Kramer L.	J. Plesscher L.
A. W. Meyer..... L.	B. Nagel L.
T. Kromminga, Ouderling.	P. Limburg Ouderling.
L. Ahrenholz O.	E. Brouwer O.
H. P. Eekhof..... O.	H. Boekholt O.

Classis Pacific.

P. J. Hoekenga, Leeraar.	A. Guikema Leeraar.
J. Van der Mey..... L.	M. Borduin L.
C. Vriesman..... L.	T. Jongbloed L.
E. Eerkes Ouderling.	R. Harkema .. Ouderling.
W. Lijstra O.	G. Dijkema O.
J. Van Dijken..... O.	R. Kooy O.

Classis Pella.

G. W. Hylkema, Leeraar.	Abr. Blick Leeraar.
C. De Leeuw..... L.	H. Danhof L.
I. Van Dellen..... L.	F. J. Drost..... L.
H. A. Van Zante, .. Oud.	Chas. Van der Kooi, Oud.

J. Pothoven	O.	W. B. Monsma.....	O.
D. A. Van Zante.....	O.	H. Overbergen	O.

Classis Zeeland.

A. Keizer.....	Leeraar.	J. Smitter	Leeraar.
D. R. Drukker.....	L.	H. Van der Werp....	L.
T. Van der Ark.....	L.	H. Walkotten	L.
D. Van Loo....	Ouderling.	W. Nyhof ...	Ouderling.
H. Smit	O.	G. Schreur	O.
J. Steinginga	O.	J. Miedema	O.

VOORARBEID.

Op Dinsdagavond, 18 Juni, 1912. om kwart voor acht, zoo de Heere wil, Ure des gebeds voor de Synode, in het kerkgebouw der Tweede Christ. Geref. Kerk, aan 106th Place, Roseland, Chicago, Ill. Voorganger, de President of Vice President der vorige Synodale Vergadering. Deze opent ook de Eerw. Synode op Woensdag, 19 Juni, des voormiddags om 10 ure, in de Derde Chr. Geref. Kerk, Roseland, Chicago, aan den hoek van 109th Place en Clark St. Na gebed en toespraak roept hij de deputaten op en leidt de verkiezing van den president, vice-president en scribae der Synode. De verkozen president aanvaardt zijn taak. Hij leest de *Openlijke Verklaring* voor, door de Synode met "ja" te beamen. Bepaling van wijze van arbeiden en uren van zitting. De president benoemt eene commissie tot verdeeling der voorstellen en rubrieken van 't Agendum onder verschillende commissies, desgewenscht met voordracht van de leden er van, en commissies tot ontvangst van deputaten van correspondentie-kerken.

Men vergelijke voor elke Rubriek de in Rubriek VIII genoemde VERSLAGEN.

I. THEOLOGISCHE SCHOOL EN COLLEGE.

De Synode trachte een einde te maken aan de pijnlijke onzekerheid rakende het verband tusschen Kerk en School en College. *(Classis Zeeland.)*

De Kerk behoude Calvin College gelijk die thans in verband staat met de Theologische School, en zorg er voor dat de College zoo spoedig mogelijk, in alle opzichten volledig worde.

Gronden: 1. De Kerk *mag* ongetwijfeld zulk een inrichting hebben als zij zulks in belang acht van hare kinderen, van de christelijke scholen, enz.

2. Scheiding tusschen de beide inrichtingen is gevaarlijk voor de College van wege kleiner omvang en onttrekken van finantieelen en zedelijken steun.

3. De College verleent steun aan de Theol. School door interest van het Endowment Fonds, (\$1,900 per jaar), en leer- en gradueergelden, enz. Totaal voordeel voor de Theol. School \$4,788.00. *(Classis Grand Rapids West.)*

De Synode overwege of de tijd niet rijp is, dat het Litt. Dep. van de School geheel of gedeeltelijk behoort overgedragen te worden aan eene op te richten Vereeniging.

(Classis Grand Rapids Oost.)

De Synode besluite om de Preparatory School zoo spoedig mogelijk aan eene Vereeniging voor Middelbaar Onderwijs op Gereformeerden Grondslag in Michigan over te dragen. De overdracht geschiede eerst dan, wanneer de Synode voldoende waarborg heeft, dat de opgerichte Vereeniging in staat is de belangen van de Preparatory School te behartigen. Aan de Classes in Michigan worde opgedragen om tot het oprichten van deze Vereeniging te komen. *(Classis Holland.)*

Daar College en Theol. School het eigendom der Kerk zijn, zoo zorgde de Kerk voor beide inrichtingen, totdat er eene Vereeniging tot stand mocht komen, aan welke de Kerk onder voldoende waarborg de College kan overdragen, terwijl het Onderwijs in de Theologie aan de Kerk verblijve.

(*Classis Holland.*)

De Synode besluite om zoo spoedig mogelijk het geheele Literarische onderwijs, ook wat de opleiding tot den Dienst des Woords betreft, geleidelijk over te dragen aan Vereenigingen voor Middelbaar en voor Hooger Onderwijs op Geref. grondslag.

(*Classis Illinois.*)

Aangezien de College principieel van een Vereeniging behoort uit te gaan, zoo drage de Synode, zoo spoedig mogelijk, de Academie over aan een plaatselijke Vereeniging en de College aan een Vereeniging voor Hooger Onderwijs, zoodra zulk een Vereeniging voldoende het voortbestaan der College kan waarborgen.

(*Classis Muskegon.*)

De Synode benoeme eene Commissie om de organisatie van een Vereeniging voor Hooger Onderwijs te bevorderen, met toezegging van de gelden die voor Hooger Onderwijs gecollecteerd zijn, onder voorwaarde, dat de Kerk het Reglement der Vereeniging goedkeurt.

(*Classis Muskegon.*)

De Synode spreke uit dat het om praktische reden wenschelijk is dat ook de Litterarische opleiding van aanstaande dienaren des Woords aan de Kerk verblijve.

(*Classis Muskegon.*)

De Synode geve de gronden aan voor haar besluit (Acta 1910, Art. 51) waarom de Kerk ook in de toekomst behoort te zorgen voor de opleiding tot den dienst des Woords.

(*Classis Muskegon.*)

1. a. De Kerk zorgde voor de Theologische opleiding van de toekomstige Dienaren des Woords.

b. De Synode make het „Preparatory Department” en de „College” los van de Kerk.

c. De Synode geve den stoot, door het benoemen van commissies, tot het oprichten van eene locale (Mich.) Vereeniging voor Geref. Middelb. onderwijs en eene nationale Vereeniging voor Hooger Onderwijs. Zij drage zoo spoedig mogelijk, het „Preparatory Department” (Academy) over aan de op te richten Ver. voor Geref. Middelbaar Onderwijs en de „College” aan de op te richten Ver. voor Geref. Hooger Onderwijs. Zij make met deze Vereenigingen de noodige regelingen (contractueel verband met de kerken) voor de Litterarische opleiding van de toekomstige Dienaren des Woords.

2. De overgang zal geleidelijk zijn. Onderwijs geve de Kerk aan de „Academies,” die opgericht worden, denzelfden finantieelen steun, procentsgewijze, als aan de „Academy” (Preparatory Department) te Grand Rapids.

3. Blijft echter de tegenwoordige verhouding van Kerk en School bestendigd dan geve de Synode ook aan andere op te richten locale scholen voor Geref. Middelb. Onderwijs onder ons denzelfden finantieelen en zedelijken steun als de „Academy” (Preparatory Department) te Grand Rapids geniet.

(*Classis Orange City.*)

De Synode, zorgē voor algeheele opleiding tot den dienst des Woords, en niet, als vertegenwoordigers der Kerk, voor onderwijzers, advocaten, dokters, enz.

(*Kerkeraad, Pease, Minn.*)

Aangaande de verhouding van Theol. School, „Preparatory School” en College besluite de Synode

a. De „Preparatory School” op het spoedigst aan eene soliede Vereeniging voor Middelbaar Onderwijs op Gereformeerden grondslag over te dragen. Aangezien deze School voornamelijk, zoo niet uitsluitend ten behoeve en ten voordeele van Michigan zal zijn, dient deze Vereeniging in Michigan op te komen. De Synode benoeme eene Commissie om deze zaak met kracht voor te bereiden.

b. Dat waar de College van groot belang is voor heel

ons Gereformeerd volk, deze vooreerst het eigendom der kerken blijft, opdat er meer waarborg zij voor de instandhouding, bloei en uitbreiding van dezen tak van Hooger Onderwijs. (*Classis Pacific.*)

De Synode spreke uit, dat de kerken blijven zorgen ook voor de Literarische opleiding van aanstaande dienaars des Woords. (*Classis Pacific.*)

De Classis stelt der Synode voor, de Theol. School en de College van elkaar los te maken.

Zij brengt onder de aandacht der Synode, dat, om hier toe te komen, wij hebben te rekenen met:

I. De overdracht van de College aan eene Vereeniging.

II. De mogelijke samenwerking van de Kerk met deze Vereeniging.

III. De plaats van het „Seminary proper” en het gebruik der gebouwen van de Theol. School en de College wederzijdsch.

I. Aangaande de overdracht van de College aan eene Vereeniging, stelt de Classis voor:

1. De Synode benoeme een Comm., die pogingen aanwende, om eene vereeniging voor hooger onderwijs op Geref. grondslag in het leven te roepen.
2. De Synode bepale, dat de College-gronden en het College-fonds worden overgedragen aan deze op te richten vereeniging, zoodra deze Vereen. op door de Synode vast te stellen wijze:
 - a. Genoegzamen waarborg biedt en voor het Geref. karakter en voor het wetenschappelijk peil van het onderwijs;
 - b. Genoegzame fondsen kan aanwijzen, waardoor de toekomst van de College financieel gewaarborgd is.
3. De Synode machtige het Curatorium om, in gebondenheid aan het onder 2 genoemde, de College

en de daarvoor bestemde gronden en gelden aan de Vereeniging over te dragen.

II. Aangaande de samenwerking van Kerk en College stelt de Classis voor, dat de Kerk, door middel van het Curatorium, een contract zoeken aan te gaan met de Vereeniging van den volgenden inhoud:

De Kerk harerzijds belooft jaarlijks te storten in de kas der Vereeniging eene nauwkeurig te bepalen som, ongeveer gelijk staande met wat thans wordt besteed aan het onderhoud van de „Seminary-Preparatory Course;” terwijl de Vereeniging zich verbindt om:

a. De tegenwoordige professoren van de College te benoemen op een salaris, minstens evengroot als wat zij ontvangen tijdens het jaar van overdracht;

b. De College zoo in te richten, dat de Kerk van die inrichting gebruik kan maken voor degenen, die zich wenschen voor te bereiden voor de studie der Theologie;

c. Aan de Kerk voldoende controle te geven van dat deel van de College, dat als „Seminary-Prep. Course” dienst doet.

III. Aangaande de Theol. School, („Seminary proper”) stelt de Classis voor, deze inrichting te laten op de plaats, waar ze nu is en daartoe te herroepen het besluit der Synode van 1910, Art. 56, VII, 2, rakende den verkoop van het Theol. Schoolgebouw met de daarbij behorende gronden.

Verder zoeken de Synode door het Curatorium, met de Vereeniging eene overeenkomst aan te gaan, volgens welke de gebouwen van de College gebruikt kunnen worden door de kerkelijke school en omgekeerd, de tegenwoordige Theol. School kan gebruikt ten dienste van de Collège.

(Classis Pella.)

1. *Overwegende*, dat de vorige Acta der Synoden onzer Kerk blijk geven van de wenschelijkheid van het bestaan

eener Vereeniging voor Hooger Onderwijs, die de Calvin College voor hare rekening neme (Acta '96, '98 en '08.)

2. *Overwegende*, dat de Synode van 1910 tevens uitsprak: „dat onze Kerk ook in de toekomst behoort te zorgen voor de opleiding van hare aanstaande dienaren des Woords, en, dat derhalve onze Theol. School, die, naar algemeen erkend wordt, het eigendom der Kerk is en geheel voor hare rekening ligt, *ook in de toekomst* wat de Theol. opleiding aangaat, geheel door de Kerk zal worden onderhouden en bestuurd” (Art. 51, pag. 38 boven).

3. *Overwegende* dus, dat de uitspraak der Synode 1910 onmogelijk kan beteekenen dat de *College ook* voor de toekomst het eigendom der Kerk zoude blijven, hetgeen wel bedoeld is, in betrekking tot de Theol. School (Acta 1910, Art. 56, pag. 42 boven).

4. *Overwegende* ten slotte, dat alle Synoden onweder-sprekelijk bedoelden, dat de Theol. School voor de toekomst *altijd* het eigendom der Kerk zal blijven, maar, dat de College het eigendom der Kerk zal blijven tot zoo lang, dat de geschikte tijd voor het maken van eene verandering zal gekomen zijn.

Zoo *besluit* de Classis Hudson het volgende *voorstel* voor de Synode te brengen:

a. dat de tijd daartoe thans zoo gunstig is, als men zulks voor de toekomst ooit zal kunnen verwachten.

b. dat de Synode eene Commissie benoeme, die er haar werk van maakt en pogingen aanwendt en haren invloed zooveel mogelijk gebruikt tot het oprichten eener Vereeniging voor Hooger onderwijs op Geref. grondslag.

c. dat deze Commissie beperkt worde tot personen in Michigan en Illinois, die naar eigen oordeel hun invloed door heel de Kerk laten gelden.

d. dat volmacht worde verleend aan het Curatorium, om, bij eventueel succes dezer Commissie de College aan de bovengenoemde Vereeniging voor Hooger onderwijs over te doen.

De Synode stelle de volgende voorwaarden:—

1. Dat het tegenwoordige Schoolgebouw met de loten aan Fifth Ave. en Madison St., blijven het eigendom der Kerk.

2. Dat de Vereeniging als haar eigendom in bezit ontvange: *a.* al het land, dat thans voor de College is bestemd; *b.* al de gelden van het „Endowment Fund”; *c.* al de gelden, die als speciale giften door de gemeenten in Grand Rapids zijn beloofd.

3. Dat de Vereeniging al de Litt. Proff. voor hare rekening neme, op nader door de Synode te bepalen voorwaarden.
(*Classis Hudson.*)

De Synode herzie het besluit in zake het verkoopen van het Theologisch Schoolgebouw.

(*Classis Grand Rapids Oost.*)

De Synode herzie het besluit in zake het verkoopen van ons Schoolgebouw en daarbij behoorende gronden, (Acta 1910, Art. 56, VII, 2.) aangezien welke regeling er ook in de toekomst gemaakt worde in betrekking tot de Theol. School en de College, het bestaande gebouw diene behouden te worden voor het Onderwijs in de Theologie.

(*Classis Holland.*)

De Synode herzie het besluit, genomen door de vorige Synode, in zake de verkooping van het Theol. Schoolgebouw.

(*Classis Illinois.*)

De Synode herzie het besluit in zake het verkoopen van het gebouw voor de Theol. School en besluite het niet te verkoopen; dewijl het indertijd door ons volk opgericht is voor de opleiding van dienaren des Woords en het daarvoor nog voldoende is.

(*Classis Muskegon.*)

De Synode herzie het besluit in zake het verkoopen van ons Theol. Schoolgebouw en daarbij behoorend erf, aangezien het bestaande gebouw voldoende ruimte biedt voor het Seminarium.

(*Classis Orange City.*)

De Synode herzie het besluit van 1910 betrekkelijk den verkoop van het tegenwoordige Schoolgebouw, daar dit gebouw volkomen aan alle behoeften der opleiding voor den dienst des Woords kan voldoen. (*Classis Pacific.*)

De Synode herzie Art. 56, VII, 2 vorige Synode betreffende het verkoopen van ons tegenwoordig Schoolgebouw. (*Classis Zeeland.*)

De Synode zorgt voor meer professoren voor de College. (*Classis Grand Rapids West.*)

De Classis dringt er bij de Synode op aan om de salarissen van al de professoren te verhoogen en verhooge daartoe den aanslag. (*Classis Grand Rapids West.*)

De Synode verhooge den aanslag voor de Theol. School zooveel het noodig is. (*Classis Holland.*)

De Synode verhooge het salaris van de Theol. Professoren. (*Classis Muskegon.*)

De Synode verhooge het salaris van de Theol, professoren. (*Classis Orange City.*)

De Synode verhooge het salaris der professoren, en lette daarbij inzonderheid op de Litterarische professoren. (*Classis Pacific.*)

De Classis dringt er bij de Synode op aan dat deze een President voor de College benoeme die zich geheel toewijde aan den bloei der inrichting, finantieel zoowel als educational. Het voorbeeld van andere Kerkengroepen bewees het noodige zoowel als het voordeelige van zulk een maatregel. (*Classis Grand Rapids West.*)

De Synode benoeme een President voor John Calvin College, om dezelfde reden genoemd in Acta 1910, pag. 46. (*Classis Muskegon.*)

De Synode besluit tot het aanstellen van een College President. (*Classis Zeeland.*)

De Synode zorgde voor de aanstelling van schrijvers om de belangen van het Hooger Onderwijs in de kerkelijke bladen te bepleiten. (*Classis Grand Rapids West.*)

De Classis stelt der Synode voor, dat zij adviseere tot het aanstellen van classicale correspondenten, die in hunne respectieve Classes gelden trachten te verkrijgen voor de Theol. School; en zoolang deze correspondenten er niet zijn, een weg aanwijze tot het vermeerderen der bijdragen voor de School. (*Classis Pella.*)

De Synode overweegt of het niet wenschelijk is, dat het getal der Curatoren van elke Classis van twee op één gebracht worde, overwegende de groote onkosten die aan elke Curatoren vergadering verbonden zijn.

(*Kerkeraad, Grand Haven I.*)

Classis asks Synod to continue the present relation between the Church on the one hand and the Theological School and Calvin College on the other.

(*Classis Hackensack.*)

Classis asks Synod to rescind her motion to authorize the sale of the present property, corner of Madison and Fifth Ave.

(*Classis Hackensack.*)

II. ZENDING. BEGINSSEL. HEIDEN- INWEN- DIGE- EN MORMONEN ZENDING.

De Synode keere terug tot het ingenomen standpunt in zake de Zending van 1908. Zie Art. I, pag. 18, Acta 1908.

Gronden: a. Dat standpunt is door 1910 niet weerlegd;

b. Het besluit van 1910 is lijnrecht in strijd met Art. 31, D. K. O.;

c. Omdat derhalve de gronden voor het besluit van 1908 nog gelden;

d. Omdat dit standpunt door de Synode van 1906 is voorbereid. *(Classis Grand Rapids Oost.)*

De Synode keere terug naar het beginsel voor de Zending uitgedrukt in punt I, Art. 32, pag. 18, Acta Synodi 1908.

Reden: de Synode van 1910 weerlegde geen enkele der gronden aangegeven door de Comm. ad hoc in „De Wachter” van 11 Maart 1908, herdrukt in dit blad van 24 Jan. 1912, aldus luidende: „Uwe Commissie,

overwegende:

1. Dat volgens in de H. Schrift aangegeven lijnen, en dienovereenkomstig volgens Gereformeerd Kerkrecht, de verkiezing en beroeping of benoeming van ambtsdragers toekomt aan hen die door Christus met het regeerambt zijn bekleed;

2. dat Meerdere Vergaderingen krachtens haar kerkrechterlijk karakter, als vergaderingen van Kerkeraden, volle regeermacht hebben zoover die door Christus aan het regeerambt is verleend, in alle zaken die naar Artt. 30 en 31 D. K. O. daar wettig ter tafel komen, en dat als behoorende tot die regeermacht, het verkiezen en beroepen van Dienaren des Woords voor zaken hare kerken gezamenlijk aangaande, niet kan uitgesloten zijn;

3. dat dan ook de Kerkenorde aan de Meerdere Vergaderingen gelijke bevoegdheid tot ambtelijke handelingen toekent als de Kerkeraden hebben, om daarvan gebruik te maken, wanneer zulks naar de goede orde op haar weg ligt, maar ook dan alleen. Zoo om het Woord te doen bedienen en tucht te oefenen (Art. 39,) als om Dienaren des Woords te beroepen en te zenden (Artt. 4, 7);

4. dat de geschiedenis der Geref. Kerkregeering de proeven levert, dat deze zaken van ouds in de Geref. Kerken zoo opgevat zijn, en met name missionaire Dienaren door Meerdere Vergaderingen zoowel als door Kerkeraden zijn beroepen en uitgezonden:

oordeelt:

dat de roeping van missionaire Dienaren ook mag uitgaan van Classen en Synoden." (*Classis Grand Rapids West.*)

De Synode keere terug tot het beginsel voor de Zending uitgesproken in punt 1, Art. 32, pag. 18, Acta 1908.
(*Classis Muskegon.*)

De Synode keere terug tot het in 1908 ingenomen standpunt in zake de Zending. Zie punt 1, Art. 32, pag. 18, Acta Synodi 1908.
(*Classis Ostfriesland.*)

De Synode keere terug naar het beginsel, voor de Zending uitgedrukt in Art. 32, pag. 18, Acta Syn. 1908. En tevens neme de Synode van 1912 in de Acta de gronden op, die voor het besluit van 1908 geleverd waren en toen niet in de Acta zijn opgenomen.
(*Classis Pella.*)

De Synode blijve bij het in 1910 genomen besluit aangaande de roeping van de Missionaire Dienaren des Woords en voege er aan toe: „De Synode bepale voor iedere zendende kerk het arbeidsveld.”
(*Classis Hudson.*)

1. De Classis stemt in met het besluit der Synode van 1910.

2. a. In betrekking tot het ontwerp Zendingsorde stemt de Classis in met het minderheidsrapport van Art. 6.

b. Zij wenscht, dat Art. 14 en 15 in omgekeerde orde worden geplaatst.

c. De laatste zinsnede van Art. 14 te schrappen, n.l. „benevens de gewone Dep. ad Examina.”

d. Te schrappen in Art. 16: „en hetzelfde recht.”

e. In te voegen in Art. 22 of te veranderen als volgt: „Zij benoemt uit elke Classis een Deputaat met zijn secundus voor de Zending onder de Heidenen;” in te voegen tusschen „rapporteren” en „geregeld”: om de drie maand.”

f. Met genoemde veranderingen geeft de Classis hare adhaesie aan de Concept Zendingsorde.

(*Classis Orange City.*)

De Synode toone aan, dat het besluit van 1908 in zake de Zending, waar het zegt, dat de Zending van Meerdere Vergaderingen behoort uit te gaan (Art. 32, II), in lijnrecht strijd is met het recht der plaatselijke kerken en met Art. XXXI onzer Kerkenorde; opdat er een einde kome aan de agitatie tegen de thans gangbare Zendingsmethode, en tegen het besluit der Synoden 1906 en 1910 in zake deze materie.

(*Classis Pacific.*)

De Synode spreke zich duidelijk uit, waar het beginsel is aanvaard, dat de Zending van de plaatselijke kerk behoort uit te gaan, hoever eene kerk of groep van kerken gewettigd zijn een ander Zendingsveld te kiezen dan dat der Indianenzending onzer Kerk, indien het concept-reglement niet aangenomen wordt.

(*Classis Illinois.*)

De Classis verzoekt de Synode, de Zending onder de Mormonen zedelijk en financieel voor hare rekening te nemen.

(*Classis Pella.*)

De Synode stelde pogingen in het werk om de verstrooiing van ons Hollandsch volk zooveel mogelijk te voorkomen, door het formeeren van een „Bureau van Informatie” ten behoeve van hen die verhuizen.

(Inw. Zending.)

(*Classis Pacific.*)

De gemeente Rusk wordt aanbevolen voor eene subsidie van \$100. per jaar.

(*Classis Zeeland.*)

Classis asks Synod if the time is not yet there for the ordination of native helpers among the Navaho tribe.

(*Classis Hackensack.*)

Voor de Nagekomene Voorstellen des Boards der Heidenzending, zie bladz. 29 v.v.

III. JODEN ZENDING.

De Synode poge te komen tot eenē Geref. Zending onder de Joden, en bijaldien zulks onmogelijk blijkt, legge zij de kerken geen collecte op voor de „Chicago Hebrew Mission.”
(*Classis Orange City.*)

Classis recommends that *Paterson* be chosen as the place for conducting Jewish Mission work by the denomination,

a. because in *Paterson* there are English-speaking churches to which converts can be referred.

b. because it is *financially* possible to assume the *Paterson* Hebrew Mission work.

c. because of the great Jewish population in *Paterson* and surroundings.
(*Classis Hackensack.*)

IV. PUBLICATIE ZAKEN.

Voorstellen van de Commissie van Toezicht voor „De Wachter.”

I. Om het nummer van het leestermijn achter ieders adres niet meer te plaatsen op „De Wachters” die aan de lezers gezonden worden.

II. Een vasten mede-redacteur voor de rubriek *Zending* af te schaffen aangezien overvloedig stof voor de *Zending* buiten een vasten mede-redacteur ingezonden wordt en meer kan verkregen worden.

III. Voorts geeft de Commissie het volgende ter overweging:

a. Een algemeen agent voor „De Wachter” aan te stellen met afschaffing van de plaatselijke agenten;

b. Of een adm. te benoemen die *al* zijn tijd uitsluitend besteedt aan de administratie en advertenties, met behoud van de meeste plaatselijke agenten.

c. Of het niet wenschelijk zou zijn de geheele publi-

catie en administratie van „De Wachter” uit te besteden, of te verhuren voor eene vaste som.

(„Wachter” Commissie.)

De Synode herzie Acta 1910, Art. 71, I, in dier voege, dat elk der mede-redacteuren ten volle verantwoordelijk blijft voor zijn eigen rubriek, ook wat betreft de plaatsing of niet-plaatsing der ingezonden stukken.

(Classis Pacific.)

De Synode besluite om de Sabbathsschoolles niet meer in „De Wachter” te plaatsen.

(Classis Illinois.)

De Synode zorgte voor een eigen Zondagsschool Rooster.

(Classis Orange City.)

De Synode zorgte voor het verkrijgen van een eigen Zondagsschool Rooster.

(Classis Holland.)

De Synode zorgte voor een eigen Zondagsschool Rooster.

(Classis Illinois.)

De Synode late de rapporten van de Comm. van praeadvies, staande de Synode, drukken, opdat ieder afgevaardigde, copie voor zich hebbe, ten einde beter over de zaak te kunnen oordeelen.

(Classis Muskegon.)

De Synode zorgte er voor, dat hare Acta zoo worde uitgegeven, dat die in alles duidelijk en volledig zij.

(Classis Orange City.)

V. KERKENORDE ZAKEN.

Daar er een leemte is in de Vragen gesteld bij het openbaar belijdenis doen in onze Kerk, daar er niet gevraagd wordt, gelijk volgens Vr. 81 van den Catechismus, naar kennis van ellende en verlossing, als noodig voor toetreding tot het Avondmaal, maar alleen naar leer, dankbaarheid en

tucht, zoo stelt de Classis voor om op de tegenwoordige eerste vraag omtrent de leer te laten *volgen*:

„Of gij belijdt dat gij, overeenkomstig die leer, U zelve door Gods genade hebt leeren mishagen van wege uwe zonden en uw vertrouwen stelt op Christus Jezus en zijne beloften, als alleen genoegzaam ter zaligheid?”

En dan vervolgens zooals thans, pag. 65 K. O., par. 9, 2 en 3. *(Classis Grand Rapids West.)*

De Synode besluite verandering aan te brengen in de vragen die gedaan worden bij het doen van openbare belijdenis, en benoeme eene Commissie om de volgende Synode in dezen van advies te dienen. *(Classis Pacific.)*

De Synode spreke uit of geattesteerden naar zuster gemeenten, leden zijn der gemeente die attest zendt, of dan reeds behoorden tot de gemeente waaraan zij gezonden zijn, zoolang er nog geen kennisgeving geschiedde dat het attest aangenomen werd. *(Classis Muskegon.)*

Aangezien het inconsequent is om de kinderen der doopleden den doop te weigeren, en toch die ouders als leden der Kerk te blijven dragen, verzoekt de Classis dat er een leeftijd bepaald worde, waarop de doopleden die weigeren tot belijdenis te komen, zullen worden geroyeerd als leden der Kerk, n.l. zulke doopleden die vóór dien leeftijd behoorlijk zijn bearbeid. *(Classis Grand Rapids Oost.)*

De Synode geve hare goedkeuring aan het besluit des Kerkeraads om E. F., een persoon die gescheiden zijnde van zijn eerste vrouw met een verlatene huwde, doch die nu tot berouw en bekeering gekomen is, tot de volle gemeenschap der Kerk toe te laten. *(Kerkeraad Alpine Ave., G. R.)*

De Synode stelle een Formulier op ten gebruike bij het royeeren van ongehoorzame doopleden.

(Classis Orange City.)

De Synode benoeme eene Commissie om te onderzoeken

ken of en hoe het mogelijk is op Bijbelsche gronden, dat menschen die echtscheiding verkregen op onbijbelsche gronden, en later weer huwden, in onze Kerk kunnen worden opgenomen, nadat zij tot hartgrondige bekeering zijn gekomen.
(*Classis Grand Rapids Oost.*)

De Synode kome terug op het besluit van 1910 om keurstem te geven aan de Deputaten ad Examina.

Gronden: a. dat eene Classis geene bevoegdheid heeft om aan anderen, dan aan hen, die wettig door de kerken ter Classis afgevaardigd worden, keurstem toe te kennen, en

b. dat, al was de Classis hiertoe bevoegd, zij in dit geval toch geene keurstem zoude *mogen* geven, dewijl dan het doel, dat met bovengenoemde deputaten als afgevaardigden van alle kerken bij de examina beoogd wordt, te loor gaat.
(*Classis Hudson.*)

De Synode herzie het besluit in Art. 74, pag. 68 en aanvaarde weer het besluit der Synode van 1908, pag. 35, Art. 54, III, volgens het advies der Comm. in deze zaak gegeven op de Synode 1910, Art. 74.

Gronden: Omdat de aangenomene dienaren des Woords beroepbaar zijn voor geheel de Kerk en niet alleen voor de Classis, en Art. 4 en 49 der D. K. O. zulks uitdrukkelijk verklaren.
(*Classis Muskegon.*)

De Classis stelt der Synode voor, Par. 3 van Art. 22, D. K. O. te schrappen, omdat de regel is aangenomen in Par. 2, en het niet gewenscht is, uitzonderingen te reglementeren.
(*Classis Pella.*)

De Synode besluite om in het reglement voor Kerkvisitatie de vraag in te lassen of er ook geregeld een nabetrachtings-predikatie gehouden wordt.
(*Classis Grand Rapids West.*)

1. Letter a, in „het onderzoek voor den vollen kerkeraad,” Regl. Kerkvisitatie, worde aldus gelezen: „Wordt

....eens naar vrije tekstkeuze en eens naar de volgorde van den Heidelb. Catechismus...."

2. Onder letter a. worde als letter b. aan het reglement toegevoegd: „Bepaalt de kerkeraad voor de leesdiensten ook de leesstof, gelijk de predikaties der leeraars bepaald zijn; en worden in deze diensten uitsluitend predikaties gelezen van leeraars van erkende Geref. kerken?"

3. En letter p. worde aldus gelezen: „Worden de door de Classis en Synode bepaalde collecten opgenomen overeenkomstig de daartoe gemaakte regelingen?"

(Classis Orange City.)

De Synode besluite dat de vraag in Art. 41, D. K. O.: „of een kerkeraad iets heeft, waarin hij 't oordeel en de hulp der Classis behoeft;" wegvale, aangezien daarvoor de instructiën op de lastbrieven zijn.

(Classis Ostfriesland.)

De Synode geve eene nieuwe redactie van Art. 41, D. K. O. en brenge den inhoud en strekking er van in overeenstemming met onzen tijd, in 't bijzonder de zinsneden:

a. of de scholen bezorgd worden;

b. ten laatste, of daar iets is, waarin zij het oordeel en de hulpe der Classis tot rechte instelling hunner kerk behoeven.

(Classis Holland.)

De Synode late, na elke Synodale Vergadering, waarop veranderingen in de Kerkenorde zijn aangebracht, deze aangebrachte wijzigingen in pamphletvorm drukken, ten gerieve der kerken.

(Classis Holland.)

De Synode besluite tot vermindering van het getal afgevaardigden tot op twee van elke Classis, en tot vergadering in elk jaar, inzonderheid in het belang van Zending en School, en verordene terugzending naar de Classes van alle zaken van gewicht en van algemeen belang, met bijvoeging

van de motieven voor genomen besluiten, om die daarover eerst te laten beslissen.

(*Kerkeraad, Bauer, Michigan.*)

De Synode bespoedige de uitgave der nieuwe Kerkenorde in beide talen, Hollandsch en Engelsch.

De Synode spreke uit, of de Classis Hudson Artt. 11, 14, 15, 17, 22, 27, 30, 36, 38, 39, 43 en 84 in de zaak Passaic, North Side juist heeft toegepast, dewijl de gemeente North Side behoefte heeft aan dergelijke uitspraak met het oog op het rechtsgeding omtrent de kerkelijke goederen.

(*Classis Hudson.*)

That the Synod order the translation into English of our revised Church Manual (D. K. O.) to be effected *with all possible speed.*

(*Classis Hackensack.*)

That in the new English translation of the Church Manual such foreign phrases as are found in the Holland, „Deputaat ad Examina,” „Consulent,” „Praeparatoir,” „Peremptoir,” „Attest,” „Ex Bonus Publicis,” „Censura Morum,” „Curatorium,” „Agendum,” „Visitatores,” etc., be avoided as much as possible and good English expressions be substituted.

(*Classis Hackensack.*)

VI. VARIA.

De Classis verzoekt de Synode toestemming tot Classissplitsing.

a. Daar 't zeer moeilijk is te vergaderen met zulk een groot aantal afgevaardigden (47) met 't oog op logies.

b. Daar het vele werk in den tijd, die beschikbaar is, niet behoorlijk kan worden gedaan.

De volgende splitsing wordt verzocht:

1. Classis Orange City: Gem.: Bemis, Volga, Carnes, Le Mars, Leota, Edgerton, Hancock, Sibley, Hospers, Iretton, Middelburg, Orange City, Prinsburg, Sanborn, Sheldon. 15 gemeenten, 700 huisgezinnen, 10 leeraars.

2. Classis Sioux Center: Corsica, Doon, Ebenezer, Friesland, Harrison, Hull, Ia., Hull, N. Dak., Lebanon, New Holland, Platte, Rock Valley, Sioux Center, Inwood, Andover, Lark, Grand Forks, Winnepeg. 17 gemeenten, 800 huisgezinnen, 12 leeraars. (*Classis Orange City.*)

De Classis verzoekt der Synode verlof tot het organiseren eener Engelsch-sprekende Classis in Michigan en Illinois.

Gronden: a. De Engelsch-sprekende gemeenten zijn sterk genoeg, tellende 8 in Michigan en 2 in Illinois.

b. Met het oog op de taal. Voor vele kerkeradsleden is het moeilijk zich uit te drukken in 't Hollandsch.

c. Zij komen voor vraagstukken te staan, waar het verkieselijk is dat zij met elkander over beraadslagen.

d. Omdat het verkieselijk is om als één lichaam naast elkander te staan, ten einde zij beter dan als individueele gemeenten invloed kunnen uitoefenen op het Amerikaansche leven. (*Classis Grand Rapids Oost.*)

De Synode geve toestemming tot het formeeren eener nieuwe Classis bestaande uit de Engelsch-sprekende gemeenten in Michigan en in Illinois, zoo gewenscht door deze kerken.

Gronden: 1. Deze gemeenten zijn nu *sterk* genoeg tot het formeeren eener Classis. De 8 gemeenten in Michigan, met de 2 in Illinois, tellen op heden 937 huisgezinnen. Classis Hackensack telt slechts 5 kerken, met 193 gezinnen; Classis Pacific 394 huisgezinnen; Cl. Ostfriesland 462 gezinnen.

2. Deze gemeenten hebben eigenaardige *belangen* met elkander gemeen, zoowel als eigenaardige *moeilijkheden*, uit hare bijzondere omstandigheden voortvloeiend, die zij noodig met elkander moeten bespreken op officieele wijze, en met bindend gezag voor hare kerken.

3. Zij behoorden gezamenlijk een *zendeling* te hebben om hare belangen te bevorderen op zulke plaatsen en op

zulke wijze dat het algemeen kerkelijk welzijn er door bevorderd worde, en geen terrein verloren ga wegens gebrek aan bearbeiding, maar veeleer herwonnen, en uitgebreid.

4. De ouderlingen dezer gemeenten zijn meer en meer door taal verhinderd deel te nemen aan de discussies ter Classis, en daardoor kunnen zij hunne afvaardiging soms geen recht doen wedervaren.

5. Een element, zoo sterk als het hierbedoelde, heeft recht op representatie in synodale commissies en vergaderingen. Evenzeer als de Amerikaansche broeders in 't Oosten en de Duitschers in het Westen.

6. De Classes, waartoe zij thans behooren zijn de talrijkste der Kerk en behooren verkleind te worden, om evenwicht en billijke vertegenwoordiging in het algemeen kerkelijk leven te bewaren en te bevorderen.

7. Ten slotte, deze kerken hebben noodzaak tot organiseeren, opdat zij eene kerkelijke *vergadering* mogen vormen, die, als een gezaghebbend lichaam veel meer dan verstrooide gemeenten, invloed ten beste kan uitoefenen, in de taal des lands, en zodoende het doel Gods in de overbrenging van ons volk herwaarts meer direct te bereiken: het zijn van een Calvinistisch zout en licht in onze natie.

(*Classis Grand Rapids West.*)

De Synode besluite dat de Engelsch-sprekende gemeenten van Michigan en Illinois, of de eerstgenoemden alleen, zich mogen organiseeren tot een Engelsch-sprekende Classis. Redenen zijn: a. De getalsterkte der gemeenten. b. Omdat de Classes waaruit deze gemeenten zouden uitgaan, zoo groot worden, dat in ieder geval splitsing noodig zal zijn. c. De onderlinge behoeften der gemeenten en de bijzondere belangen en vraagstukken welke zij te overwegen hebben. d. De taalkwestie. (*Kerkeraad, Muskegon IV.*)

De Classis verwittigt de Synode van de Emeritus verklaring van Ds. M. J. Bosma.

(*Classis Grand Rapids West.*)

De Classis Muskegon brengt ter kennis der Synode dat Ds. G. G. Haan op 10 Januari 1912 het verzoek om Emeritaat indiende op de Classis en dat de Classis het verzoek van Ds. G. G. Haan gehoord hebbende en het getuigenis van een drietal geneesheeren, besloot het verzoek toe te staan,

(Classis Muskegon.)

De Synode spreke uit, welke houding kerkeraden moeten nemen tegenover leden, die het Socialisme voorstaan.

(Classis Holland.)

De Synode trachte samen te werken met de Synoden van andere Christelijke kerken in Amerika tot het uitschrijven van een Nationalen Biddag voor het Gewas door de overheid van ons land.

(Classis Illinois.)

De Synode bewerké zoo mogelijk eenheid in zake de terugbetaling aan de E. B. P. kas, opdat er gelijkheid zij in heel de Kerk.

(Classis Illinois.)

De Synode vermeerdere de toelage aan onze Em.-predikanten, predikants-weduwen én -weezen met 20%.

(Classis Pella.)

That the Synod investigate into the nature of the Society, known as the „Junior Order of American Mechanics.”

(Classis Hackensack.)

That hereafter the Synodical Stated Clerk, the Synodical Committee, the Synodical Home Mission Committee, „De Wachter” Committee, the Heathen Mission Committee and Jewish Mission Committee be appointed by the Synod directly and not through a „Committee of Appointments.”

a. in order that each member of the Synod may have a better opportunity than heretofore to express his preference,

b. in order that more deliberate and careful consideration be given to these appointments which are of such great importance for the welfare of the whole Church.

(Classis Hackensack.)

VII. PROTESTEN.

Protest tegen Classes Grand Rapids West en Zeeland in zake het verlof geven tot het bouwen eener kerk te North Blendon; op de volgende gronden. De kerk is gebouwd slechts drie en een halve mijl van de kerk te Bauer, die op eene plaats is gebouwd door de Classis aangewezen. Bij zulk eene kerk valt dan vanzelfs een werkkring, die te gelijk het gebied is, waaruit zulk eene kerk haar bestaan zal hebben. De kerk te North Blendon heeft nu den plicht en het recht op de helft van den afstand, zijnde een mijl en drie vierde. Het is duidelijk genoeg, dat eene kerk onder zulke omstandigheden als hier zijn, niet kan bestaan. Zoo heeft men alzo van het goed der gemeente te Bauer genomen, zonder verlof, en zonder wettige redenen, en men heeft daarmede het achtste gebod overtreden: Ook is dit in het vervolg tot nadeel van de kerk te North Blendon, wijl de afstand naar de kerk te Borculo te ver is, en ook niet ver genoeg om er nog eene kerk tusschen te zetten.

Ook bouwde men die kerk onmiddelijk naast eene gereformeerde, waardoor onnoodig verbittering wordt gewerkt, en der zake des Heeren meer kwaad dan goed gedaan.

Wij wendden ons reeds met ons protest tot de voorgaande Synode, en kregen tot antwoord, dat het te vroeg was; en nu de kerk gebouwd is, is het zeker te laat. Ons verzoek is daarom, dat deze Synode slechts hare afkeuring hierover uitspreke, opdat de zonde voor rekening van de geheele Kerk kome.

De Kerkeraad der Gemeente te Bauer, Mich.,
Per W. R. SMIDT.

VIII. VERSLAGEN.

Synodale Commissie.

Synodale Penningmeester.

Curatorium.

Deputaten der Inwendige-, Heiden-, Joden en Mormo-
ren(?) Zending.

Com. over „Gereformeerde Joden Zending.” (Acta
1910, p. 17.)

Emeritus Board.

Kerkhulp.

Vertegenwoordiger bij de National Christian Associa-
tion.

Wachter Commissie.

Commissies tot herziening der Kerkenorde; en van het
ontwerp Zendingsorde voor de Heiden Zending.

Comm. tot het herzien der vertaling Belijdenisschriften
en Liturgie in 't Engelsch.

Comm. over Arbeidersbeweging en Unions, Acta 1908,
Art. 80, 18.

Comm. voor overleg met Cl. Hackensack en Ost Fries-
land inzake uniformiteit in het kerkgezag. (Acta 1910,
Art. 10, p. 9, 17.)

Comm. voor de Hollanders in Zuid Amerika.

Verslag der gedeputeerden naar de breedste vergaderin-
gen van Correspondentie Kerken in Nederland en Amerika,
en naar de Chr. Geref. Kerk in Ned. (Acta 1910, p. 60.)

Verslagen der deputaten ad examina, Acta 1908, p. 37, 7.

Commissie voor beter systeem in Vraagboeken en Cate-
chisaties. (Acta 1910, Art. 76, II.)

Commissie over de Vereenvoudigde Formulieren voor
het Zendingsveld. (Acta 1910, Art. 76, 16.)

Comm. Zendingsles elk kwartaal. (Acta 1910, Art.
76, 17.)

Comm. Hendricksma protest.

Comm. ter onderhandeling met Banner of Truth Pub.
Co.

Comm. voor onderzoek en informatie over verbetering
van Hollandsch Psalmgezag. (Acta 1910, Art. 76, 21.)

VOORSTELLEN VAN DEN BOARD DER HEIDENZENDING.

De Synode besluite of, en indien al, onder welke voorwaarden de „graduates” der Opleidingsschool en Zendingshelpers in het ambt kunnen gesteld worden.

De Synode machtige den Board om de „claims” van van Miss K. Rosbach en Mrs. Cacia Hartog—Wezeman aan te koopen. Deze zijn gelegen in de onmiddellijke nabijheid der Rehoboth inrichting, noodig voor haar welzijn, en werden speciaal opgenomen ten bate der Zending.

Voor Redacteur der rubriek „Zending,” om alle Zendingsnieuws tijdig en geregeld in „De Wachter” te plaatsen, zag de Conferentie gaarne één van de Missionaire dienaren benoemd. De Board geeft in overweging of het niet beter is één van zijne leden daartoe aan te wijzen.

De Synode drage aan den Board op een „chapel” te bouwen te Black Rock, drie mijlen van het Zuni dorp, bij de nieuwe gouvernement school, alsook het bouwen van eene pastorie voor den zendeling onder de Zunies, om dan de oude pastorie te gebruiken voor een schoolgebouw, waartoe dringende nood is.

De Synode overwege het verzoek van de zendingen H. Frijling en L. P. Brink om 25% verhooging van salaris.

De Synode overwege het *Rapport voor de verdere Uitbreiding van ons Zendingswerk onder de Navaho Indianen.* (zie „Wachter” van . . Mei, 1912), en drage aan den Board op nieuwe stations in beslag te nemen naar de finantiën het toelaten en wel in zulke volgorde als den Board het meest wenschelijk voorkomt.

De Opleidingsschool te Tohatchi, N. M. De Synode overwege:

1. Of deze school te Tohatchi blijve.

2. Aan den Board opdracht te geven om van jaar tot jaar het getal studenten te bepalen voor opname in die school, naar behoefte van het Zendingsveld.

3. Of het niet wenschelijk ware het Literarische departement te verplaatsen naar Rehoboth en om het onderwijzend personeel aldaar en om de besparing van onkosten.

4. Indien de Synode besluite geheel de opleiding te Tohatchi te laten, dan overwege zij de aanbeveling der Conferentie in dezen.

a. Het bezorgen van een bekwaam onderwijzer in de letteren, gewillig voor een deel theologische vakken te bestudeeren, om zoo noodig bij afwezigheid van den zending zijn plaats te vervangen.

b. Het zorgen voor een bekwame huishoudster voor de School.

Gronden: 1. De standplaats vroeger gekozen blijkt meer dan ooit de geschiktste te zijn.

2. De benoodigdheden voor zulk een school zijn aanwezig, zooals ruimte, lokalen, ameublement en slaapvertrekken.

3. Permanente locatie zal leiden tot bevordering dezer zaak en tot meerdere waardeering van dit voor de Kerk zoo gewichtig werk.

4. Door taalstudie, ervaring, enz., blijkt Zend. L. P. Brink de aangewezen man te zijn om jonge mannen te kweeken om te arbeiden onder hun eigen volk, de Navajos.

De Synode machtige den Board om afgevaardigden te zenden uit zijn eigen midden naar de „Home Mission Council,” (zie *The Banner* van Febr. 1, 1912.)

RAPPORTEN.

RAPPORT VAN DE COMMISSIE TOT OPSTELLING EENER ZENDINGSORDE.

De Synode van 1910 benoemde als „Commissie voor opstelling van Zendingsorde: Dss. Groen, I. Van Dellen, Hoekinga, en G. Westenberg.” Hieraan werden toegevoegd twee algemeene secundi, om, indien noodig een vacatuur onder de primi in te vullen, en wel: Dss. Breen en Kromminga.” (Art. 76, punt 15.)

Deze Commissie heeft thans de eer de vrucht van haar arbeid den kerken aan te bieden, en voldoet daarmee aan den wensch der Synode „om minstens een half jaar voor de Synode saamkomt. in onze kerkelijke bladen te rapporteren.” (Art. 44, p. 33.) Door tijdelijke afwezigheid van twee der primi, werd de hulp der secundi gevraagd, die daardoor zitting kregen in de Commissie, aan al de werkzaamheden deelnamen, en daarom ook mede dit stuk onderteekenen.

De ons gegeven opdracht vindt men in Art. 44, Acta '10, waar de Synode besloot om „het beginsel—roeping der zendingen door eene plaatselijke kerk—reeds voor de Inwendige Zending aanvaard, ook op de Heidenzending toe te passen.” Verder blijkt daar—zie het *Advies* in Art. 44—dat de Synode, handhavende ook in de Zending het kerkverband, de Zending wil doen uitgaan van de plaatselijke Kerk; en dit laatste niet maar in naam doch wezenlijk, zoodat de roepende kerk in levend contact staat met haar Zendingsterrein. En eindelijk wordt daar uitgesproken, dat de Comm. deze beginselen zuiver heeft te belichamen in de

door haar te ontwerpen Zendingsorde, en aan die Orde de noodige overgangsbepalingen heeft toe te voegen.

Zooals men ziet, verdeelden we de Orde in drie rubrieken, handelende achtereenvolgens: Van de Plaatselijke Kerken, art. 2—13; van de Meerdere Vergaderingen, waaronder A, van de Classis, art. 14—19, en B van de Synode, art. 20—26; en ten slotte van de Arbeiders art. 27—34. Art. 1 vormt het inleidend artikel, en art. 35 het slotartikel. De overgangsbepalingen zijn kort en weinige in getal (8).

Na ernstige studie, veelvoudige conferenties, en breede correspondentie kwamen we op alle punten, uitgezonderd een, tot eenstemmigheid. De broeders Groen en Walkotten stellen n.l. eene gewijzigde lezing voor van Art. 6, welke lezing bij aannahme de artikelen 10 en 26 zou doen vervallen terwijl br. Westenberg nog eene andere lezing prefereert. (Zie de note bij Art. 6.) Het substituut-voorstel Groen-Walkotten vindt men onder Art. 6 als minderheidsvoorstel.

Ten slotte merken we nog op bij Art. 5, dat we ter bevestiging van de Missionaire Dienaren des Woords aanbevelen het Formulier daarvoor gebruikelijk bij de Gereformeerde Kerken in Nederland, zooals vastgesteld op de Generale Synode van Arnhem, 1902; bij Art. 9, dat we ons met opzet hebben onthouden van het opstellen van een ontwerp-contract, omdat locale omstandigheden, afstanden, etc. toch allicht allerlei wijzigingen noodig zouden maken, en het bovendien naar Art. 23 vervolgens op den weg der Synodale Deputaten voor de Zending ligt om in dezen de noodige voorlichting te geven; en eindelijk merken we op bij Art. 14, dat het noodig zal zijn, dat de Synode aangeve, welke de Missionaire vakken zijn, in welke zal worden geëxamineerd.

CONCEPT ORDE VOOR DE ZENDING ONDER DE HEIDENEN.

Art. 1. Om goede orde te onderhouden in het werk der Heidenzending is noodig regelingen te treffen voor de samenwerking der plaatselijke kerken, der meerdere vergaderingen, en der arbeiders op het zendingsterrein; waarover hierna ordelijk zal gehandeld worden.

VAN DE PLAATSELIJKE KERKEN.

Art. 2. Elke kerk is verplicht aan het zendingsbevel des Heeren te voldoen door het uitzenden of helpen uitzenden van een Dienaar of Dienaren des Woords onder de Heidenen, en heeft zich in alles wat daarop betrekking heeft, te binden aan de bepalingen dezer Orde, tenzij de Synode in bijzondere gevallen hierop uitzondering zou willen maken.

Art. 3. Elke kerk is geroepen te zenden of te helpen zenden naar het terrein of de terreinen door de Synode aanvaard.

Art. 4. De plaatselijke kerk roept den Missionairen Dienaar des Woords volgens Artikel 4 der Kerkenorde door den kerkeraad, niet zonder voorafgaand advies des Classis, die in dezen handelt naar Artikel 15 dezer Orde.

Art. 5. De bevestiging van den Missionairen Dienaar des Woords geschiedt in de roepende kerk naar een formulier door de Synode vastgesteld, en in tegenwoordigheid van een of meerderen der Classicale Zendingsdeputaten.

Art. 6. De kerkeraad stelt alle arbeiders aan op den Zendingspost zijner Kerk, regelt het werk van den Missionairen Dienaar des Woords, en van het overige zendingspersoneel aldaar, en behartigt alle belangen van den aanvaardden post, dit alles in overleg met de Classicale zendingsdeputaten, die intijds verwittigd worden van de vóór de behandeling dezer zaken te houden kerkeraadsvergaderingen, opdat ze aldaar zitting kunnen nemen met advisee-

rende stem. Wanneer aan dien post inrichtingen voor den Schooldienst of den Medischen Dienst zijn verbonden, handelt de kerkeraad echter bij het aanstellen en ontslaan van de arbeiders in deze hulpdiensten, de vaststelling van hun loon,* en heel de regeling met de Synodale Deputaten voor de Heidenzending, die intijds verwittigd worden van de voor de behandeling dezer zaken te houden kerkeraadsvergaderingen, opdat ze aldaar vertegenwoordigd kunnen zijn.

(Minderheidsvoorstel *Art. 6*. De kerkeraad van de roepende kerk regelt het werk van den Missionairen Dienaar des Woords, en behartigt al de belangen van den aanvaarden post in overleg met de Classicale Zendingsdeputaten, die intijds verwittigd worden van de voor de behandeling van deze zaken te houden kerkeraadsvergaderingen, opdat zij aldaar zitting kunnen nemen met adviseerende stem.

De schooldienst, medische dienst, de industriele inrichting en opleidingsschool, kunnen wegens hun niet ambtelijk karakter, hunne algemeene beteekenis voor geheel de zending, en de bijzondere zorgen er aan verbonden, gevoegelijker door de gezamenlijke kerken worden waargenomen, en zullen dus uit de Algemeene Kas worden verzorgd, en door de Synodale Zendingsdeputaten naar opdracht van de Synode worden beheerd. Indien echter eene plaatselijke kerk of kerken te zamen een zeker deel van deze hulpdiensten geheel voor hare rekening finantieel en administratief wenscht te nemen, kan zulks geschieden, en wel naar denzelfden regel, in deze Orde voor de overdracht aan roepende kerken vastgesteld (zie *Art. 11*, *Art 15a*, *Art. 20*), terwijl

*Ds. Westenberg zag liever, dat het slot van dit artikel wegviele, van en met de woorden "...en heel de regeling en besturing van hun arbeid...."enz. en, dat daarvoor in de plaats kwam:en de regeling en besturing van hun arbeid in overleg met en medewerking van de Synodale Deputaten voor de Heidenzending. Deze Deputaten hebben op die gecombineerde vergaderingen gewoon stemrecht over al zulke voorstellen, die betrekking hebben op het door de Algemeene Kas gesteunde werk. Met onderling goedvinden mag de stem der Deputaten, alsook hun advies over andere zaken, worden ingewonnen door correspondentie.

geheel de regeling en besturing zal geschieden in overleg met de Synodale Deputaten voor de Heidenzending. De Opleidingsschool zal echter in geen geval aan eenige kerk worden overgedragen.)

Art. 7. De zendende kerk houdt toezicht op belijdenis en wandel van het zendingspersoneel en van de bekeerlingen op haar post.

Art. 8. De zendende kerk zorgt alleen of in samenwerking met eene genabuurde kerk of kerken, voor alle uitgaven op haar zendingspost, behalve voor zoover deze Orde hierop uitzondering maakt. De raad der zendende kerk treedt voor de bezittingen zijner kerk op den zendingspost, behalve waar hierop in deze Orde uitzondering wordt gemaakt, op als Board of Trustees zijner kerk.

Art. 9. Waar eene kerk finantiëelen steun behoeft, zoekt ze dezen allereerst binnen den kring harer Classis, terwijl ze geen contract sluit met andere kerken zonder de goedkeuring der Classis. Waar de kerken der Classis haar niet voldoende kunnen steunen, zoekt ze door de Classis steun bij eene genabuurde Classis of Classes, welke steun echter niet kan geboden zonder overleg met de Synode of hare deputaten voor de Zending, die tevens de te sluiten contracten hebben goed te keuren. In zeer dringende, onvoorziene omstandigheden kunnen de deputaten der Synode voor de Zending gelden toestaan uit de Algemeene Kas, gehoord hebbende het advies der betrokken Classis of Classes, of hunner deputaten voor de Zending.

Art. 10. De kerk aan wier post inrichtingen voor den Schooldienst of den Medischen Dienst zijn verbonden, ontvangt de meerdere uitgaven voor deze hulpdiensten uit de Algemeene Kas, tenzij ze deze geheel of gedeeltelijk wenscht te dragen, en de Synode of hare deputaten voor de Zending hiertegen geen bezwaar hebben.

(Minderheidsvoorstel. Dit artikel vervalle bij aanname van Art. 6, minderheidsvoorstel.)

Art. 11. In alle door Classis of Synode bepaalde ge-

vallen handelt de Raad der zendende kerk in overleg met de door deze vergaderingen benoemde Deputaten, en bij verschil tusschen den kerkeraad en deze Deputaten stelt de kerkeraad de zaak in handen der e.v. Classicale vergadering. (Zie verder Art. 19 en 24.)

Art. 12. Elke kerk is verplicht te collecteeren, naar Synodaal besluit, voor de Algemeene kas der Heidenzending.

Art. 13. De organisatie eener Inboorlingenkerk geschiedt door de zendende kerk met advies en onder goedkeuring der Classis. Zoolang deze kerk niet als zendende kerk optreedt voor den post, waarop ze tot openbaring kwam, ressorteert ze onder dezelfde Classis als de zendende kerk, en handelen deze beide kerken bij de behartiging der belangen van dien post in overleg met elkaar.

VAN DE MEERDERE VERGADERINGEN.

a. Van de Classis.

Art. 14. De examinatie van de geroepen tot den Dienst des Woords onder de Heidenen geschiedt naar Art. 4 der Kerkenorde, en loopt, behalve over de gewone, mede over de Missionaire vakken. Ook zij die alreede in den Dienst des Woords zijn, zullen door de Classis der roepende kerk in de Missionaire vakken worden geëxamineerd. Voor de Missionaire vakken doet zich de Classis bijstaan door minsten twee van de Synodale Zendingsdeputaten benevens de gewone Deputaten ad examina.

Art. 15. De Classis oordeelt met de Synodale Zendingsdeputaten of de roepende kerk voldoende middelen kan aanwijzen ter voorziening in de finantieele behoeften van den arbeid op haar post, en of de door de roepende kerk genomineerden aan de voor hen gestelde eischen voldoen.

Art. 16. In tuchtzaken betreffende Missionaire Diennaren des Woords, helpers, en bekeerlingen, heeft de Clas-

sis dezelfde taak en hetzelfde recht, als ten opzichte van andere ambtsdragers en leden.

Art. 17. Elke Classis benoemt uit en voor eigen kring een aantal Deputaten voor de Zending onder de Heidenen.

Art. 18. Deze Deputaten voeren de opdrachten der Classis uit, en hebben op alle vergaderingen van kerkeraaden, waar hunne tegenwoordigheid wordt vereischt, zitting met adviseerende stem, en waar ze zich bezwaard gevoelen over een besluit van den kerkeraad in zake de Zending, zal de beslissing aan de e.v. Classicale vergadering worden overgegeven. Ze stellen zich zooveel mogelijk op de hoogte met de belangen van de door eene kerk of kerken der Classis betrokken post of posten, handelen in zaken, rakende de onderlinge samenwerking met de betrokken kerken, en met de genabuurde Classis of hunne Deputaten, trachten den Zendingsijver binnen den kring der Classis aan te wakkeren, en geven op elke Classicale vergadering verslag van hun arbeid, terwijl ze in hun rapport de Classis met de noodige informatie en adviezen dienen.

Art. 19. Bij verschil tusschen Classis en Synodale Deputaten stelt de Classis de zaak in handen der Synode.

b. Van de Synode.

Art. 20. De Synode stelt het Zendingsterrein of de Zendingsterreinen der gezamenlijke kerken vast, deelt ze in, en oordeelt of eene roepende kerk den door haar begerden post kan betrekken. Indien de Synode niet in zitting is, kan dit laatste ook geschieden door de Synodale Zendingsdeputaten.

Art. 21. Zij bepaalt de vereischten waaraan eene kerk behoort te voldoen om te mogen roepen, en waaraan een Dienaar behoort te voldoen om geroepen te kunnen worden.

Art. 22. Ze benoemt een aantal Deputaten voor de Zending onder de Heidenen.

Art. 23. Deze Deputaten voeren de opdrachten der

Synode uit, en zorgen voor de geregelde inspectie van het Zendingsterrein of de terreinen door één of meerderen uit hun kring. Ze laten zich incorporeeren als Board of Trustees voor de Zending der Chr. Ger. Kerk in N. A. om te kunnen handelen naar Art. 25 der Zendingsorde, administreeren de Algemeene Kas der Heidenzending, en beoordeelen, inzooverre de Synode dit niet kan doen, welke steun zendende kerken naar Art. 9 en 10 dezer Orde ontvangen. Op alle vergaderingen van kerkeraden en Classes, waar hunne tegenwoordigheid volgens de Zendingsorde wordt vereischt, hebben ze zitting met adviseerende stem, en waar ze zich bezwaard gevoelen over een besluit van kerkeraad of Classis inzake de Zending, zal de beslissing aan de e.v. breedere vergadering worden overgegeven. Ze dienen kerkeraden en Classes desgevraagd van advies, en geven de noodige of gewenschte voorlichting in het vaststellen van allerlei reglementaire bepalingen voor de samenwerking van den kerkeraad en de arbeiders op het Zendingsterrein, en bij het opstellen der contracten naar Art. 9 der Zendingsorde. Ze zorgen voor geregelde publicatie in de kerkelijke bladen van wat op onze Zending betrekking heeft, en van andere zendingslectuur, en doen alles wat dienen kan tot aanwakking van den Zendingsijver der kerken. Ze geven volledig verslag op elke Synode en dienen in dit rapport de Synode van de noodige adviezen en informaties.

Art. 24. De Synode beslist ten finale in alle geschillen tusschen hare gedeputeerden en de Classis, en in alle gevallen van appèl.

Art. 25. De Synode heeft de zorg voor het Zendingsveld tegenover derden, b.v. de overheid, en andere kerken. Ze benoemt hare Deputaten voor de Zending om als Board of Trustees op te treden voor alle bezittingen op het Zendingsterrein, welke behooren bij den Schooldienst en den Medischen Dienst, en om op wettige wijze legaten en gelden te ontvangen en te beheeren, welke bestemd zijn voor

de Algemeene Kas der Zending, of voor bovengenoemde hulpdiensten. Tevens benoemt ze deze Deputaten om haar te vertegenwoordigen bij andere Kerken.

Art 26. Wegens den meer algemeenen aard van den Schooldienst en den Medischen Dienst bepaalt de Synode bij de indeeling van het terrein, bij welke posten de inrichtingen van deze diensten behooren.

(Minderheidsvoorstel. Dit art. vervalle bij aanname van Art. 6, Minderheidsvoorstel.)

VAN DE ARBEIDERS.

Art 27. Nevens de Dienaren des Woords en hunne helpers (tolken, colporteurs, etc.) werken op het Zendingsterrein Misisonaire arbeiders in den Schooldienst en den Medischen Dienst.

Art. 28. Een Missionair Dienaar des Woords behoort de hoedanigheden te bezitten van een Dienaar des Woords in gewonen Dienst. Boven dien moet hij vrij zijn van organische gebreken, welke hem vermoedelijk voor den Dienst op het Zendingsterrein ongeschikt zouden maken, en is het in den regel gewenscht, dat hij bij het aanvaarden van zijn werk niet ouder zij dan 35 jaar.

Art. 29. Indien de Missionaire Dienaar ongeschikt blijkt te zijn voor den Zendingsarbeid, waartoe hij geroepen wordt, zal met hem gehandeld worden naar Art. 11 en 13 der Kerkenorde.

Art. 30. De Missionaire Dienaren des Woords nemen den Dienst des Woords en der Sacramenten waar, zorgen voor de geestelijke belangen van alle arbeiders, bekeerlingen en heidenen op hun post, bereiden de bekeerlingen op eigen kerkelijke organisatie voor, en rapporteeren geregeld van hun arbeid aan hun kerkeraad en de Synodale Deputaten.

Art. 31. De arbeiders in den Schooldienst en den Medischen Dienst rapporteeren tevens geregeld van hun arbeid aan hun kerkeraad en de Synodale Deputaten.

Art. 32. Naar behoefte houden alle arbeiders op het Zendingsterrein algemeene vergaderingen, en die van de enkele posten bijzondere, en tevens elke categorie van arbeiders afzonderlijke, (b.v. de Dienaars des Woords, die van den Schooldienst en van den Medischen Dienst afzonderlijk) om de belangen van hunne respectieve werkkringen te behartigen en desgevraagd dienaangaande aan de betrokken kerkeraden en Classes en aan de Synode te rapporteeren.

Art. 33. Al de arbeiders houden toezicht op elkan-
ders belijdenis en wandel, en indien één hunner op erger-
lijke wijze tegen de zuiverheid der leer of de vromigheid
des wandels zondigt, zendt de vergadering der Dienaren
des Woords onverwijld bericht aan den kerkeraad onder
wiens toezicht hij staat, opdat deze met hem handele.

Art. 34. Tot de instelling der ambten op het Zendings-
terrein wordt overgegaan zoodra een genoegzaam aantal
geloovigen aanwezig is, die tot kerkformatie willen komen,
en onder hen gevonden worden, die voor deze ambten be-
hoorlijke gaven hebben ontvangen. Over de vraag of
deze toestand op eenige plaats is ingetreden, wint de Die-
naar des Woords op dien post eerst het advies in van de
afzonderlijke vergadering van de Dienaren des Woords en
zendt tegelijk met het verzoek dier geloovigen, genoemd
advies en hare eigene voorstellen aan den Raad der Zen-
dende Kerk.

Art. 35. Deze artikelen, de wettige ordening van het
werk der Heidenzending aangaande, zijn alzoo gesteld en
aangenomen met gemeen accoord, dat zij, zoo het profijt
der kerken anders vereischte, veranderd, vermeerderd, of
verminderd mogen en behooren te worden. Nochtans zal
het geen bijzondere Kerk of Classis vrijstaan zulks te doen,
maar zullen zij naarstigheid doen om die te onderhouden
totdat anders van de Synode verordend wordt.

OVERGANGSBEPALINGEN.

Art. 1. De Synode make een begin met de invoering

der Nieuwe Zendingssorde door de in haar genoemde Deputaten te benoemen en hun den arbeid in de Zendingssorde hun aangewezen te doen verrichten, inzoover de omstandigheden dit toelaten.

Art. 2. Deze Deputaten wekken den Zendingssijver der kerken voortdurend op, en treden, zoo noodig, in correspondentie met kerkeraden, om ze aan te zoeken tot het aanvaarden van een door de Synode bezetten Zendingsspost.

Art. 3. Zij verkennen met hulp der Missionaire Dienaren het geheele Zendingsterrein, en dienen de e.k. Synode met een welomschreven plan ter verdere indeeling van het terrein met het oog op de eventueele oprichting van nieuwe posten.

Art. 4. Zij treden voorloopig op als Board of Trustees voor alle bezittingen op het Zendingsterrein, welke nog niet aan eene zendende kerk zijn overgedragen. Zoodra eene kerk een zendingsspost heeft aanvaard, dragen Deputaten de eigendommen, behoorende bij dien post, over aan die Kerk, daarbij rekenende met het in Art. 8 en 25 der Zendingssorde bepaalde.

Art. 5. Bij de overdracht van een post, waar alreede in den Dienst des Woords, den Schooldienst, of den Medischen Dienst gewerkt wordt, zorgen de Deputaten, dat de contractueele overeenkomsten, tusschen Synode en arbeiders getroffen, ongerept gehandhaafd blijven.

Art. 6. Een Zendingsspost, waaraan een door de Synode beroepen Missionaire Dienaar des Woords verbonden is, kan niet overgaan aan eene Kerk zonder roeping van dien Dienaar door den Raad dier Kerk, en aanneming van dit beroep door dien Dienaar. Mocht die Dienaar zulk eene roeping onaannemelijk achten, zoo oordeelt over het geval de e.k. Synode.

Art. 7. Totdat alle door de Synode bezette posten aan plaatselijke kerken zijn overgedragen, hebben de Deputaten de zorg voor den geregelden gang van den arbeid aldaar, zooveel mogelijk volgens de Zendingssorde, zoover

noodig volgens het bestaande reglement, onder verantwoordelijkheid aan de Synode.

Art 8. Zoodra alle door de Synode bezette posten aan plaatselijke kerken zijn overgedragen, treden deze overgangsbepalingen buiten werking, daar de Deputaten ten opzichte van alle door roepende kerken bezette posten alleen mogen handelen volgens de Zendingsorde.

J. GROEN.

H. WALKOTTEN.

P. J. HOEKINGA.

G. WESTENBERG.

E. BREEN.

D. H. KROMMINGA.

I. VAN DELLEN.

REPORT OF THE COMMITTEE TO INSPECT THE
TRANSLATION OF THE STANDARDS OF
OUR CHURCH, OFFERED IN THE ACTS
OF THE SYNOD OF 1910. APP. XIII.

Honorable Brethren:

The committee appointed by the Synod of 1910 (Acta Synodi, Art. 76: 22) to inspect the translation into English of our Church Standards, takes pleasure to submit the following report. A few preliminary remarks of a general character are deemed necessary.

It has been throughout the aim of the committee to furnish as literal a rendering as is compatible with good literary style. Its corrections are based in part upon the Latin original as found in both Muller and Niemeyer, and in part upon the latest Dutch translation.

Furthermore, it would suggest that the Armenian Errors, together with the texts quoted be italicized, as has been done in the Dutch editions; and that the same be done with the texts quoted in the affirmative division of the Canons.

Following are corrections or suggestions offered:

CANONS OF DORDRECHT.

CHAPTER I.

- 1, line 2—Substitute "persevere" for "continue."
3—After "obedience" insert "in faith."
6—Substitute "for these" for "for they."
13—Insert Acts 13: 48 between John 17: 6 and Ef. 1: 4.
- 2, 2—After "election of God" add "unto eternal life."
11—Substitute "this golden chain" for "the golden chain."
- 3, 1—Substitute "good pleasure" for "pleasure."
3, 4—Should read: "does not consist in this that God

chose certain persons rather than others,
but in this that He chose out of all."

8-11—Should read: "and that He would graciously
consider this in itself as a complete obedience
and count it worthy of the reward of
eternal life."

- 4, 3—Substitute 'aright' for "rightly."
- 5, 13—Substitute "met" for "accomplished."
- 16—Substitute "repugnant" for "opposed."
- 21—Omit "etc."
- 6, 2—Should read: "but that some of the elect, any
decree of God notwithstanding."
- 7, 4—Substitute "absurd" for "unreasonable."
Add at end of this paragraph: Rom. 8: 33.
- 8, 2-4—Should read: "did not decide either to leave
any one in the fall of Adam and in the
common state of sin and condemnation, or
to pass."
- 9, line 2—Insert after "not merely," "and solely."
- 3—Insert before "pleasure," "good."
- 4—Insert before "worthier," "better and."

CHAPTER II.

- 1, line 3—Insert after "necessity," "profitableness."
- 5—Change "complete and perfect" to "complete
perfect and intact."
- 2, 2—Insert before "covenant" the word "new."
- 4—Insert "mere" before "right to establish."
- 6—Substitute "repugnant" for "contrary."
- 7—Should read: "has become the surety and Me-
diator of a better, that is, the new. . . ."
- 3, 9—"Adjudge" instead of "think."
- 11—Insert after "fruit," "or benefit."
- 4, 1—Insert before "covenant," "new."
- 3 ff.—Should read: "does not herein consist that we
by faith, in as much as it accepts the merits
of Christ, are justified before God and

saved, but in the fact that God having revoked the demand of perfect obedience of faith, regards faith itself and the obedience of faith, although imperfect, as the perfect obedience of the law."

- 14—Insert "a" before "new and strange."
- 5, 6—Substitute "repugnant" for "opposed."
- 7—Ef. 2: 3 found in Dutch translation, but not in Muller or Niemeyer.
- 6, 3—Substitute "imprudent" for "unthinking."
- 4—Substitute "as far as he is concerned" for "in so far as he, etc."
- Substitute "minded" for "desirous."
- 5.—Substitute "equally" for "in the same manner."
- 12 ff.—Should read: "For these, while they feign that they present this distinction. . . ."
- 7, 1—Should read: "That Christ neither could die, needed to die, nor did die. . . ."
- 2 ff.—Substitute: "loved" for "loves;" "elected" for "has chosen."

CHAPTER III, IV.

- 1, 1—Substitute "properly" for "truthfully,"
- 2—Substitute "suffices" for "is sufficient."
- 7—Add "16" to "and" and omit "Rom. 5: 16."
- 2, 4—Substitute "can not have been separated" for "could not be separated.."
- 4, 1—After "really" add "nor utterly."
- 6—Substitute "express testimony" for "plain expressions."
- 10 ff.—Should read: "Moreover to hunger and thirst after deliverance from misery and after life, and to offer unto God the sacrifice of a broken spirit is peculiar to the regenerate and those that are called blessed."
- 13—Dutch translation has Ps. 51: 10, but Muller

and Niemeyer have Ps. 51:19. Ps. 51: 10, and Matt. 5: 6, both emphasize the same truth, viz., that expressed in lines 11 and 12, and do not speak of "the sacrifice of a broken spirit." This very idea expressed in line 13 is supported by Ps. 51: 19.

- 5, 3—Substitute "still left him" for "yet allowed him."
- 6—Substitute "on his part" for "from his side."
- 8—Substitute "efficiently" for "powerfully."
- 10—Omit "both" in line nine, and insert "do both" before "testify."
- 19—Omit "of Jesus."
- 6, 17—Substitute "repugnant" for "contrary."
- 17—Either "fixed usage" or "continuous practice."
- 7, 2—Put "as others explain it" in parentheses,
- 13—Substitute "contrary" for "in opposition."
- 15—Before "more" insert "far."
- 8, 2—Substitute "potently" for "powerfully."
- 11—Substitute "efficiency" for "powers."
- 9 4—Substitute "efficiently" for "powerfully."

CHAPTER V.

- 1, 7—Substitute "in virtue of" for "through the virtue of."
- 2, 1—Omit "not," change to "does indeed provide."
- 12—Put semi-colon after "alone."
- 3 1—Insert "true" before "believers."
- 4 5—Change "had" to "having."
- 7—Insert after "not" ("meaning: a sin of that character.")
- 7—Change "was" to "is."
- 5, 7—Change "very works of" to "marks proper to."
- 8—Add after "God," "and from the very constant promises of God."
- 14—Put "1" before "John 3: 24."
- 6, 14—Should be "1 John 3:2, 3."

- 7, 2—Before "time" insert "a."
3—Omit "only" in first line and insert "only"
after "except" in third line.
9 4—Substitute "Simon" for "Peter" and enclose in
parentheses.
6—Omit "only" in line five and insert "only" after
"Apostles" in sixth line.

The committee supports the changes proposed in I: 1, 10, 13, 15 and II: 7 of the Affirmative division of the Canons.

I, 3—Proposed change not supported.

6—Eph. 1: 11 is not printed in Muller nor in Niemeyer.

14—These texts are not found in Muller nor in Niemeyer.

11, 7—Should be: III, IV, 7.

The committee did not feel called upon to pass judgment upon the question as to the advisability of translating the Conclusion.

CONFESSION OF FAITH.

The committee supports the changes proposed in Articles II, VII, IX and XXI. It prefers the translation (Art. XII) corresponding to the Dutch version. As to Art. XXXVI no change in the English version is offered. According to Acta Synodi, 1910, Art. 10: 25 and Appendix X an asterisk should be inserted in this article, directly preceding the phrase: "but also that they protect the sacred ministry," and referring to a note accepted by the Synod. The committee submits the following translation of the note:

"This phrase, touching the office of the magistracy in its relation to the Church, proceeds on the principle of the Established Church, which was first applied by Constantine and afterwards also in many Protestant countries. History, however, does not support the principle of State domination over the Church, but rather the separation of Church and State. Moreover it is contrary to the New Dispensation

that authority be vested in the State to arbitrarily reform the Church, and to deny the Church the right of independently conducting its own affairs as a distinct territory alongside the State. The New Testament does not subject the Christian Church to the authority of the State that it should be governed and extended by political measures, but to our Lord and King only as an independent territory alongside and altogether independent of the State, that it may be governed and edified by its office-bearers and with spiritual weapons only. Practically all Reformed churches have repudiated the idea of the Established Church, and are advocating the autonomy of the churches and personal liberty of conscience in matters pertaining to the service of God.

“The Christian Reformed Church in America, being in full accord with this view, feels constrained to declare that it does not conceive of the office of the magistracy in this sense, that it be in duty bound to also exercise political authority in the sphere of religion, by establishing and maintaining a State Church, advancing and supporting the same as the only true Church, and to oppose, to persecute and to destroy by means of the sword all the other churches as being false religions; and to also declare that it does positively hold that, within its own secular sphere, the magistracy has a divine duty towards the first table of the Law as well as towards the second; and furthermore that both State and Church as institutions of God and Christ have mutual rights and duties appointed them from on high, and therefore have a very sacred reciprocal obligation to meet through the Holy Spirit, who proceeds from Father and Son. They may not, however, encroach upon each other's territory. The Church has rights of sovereignty in its own sphere as well as the State.”

HEIDELBERG CATECHISM.

The committee supports all the changes proposed.

LITURGY.

The committee supports the proposed changes and addi-

tions, but suggests that "continuous" be substituted for "continual" (p.129, line 6.) The citation in the Marriage Form should read: Matt 19: 3-9.

FORM FOR THE INSTALLATION OF PROFESSOR OF THEOLOGY.

Page 131, line 16—Omit "to," substitute "required" for "requested."

Page 131, line 25—Substitute "Queen of Sciences" for "Regina Scientiarum."

Page 131, line 37—Substitute "special" for "prime."

Page 132, line 9—Transfer "the students" to the end of the line.

Page 132, line 11—Substitute semi-colon for comma after "faith;" also after "day," line 13.

Page 132, line 15—Substitute 'assist in maintaining' for 'help to maintain.'

Capitalize throughout "Word" when meaning "Bible;" and capitalize "Church" when meaning the Church Universal.

FORMULA OF SUBSCRIPTION.

Line 1 ff.—Should read: We, the undersigned, Professors of the Christian Reformed Church in America, Ministers of the Gospel, Elders and Deacons of the Christian Reformed Congregation of the Classis.....

Last line in third paragraph—Substitute "by that very fact" for "ipso facto."

JOHN W. BRINK,
PETER D. VAN VLIET,
ALBERT E. BROENE.

RAPPORT DER COMMISSIE IN ZAKE JODEN ZENDING.

(Zie Acta 1910, Page 17.)

De Synode besloot:

1. Dat onze kerk een eigen Zendingsveld onder de Joden verlangt;

2. De synode benoemt eene commissie om een Zendingsveld te zoeken, een plan van arbeid gereed te maken, en een wel omschreven advies voor de volgende synode te brengen.

De aanleiding tot dit besluit lag in de instructie v. d. classis Orange City,

“De synode poge te komen tot een Geref. Zending onder de Joden, en bijaldien zulks onmogelijk blijkt, legge zij de kerken geen collecten op voor de Chicago Hebrew Mission, waar deze uitgaat van Methodist, Baptist, Congregational en Reformed Churches.”

Aan de Synode der Chr. Ger. Kerk in Amerika:

Eerwaarde Broeders en Vaders:—Onze commissie heeft de eer het volgende U ter overweging aan te bieden. Het is een verblijdend teeken dat de overtuiging ook onder ons volk, hoe langer hoe meer veld wint, dat het oude Bonds-volk, „de beminden om der vaders wil,” niet langer van het Evangelie der zaligheid verstoken mogen blijven. De zending onder de Joden kan dan ook niet verwaarloosd worden, zonder ongehoorzaam te worden aan het uitdrukkelijk bevel van Christus: „Predikt het Evangelie aan *alle* creaturen.” De Joden dus niet uitgesloten. Zullen we als Kerk in den zegen deelen die alleen verwacht mag worden in den weg van gehoorzaamheid aan Christus bevel, dan moeten ook wij als Kerk het onze er toe bijdragen, zoover als onze kleine krachten zulks toelaten, om alle middelen in het werk te stellen dezen eisch te volbrengen.

De apostelen hebben zich steeds aan de orde van Chris-

tus gehouden: „Beginnende van Jeruzalem” en de Heere heeft dien arbeid rijkelijk willen zegenen. De drie-duizend bekeerlingen op het Pinksterfeest, zoowel als de vijf duizend mannen die geloofden, waren Joden. En zelfs, toen de kerk reeds vaste wortelen had geschoten, en de apostelen eerst jaren daarna zich tot de heidenen begaven, bleef toch de orde van hun werk: „Eerst den Jood.”

Wel is waar hebben de Joden als volk zich zware oordeelen op den hals gehaald, door hunne Christus-verwerping en ook later door hunne verwerping van het Evangelie, en door het verhinderen van de apostelen in de verbreiding des Evangelies. Maar hoezeer ook als volk gestraft, het woord van Paulus worde nooit door ons vergeten: „God heeft zijn volk niet verstooten hetwelk Hij tevoren gekend heeft.” Ten tijde der Apostelen zoowel als in onzen tijd, is er een „overblijfsel naar de verkiezing der genade.” En gelijk toen, zoo heeft ook Israel nu behoefte aan het Evangelie des kruises, zoowel als heidenen en Mohammedanen.

Hun uitroep „zijn bloed kome over ons en over onze kinderen” mag ons nooit weerhouden onze verplichting jegens hen na te komen. Afgedacht van het feit dat het een zondige bede was, die feitelijk door duizende bondelingen heden ten dage nog in anderen vorm herhaald wordt in hunne Christusverwerping, heeft Jezus aan het kruis gebeden: „Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen.” Is deze bede verhoord, (en Hem hoorde de Vader altijd), dan gevoelen we ook aanstonds dat deze voorbede des Heilands oorzaak werd dat duizenden in Jerusalem „den geloove gehoorzaam werden,” waaronder zelfs „eene groote schare der priesteren. En waar de Apostelen hunne tijdgenooten die zonde niet in rekening brachten, maar Petrus zelfs zegt: „Ik weet broeders dat gij het onwetende gedaan hebt,” daar mag die Christus-verwerping ons nooit terughouden het „brood des levens” hun aan te bieden.

De woorden van Paulus „dat de heidenen *medeerfge-*

namen zijn" mogen nooit door ons veranderd worden in het *alleenerfgenamen*. Het is zeker niet toevallig dat de donkere middeleeuwen gevolgd zijn op de verwaarloozing van de zending onder de Joden niet alleen, maar ook op de hittegevolgingen die ze in schier alle landen zoo vreeselijk moesten doorstaan. Israel, hoezeer ook bezocht om zijne zonden, werd nooit straffeloos verwaarloosd of vervolgd, gelijk omgekeerd de zegen der belofte steeds werd genoten, „Ik zal zegenen die u zegenen.”

Met het oog op de heerlijke vruchten die dit werk afwierp en de gangen der Goddelijke Voorzienigheid door al de eeuwen der Christelijke kerk, en met het oog op de beloften voor Israel's toekomst,—om niet te spreken van de groote voorrechten die we aan dit volk te danken hebben—mogen we niet nalaten dezen last van onzen Heiland te vervullen.

Al is het nu waar, dat we als kleine Kerk in dit groot land onmogelijk al de Joden met het Evangelie kunnen bereiken, zoo meent uwe commissie toch dat op een of meer plaatsen zeer gevoegelijk de zending onder de Joden ter hand genomen kan worden en dat zulks wenschelijk is. Met volle waardeering voor het goede werk dat door missions buiten onze Kerk, en vooral door de Chicago, Paterson en Cleveland missions tot stand werd gebracht, meenen we toch, in aansluiting met de uitspraak der synode, dat de tijd gekomen is om zelfstandig in dit werk op te treden, gelijk ook gedaan werd onder inwendige en Indianen zending. En wel om de volgende redenen:

1. Elke zending die niet van onze kerk uitgaat, moet, waar de Joden in groote steden wonen, ipse facto uitgaan van kerken die op een min zuiver standpunt staan. In vele gevallen op beginselen die we meer bestrijden dan begunstigen. De Classis Orange City gevoelde dit bezwaar, en wil daarom dat de kerken niet genoodzaakt zullen worden voor zulke missions te collecteren. Het niet aanvaarden van een eigen zendingsveld, zou dus de sympathie verlam-

men en de bijdragen verminderen, en alzoo zouden we ontrouw worden aan het bevel van Christus.

2. Al is het waar dat er invloed van onze kerk uitgaat, door enkele boardleden, op het bestuur dier missions, zoo kan dat toch geen overwegende invloed zijn. Een eigen stempel kan moeielijk gedrukt worden op het werk waar anderen doorgaans in de meerderheid zijn.

3. De groote vraag, of er in Gereformeerden of meer ongereformeerden geest wordt gewerkt, hangt voor een groot gedeelte af van de vraag; welk personeel is op het terrein der zending werkzaam? Zoolang we echter geen eigen zending hebben zal het niet wel mogelijk zijn om het zendingspersoneel te controlleeren, en zullen we dus genoeg moeten nemen met onzen steun te bieden aan werkrachten die meer in Methodistische en Baptistische dan in Geref. richting werken.

4. De vruchten der zending, de bekeerlingen die de Heere ons mocht believen te geven, kunnen alleen dan, als we een eigen zending hebben in een of meer der Joodsche centras, aan onze Engelsch sprekende gemeenten worden toevertrouwd. Bij de snelle verwatering en moderniseering van vele Amerikaansche kerken kunnen we hoe langer hoe moeielijker zulke bekeerlingen met vrijmoedigheid aan hunne leiding toebetrouwen.

5. Waar de gaven hoe langer hoe milder vloeien voor deze zaak, en we billijkerwijs mogen verwachten dat deze voor een eigen zending heel wat zullen vermeerderen, daar bestaan er geene overwegende finantieele bezwaren om een begin met dezen arbeid te maken. En waar het er toch eens toe zal moeten komen, meenen we dat de tijd daartoe thans rijp is, ook met het oog op den bestendigen groei onzer kerk.

Hoezeer we echter ook van de wenschelijkheid overtuigd zijn, meene echter niemand dat er geene groote moeielijkheden aan dit werk verbonden zijn. De bitterheid der Joden tegen het Evangelie en de boodschappers des Evangelies, is niet minder sterk dan in de dagen der Apostelen.

Veel zelfverloochening moet worden beoefend door hen die onder dit volk arbeiden. Vele moeielijkheden moeten worden doorworsteld. En zij die tot het geloof komen, moeten zich voorstellen dat ze allerlei miskennen en verguizing zullen moeten doorstaan ter wille van den Heiland. Ontzaglijke opofferingen moeten ze zich getroosten, en van familie en vrienden verstooten, wordt hen menigmaal door de Christenen niet die broederliefde en erkenning geschonken, waarop ze billijk mochten hopen. De liefde tot Christus stelt echter tot dit alles in staat, en nooit mogen we wijken, van het door ons ingeslagen pad, door dat Satan, wereld of vleesch ons den weg trachten te belemmeren. Alleen als de Heere den weg toemuurt moeten we wijken. Zoolang als er echter zoovele tienduizenden Joden zijn, die nog nimmer „den Naam den menschen gegeven waardoor we zalig moeten worden.” leerden kennen, en het „gaat dan henen in de geheele wereld” van kracht blijft, mogen wij ons door geene moeielijkheden laten weerhouden.

Wat het plan van arbeid aangaat, meent tve commissie dat voglens Hand. 13 de plaatselijke kerk de bevoegdheid heeft om te zenden. Zij beroepe voor dezen arbeid iemand die in het ambt staat, een bedienaar des Goddelijken Woords. Dit sluit niet uit dat er allerlei voorbereidende arbeid verricht kan worden door helpers. Het doel moet zijn: „Den Joden overtuigen dat Jezus is de Christus.” Blijkt het dat niet aanstonds een bedienaar des Woords verkregen kan worden, dan worde een geschikt plaatsvervanger gekozen om voorbereidend te werken.

2. De roepende gemeente, (die desgewenscht in overleg kan treden met naburige gemeenten), neme een zeker deel van het salaris voor hare rekening, en het ontbrekende worde betaald uit de algemeene kas.

3. De Synode benoeme een vijftal deputaten (buiten de roepende gemeente om) en geve deze deputaten in last:

a. Onze kerken voor te lichten hoe het best dezen arbeid aangevangen kan worden;

b. Met de kerkeraden in de centras der Jodenbuurten, in overleg te treden ten einde inzonderheid daar, waar de Heere onze kerken plantte, te arbeiden, en die kerkeraden te bewegen den arbeid, zooveel mogelijk te steunen.

c. Dat bij de beroeping van den missionair bedienaar des Woords en bij het aanstellen van de hulpdiensten, het aankopen van lokaliteit, het beheer der finantien en de bepaling van salarissen, de kerkeraden in overleg treden met deze deputaten.

d. De kerken op de hoogte te houden met den arbeid en haar voor te lichten aangaande wat gedaan dient te worden.

4. Een geschikte lokaliteit worde eerst gehuurd in een Jodenbuurt, waarin op geregelde uren des Zondags en in de week worde gepredikt. Bijbellezingen en andere meetings worden daar gehouden en er zij tevens een leeszaal aan verbonden. Door het persoonlijk bezoek, traktaatverspreiding en door alles wat dienstbaar kan zijn om den „Joden te overtuigen dat Jezus is de Christus,” worde gewerkt, natuurlijk in de taal waarin de Joden bereikt kunnen worden. De zendelinghelper zal bij voorkeur goed tehuis zijn in het Engelsch, Duitsch en Yiddish. Wie tot het geloof komt trachte men aan te doen sluiten aan kerken van Geref. belijdenis.

5. De deputaten trachten een gemeente te vinden die in den Naam des Heeren roept en zendt, en al de arbeid worde geregeld in overleg met de deputaten. De deputaten verdeelen onder zich de verschillende functies, beheeren de finantiën en leveren geregeld rapport op den daartoe bepaalden tijd. Zooveel mogelijk worde alles geregeld in overleg met de roepende gemeenten.

Wat het terrein van arbeid aangaat, we gevoelen de moeielijkheid om een plaats te kiezen, omdat er op zeer veel verschillende plaatsen zoovele duizenden Joden zijn die nog nimmer het Evangelie hoorden. We meenen er echter op te mogen wijzen dat in de keuze naar de wenken der Voor-

zienigheid gehandeld moet worden, en dat we inzonderheid daar moeten werken, (of in de nabijheid) waar wij gemeenten onzer kerk hebben.

De meer dan 12,000,000 Joden die in bijna alle deelen der aarde verspreid zijn, wonen bijna allen in groote steden. En dan valt onze aandacht op plaatsen als New York en Paterson Chicago en Cleveland. In Chicago zijn 180,000 Joden, in Cleveland ruim 75,000 met tienduizenden in kleinere steden als Dayton, Lima, Toledo, Finley, en een 50,000 in Detroit. Temeer denken we aan deze steden omdat onze kerk de missions daar min of meer gesteund heeft. In de laatste jaren ontving de zending in Chicago bijna uitsluitend den steun der algemeene kas. Deze op eens geheel te onttrekken zou wellicht minder geraden zijn. De missions in Paterson en Cleveland zijn nog slechts enkele jaren oud. Op alle drie plaatsen hebben mannen onzer kerk zitting in den board.

Het commissielid te Paterson meent dat waarschijnlijk die zending zonder uitgaven voor de kerk zou kunnen worden overgenomen. De zendeling te Cleveland staat zeer gunstig bekend bij al de onzen die met hem in aanraking kwamen, en het zou moeielijk gaan iemand te vinden die meer voor onze beginselen en onze kerk gevoelt, en die zelf als rabbi is opgevoed. Ter eene zijde gevoelt uwe commissie het aantrekkelijke om een nieuw veld te bezetten, of een zwakke jonge zending over te nemen; ter andere zijde zou het overnemen van een tak van de Chicago Mission enkelen beter toeschijnen.

Uwe commissie meent dat we thans onmogelijk verder kunnen gaan dan slechts op deze plaatsen te wijzen. Er zal veel afhangen van de wenken der Voorzienigheid en de gelegenheden die bij onderzoek naar een en ander zich zullen voordoen.

Met blijdschap en veel genoegten mag ten slotte uwe commissie constateeren dat er door onze kerk liefde getoond wordt voor dezen tak van Gods Koninkrijk. Veel is reeds

gedaan en wordt nog gedaan voor de zending onder de Joden. Bij het verkrijgen van een eigen zending, twijfelen we niet of er zal nog veel meer gedaan worden, hetwelk ook noodig zal zijn.

Dat zal geschieden wanneer de kerk gevoelt dat het *hare* zending is; wanneer ze er meer direct mee in verband staat. De Joden zending worde derhalve meer in onze kerken bepleit en besproken, en worde door geschrift meer onder de aandacht van ons volk gebracht.

Met eerbied onderworpen.

Uwe commissie
S. S. VAN DER HEIDE,
J. R. BRINK,
W. P. VAN WIJK,
P. STAM.

P. S.—Ds. Bosma, medelid der commissie, wilden we onder de omstandigheden niet lastig vallen.

RAPPORT DER COMMISSIE TOT HER-
ZIENING DER KERKORDE, VOL-
GENS OPDRACHT DER SYNO-
DEN VAN 1908 EN 1910.

KERKORDE

der

Christelijke Gereformeerde Kerk,
met de daaraan verbonden Synodale Bepalingen.

Artikel 1.

Om de goede orde in de Gemeente van Christus te onderhouden, zijn daarin noodig: de diensten, samenkomsten; opzicht der leer, sacramenten en ceremoniën; en Christelijke straf; waarvan hierna ordelijk zal gehandeld worden.

I. DE DIENSTEN.

Art. 2.

Hoevelerlei Diensten.

De diensten zijn vierderlei: der Dienaren des Woords, der Doctoren, der Ouderlingen en der Diakenen.

Art. 3.

Wie slechts als Dienaar mag optreden.

Het zal niemand, alhoewel hij een Doctor, Ouderling of Diaken is, geoorloofd zijn in den dienst des Woords en der Sacramenten op te treden, zonder wettiglijk daartoe beroepen te zijn.

Art. 4.

In het Ambt stelling van Dienaren des Woords.

De wettige in het ambt stelling van Dienaren des Woords bestaat: ten eerste in de VERKIEZING, welke na voorafgaand gebed, geschieden zal door den Kerkeraad met medewerking der Gemeente, zooals hieronder omschreven, en met approbatie van de Classis, of van den door de Classis daartoe aangewezen Consulent; ten tweede in de EXAMINATIE, welke geschieden zal door de Classis onder welke de roepende Gemeente ressorteert, en ten overstaan van de Deputaten ad Examina; ten derde in de openlijke BEVESTIGING voor de Gemeente, welke met oplegging der handen geschieden zal naar het Formulier daarvan zijnde.

§1. Ter beroeping van een Dienaar des Woords stelt de Kerkeraad een nominatie, gewoonlijk een drietal, van wettig beroephare Predikanten of Candidaten aan de Gemeente voor, om haar daaruit een keuze te laten doen.

§2. Nadat deze nominatie twee Zondagen aan de Gemeente is bekend gemaakt, volgt de verkie-

zing op eene, evenzeer twee Zondagen te voren aangekondigde Gemeente-vergadering.

§3. Wettige stemgerechtigden zijn alle manslidmaten niet, onder censuur. Aan doopleden, die door Belijdenis hun eigen Doop nog niet aanvaard hebben, wordt geen stemrecht toegestaan.

§4. Naardien geen beroeping mag worden uitgebracht zonder approbatie der Classis, wordt deze in het beroepingswerk vertegenwoordigd door den Consulent, die er in deze kwaliteit verantwoordelijk voor is, dat:

a. de nominatie niet in strijd is met desbetreffende Synodale besluiten; weshalve zij aan zijn goedkeuring dient onderworpen te worden, eer zij aan de Gemeente wordt bekend gemaakt;

b. bij de stemming door de Gemeente, welke door hem geleid wordt, alles wettiglijk en ordelijk toegaat;

c. de beroepingsbrief behoorlijk wordt opgemaakt, door heel den Kerkeraad en daarna ook door hem zelf wordt onderteekend.

Ingeval van verschil tusschen den roependen Kerkeraad en den Consulent, of zoo de laatstgenoemde in eenig opzicht de verantwoordelijkheid niet op zich durft nemen, moet de beroeping wachten tot de e.k. Classis, opdat deze beslisse.

§5. De volgende is de officieele vorm voor den

BEROEPINGSBRIEF.

Den WelEerw. Heer.....
te

WelEerw. Broeder in Christus, Heil!

De Kerkeraad der **Christ. Geref. Kerk** te.....

.....heden wettig bijeengekomen ter zake van de beroeping van een Herder en Leeraar;

gezien den uitslag van de daarvoor gehouden stemming der bevoegde manslidmaten;

heeft goedgevonden te beroepen, gelijk hij beroept bij dezen, tot Herder en Leeraar dezer Gemeente, den WelEerw. Heer.....

Predikant te.....

en komt diensvolgens tot U met de dringende bede: „Kom over en help ons!”

De werkzaamheden die wij van U verwachten—zoo het Gode belieft U aan ons te geven, zijn..... maal prediking op den Dag des Heeren, behartiging der catechisaties, huis- en krankenbezoek, en verder van alles wat op den weg ligt van een getrouw en ijverig Dienstknecht des Heeren, alles volgens den Woorde Gods, naar de opvatting onzer Formulieren van Eenigheid, mitsgaders der Dordtsche Kerkorde, zooals geamendeerd door de Synodale Bepalingen onzer Kerk.

Overtuigd zijnde dat de arbeider zijn loon waardig is, beloven wij U een jaarlijksch salaris van \$..... (zegge..... dollars) met vrij gebruik van pastorie,

Daarbenevens beloven wij U vrije overkomst van U, de Uwe.. en het Uwe, onder beding van het sub Art. 5, §8 onzer Kerkorde bepaalde.

En nu, Eerw. Broeder, moge de Koning zijner Kerk U deze roeping recht op het hart binden en U licht geven tot het doen eener Hem welbehagelijke en kon het zijn ons wederzijds verblijdende keuze.

Gedaan op onze vergadering, den.....

De Kerkeraad der Chr. Geref. Kerk te.....

Diakenen:

Ouderlingen.

.....
.....
.....
.....

Consulent

§6. Bedenktijd voor een Candidaat is zes weken.

§7. Bij eventuele aanneming van een beroeping verwittigt de betrokken Kerkeraad den classcalen „Stated Clerk” hiervan, die dan regeling maakt voor het Classicaal of peremptoir examen. (Voor het praeparatoir examen zie Art. 19.)

§8. Voor het peremptoir examen moet ter classicale tafel zijn: de beroepingsbrief en de verklaring van de aanneming der beroeping, de attestatie der Gemeente waarvan de Candidaat lidmaat is, en de diploma's ten bewijze van zijn wettige beroepbaar stelling.

Nadat de Candidaat een preekvoorstel heeft geleverd, loopt dit examen over de volgende vakken:

1. Uitlegging van de Heilige Schrift volgens den grondtekst, waartoe minstens drie weken van te voren den beroepene een hoofdstuk uit het Oude en een uit het Nieuwe Testament, worden opgegeven.
2. de Dogmatiek;
3. kennis der voornaamste Christelijke, inzonderheid der Geref. Belijdenisschriften;
4. Geschiedenis der Geref. Kerken, inzonderheid in Nederland en in Amerika;
5. Theologische Ethiek;
6. de ambtelijke vakken, n.l. Homiletiek, Liturgiek, Catechetiek, Poimeniek en Kerkregeering.

Ten aanzien van de Deputaten ad Examina was de Comm. van oordeel, dat de besluiten der Synode van 1908 (Acta Art. 54, III, p. 36) in dezen juist waren en meer in overeenstemming met het Geref. Kerkrecht, dan die van de Synode van 1910 (Acta Art. 74, II, p. 67), omdat: a. het kerkrecht

telijk niet te verdedigen is, Deputaten die komen als vertegenwoordigers van de Synode, door hun keurstem te geven, tot leden der Classis te maken; b. dat recht van keurstem hen feitelijk machteloos maakt, wijl zij daardoor aan de macht der meerderheid worden onderworpen, en daardoor derhalve het doel der K. O. met deze Deputaten niet kan worden bereikt; en c. al wat op deze wijze met de aanwezigheid van deze Deputaten gewonnen wordt, hierin bestaat, dat het aantal stemmen met een paar wordt versterkt, iets wat zeker de groote kosten die er aan verbonden zijn, nauwelijks waard geacht kan worden. Toch meende de Comm. ook te moeten rekenen met de besluiten der Synode van 1910 als de laatste uitspraak der Kerk in dezen. Daarom besloot zij in haar concept tweeërlei formulering op te nemen, eene naar de besluiten van 1908 en een andere naar de besluiten van 1910, op deze wijze:

A. Naar 1908:

§9. Naardien deze examina geschieden moeten ten overstaan van gedeputeerden der Synode, zijn daarvoor de volgende bepalingen vastgesteld:

1. De Deputaten ad Examina worden door de Synode benoemd, uit elke Classis één. Elke Classis zal daartoe een primus en een secundus aan de Synode voordragen.
2. Elk peremptoir examen moet door minstens twee van de Deputaten der nabijgelegen Classis worden bijgewoond.
3. Aan het einde van het examen, waarbij zij gelegenheid tot navragen zullen hebben, brengen deze Deputaten een gemeenschappelijk gemotiveerd advies uit.
4. Indien de stemming der Classis anders uitvalt dan de Deputaten hadden geadviseerd, en het niet gelukt met elkander tot overeenstemming te komen, zal de Synode over de toelating hebben te beslissen. Tot zoolang zal dan de bevestiging van den examinandus moeten wachten, en intusschen zal geen Gemeente van een andere Classis hem mogen beroepen of een andere Classis hem mogen examineeren.
5. De Deputaten ad Examina brengen van al hunne handelingen rapport uit op de Synode.
6. De reiskosten dezer Deputaten zullen geresitueerd worden uit de synodale kas.

B. Naar 1910:

- 1 en 2 als 1 en 2 boven.
- 3 als 3 boven, doch met toevoeging van: en in de beslissing hebben zij keurstemmen.
- 4 en 5 als 5 en 6 boven.

§10. Aan het einde der overweging van het exa-

men wordt door een der broeders den Naam des Heeren aangeroepen, en daarna met briefjes gestemd.

§11. Na gunstigen afloop van het peremptoir examen onderteekent de geslaagde het Verbindings-Formulier, daartoe in 1618—'19 opgesteld. (Bijlage.....).

§12. Ten slotte wordt hem een classicaal diploma uitgereikt, door praeses en scriba onderteekend, dat van den volgenden inhoud is:

Classicaal Diploma.

L. S.

De Classis van de Christ. Geref. Kerk zitting houdende te.....den heeft den broeder..... Candidaat aan de Theol. School, te Grand Rapids, Mich., en beroepen door de Gemeente te..... na inzage van de noodige getuigschriften en den beroepingsbrief, onderzocht in de vakken door de K. O. voorgeschreven, en geoordeeld, dat de genoemde Broeder voldoende blijken van bekwaamheid heeft gegeven om Gods Woord te bedienen; weshalve wij in den Naam van onzen Heere Jezus Christus, volgens Gods Woord, Formulieren van Eenigheid en Kerkorde, hem met volle vrijmoedigheid macht en last geven om, na behoorlijke bevestiging, het Evangelie te prediken, de Sacramenten te bedienen, en al datgene te verrichten wat tot het Herders- en Leeraarsambt behoort.

Daarom bidden wij ook van ganscher harte, dat de Koning Zijner Kerk hem tot een uitgebreiden zegen stelle, opdat door middel van zijnen dienst het rijk der duisternis afgebroken, vele zondaren tot bekeering geleid, de Gemeente opgebouwd, en de verheerlijking van den Drieëenigen God bevorderd worde.

Namens de Classis voornoemd:

..... Praeses.
..... Scriba.

§13. Wanneer het peremptoir examen samenvalt met een gewone vergadering der Classis, dan wordt het kosteloos afgenomen. Zoo echter een bijzondere Classis moet belegd worden, dan wordt door den roependen Kerkeraad vooraf bij de Classis gestort, het door deze bepaalde bedrag, hetwelk echter de som van \$20.00 niet mag te boven gaan.

§14. Indien het examen van den Candidaat niet voldoende mocht zijn, en de Gemeente hem blijft begeeren, zal hem op de volgende classicale vergadering gelegenheid worden gegeven tot een herexamen, voornamelijk in die vakken, waarin hij onvoldoende bleek te zijn. De Gemeente zal geen

recht hebben te weigeren hem te ontvangen, dan met approbatie der Classis. (Acta 1894. Art. 64.)

§15. Voor Candidaten die geen roeping ontvangen zie Art. 19, §2, §3.

Art. 5.

Beroeping en Bevestiging van reeds Dienenden.

De beroeping en bevestiging dergenen die alreede in den Dienst des Woord zijn, zal desgelijks geschieden door den Kerkeraad met medewerking der Gemeente, naar de bepalingen der Kerkorde en met approbatie der Classis of van den door de Classis daartoe aangewezen Consulnt, aan wien de beroepene vertoonen zal goede kerkelijke attestatie van leer en leven, waarna hij, na voorafgaande prediking en gebed, bevestigd zal worden naar het Formulier daarvan zijnde.

§1. De beroeping van reeds dienenden geschiedt evenzeer volgens §§1—5, Art. 4 hierboven.

§2. Bedenktijd voor een Predikant is drie weken. Wordt een beroeping zonder inwilliging van den roependen Kerkeraad langer in beraad gehouden, dan heeft deze, in overleg met de Gemeente, recht haar in te trekken.

§3. In geval van aanneming der beroeping zorge de betrokken Dienaar, naar eisch van Art. 10 der K. O., dat hij een gepast attest verkrijge van zijn Kerkeraad.

§4. Als vorm van zulk een attest dient het volgende:

Kerkeraads en Classicaal Attest.

L. S.

De Kerkeraad der **Chr. Geref. Kerk** te..... verklaart bij dezen, dat Ds..... in de Gemeente alhier van..... tot..... het ambt van Bedienaar des Goddelijken Woords getrouw en naarstig bediend heeft, houdende zich in leer en leven aan den Woorde Gods, naar de opvatting onzer Formulieren van Eenheid en de Kerkorde.

Hierom beveelt hij ZEw. met vrijmoedigheid aan bij de Classis..... en de Gemeente..... wier roeping hij heeft aangenoemen, met de bede dat de groote Koning der Kerk, die tot dezen Zijner dienstkentchen zegt: Ga, en hij gaat, en tot genen: Kom, en hij komt, hem ook aldaar ten rijken zegen stelle.

Dit getuigenis zijns afscheids is ZEw. ter hand gesteld den.....

Namens den Kerkeraad voornoemd,

..... Praeses.

..... Scriba.

De Classis....., onder welke de Gemeente..... ressorteert, approbeert bovenstaand attest, en draagt hiermede onzen gelief-

den medebroeder in de Bediening over aan de Classis....., in wier midden ZEw. de Gemeente..... als Herder en Leeraar hoopt te bedienen.

Namens de Classis voornoemd:

.....
.....
.....

Den.....

De Classicale Commissie der Classis..... inzage genomen hebbende van bovenstaande attesten, approbeert dezelve, en machtigt bij dezen den Consulent der Gemeente..... om met de bevestiging voort te varen.

De Classicale Commissie voornoemd:

.....
.....
.....

Den.....

§5. Dit attest moet opgezonden worden aan de Classicale Commissie der Classis waaronder de Dienaar ressorteert, ten einde door haar gezien en zoo mogelijk geapprobeerd en daarna doorgezonden te worden aan de Class. Commissie der Classis waarheen de beroepene vertrekt, en wanneer het ook door deze gezien en geapprobeerd is, moet het den Consulent worden bezorgd, die eerst na deze stukken ontvangen en in orde bevonden te hebben, met de bevestiging zal mogen voortvaren. Is de Classis in zitting, dan moet de approbatie door haar zelve geschieden. Blijft de beroepene in dezelfde Classis, dan wordt alleen de approbatie van die Classis of van haar Class. Commissie vereischt.

§6. Leeraars van de in Art. 85, §2 genoemde Kerken zijn onder ons beroepbaar, en worden, mits voorzien van goede attesten, volgens de hierboven genoemde regelen bevestigd. Doch Leeraars uit andere dan die Kerken zullen niet beroepen worden, tenzij Kerkeraad en Classis na nauwkeurig onderzoek bevredigd zijn geworden aangaande hun opleiding, dienst, belijdenis en wandel. Ook hebben zij, na aanneming van een eventueele beroeping, zich te onderwerpen aan een „colloquium doctrinum” voor de Classis, ten overstaan van de Deputaten ad examina.

§7. Naardien korte bediening doorgaans schadelijk is voor het wezenlijk belang van Dienaars en Kerken, wordt den Kerkeraden ernstig ontraden om een nog maar betrekkelijk korten tijd aan elkander verbonden Gemeente en Dienaar te veront-rusten, tenzij om gewichtige redenen, waarover de Classis oordeelen zal.

§8. Wanneer een Predikant, die door een Gemeente uit het buitenland beroepen werd, haar

spoedig weer verlaat, om de roeping van een andere Gemeente op te volgen, zal deze laatste Gemeente verplicht zijn tot terugbetaling van overkomstkosten aan de eerste, met dien verstande dat zij, zoo zulk een Leeraar binnen een jaar die Gemeente verlaat, haar de volle overkomstkosten, binnen twee jaar $\frac{3}{4}$, binnen drie jaar $\frac{1}{2}$, binnen vier jaar $\frac{1}{4}$ zal restitueeren. (Acta 1884, Art. 52). Hetzelfde geldt ook voor beroepingen van Predikanten uit het binnenland, zoo het bedrag der overkomstkosten de som van \$50.00 te boven ging (Acta 1890, Art. 63). Deze bepaling zal in den beroepingsbrief uitgedrukt worden. Van restitutie der reiskosten aan de voorlaatste Gemeente betaald, kan geen terugbetaling gevorderd worden. (Acta 1908, Art. 54, V.)

§9. Het tweemaal beroepen van denzelfden Leeraar in dezelfde vacature mag niet geschieden binnen het jaar zonder advies van de Classis (Acta 1906, Art. 35, 3b).

§10. Met het oog op de mindere behoefte daaraan en op onze Theol. School wordt aan vacante Gemeenten in ernstige overweging gegeven, of zij zich van het beroepen van Predikanten uit het Buitenland niet dienden te onthouden (Acta 1898, Art. 42, 13.)

Art. 6.

Dienst in Gestichten, enz.

Niemand zal in gestichten of anderszins in Dienst mogen treden tot het verrichten van ambtelijk werk, tenzij hij voorheen in het ambt gesteld zij; en hij zal niet minder dan andere Dienaren des Woords aan de Kerkorde onderworpen zijn.

Art. 7.

Geen Beroepingen dan voor een Bepaald Arbeidsveld.

Niemand zal tot den Dienst des Woords beroepen worden, zonder dat men hem in een vaste plaats stelle, ten ware dat hij gezonden wordt om hier of daar Kerken te vergaderen.

§1. Hier later in te vullen een korte samenvatting van de regeling der Heidenzending, zooals die door de komende Synode staat te worden vastgesteld.

§2. De Inwendige Zending wordt behartigd door de Classes, elk op eigen terrein. Voor hulpbehoevende Classes bestaat er echter een Algemeene Kas der Inwendige Zending, die onder het beheer der Synode staat, en waarvoor zij telkens een Commissie benoemt van drie personen met hun secund. (Zie Acta 1910, Art. 21.)

§3. Voor de Zending onder de Joden benoemt de Synode een Commissie van vijf leden, telkens voor

twee jaren. Overigens zie omtrent deze Zending: Acta 1898, Art. 26; Acta 1902, Art. 29; Acta 1904, Art. 77; Acta 1910, Art. 20.

§4. De Commissies die voor dezen Zendingsarbeid noodig zijn, zijn voor de Wet van den Staat Michigan geïncorporeerd onder de benaming „Board,” doch hebben kerkrechtelijk geen andere beteekenis dan die van Commissies voor de uitvoering van wat haar door de Synode wordt opgedragen.

§5. „Kerkhulp” is een fonds dat ten doel heeft nieuwe, zwakke Gemeenten te helpen in het verkrijgen van kerkelijke goederen, door haar geld te leenen zonder interest, doch waarvan een jaarlijkse afbetaling van minstens 5% wordt verwacht (Acta 1892, Art. 37b; Acta 1894, Artt. 17 en 78; Acta 1906, Art. 76, Reglement. Bijlage.....)

§6. De bevestiging van missionaire Dienaren des Woords geschiedt volgens het Formulier, dat daartoe door de Synode van 1906 (Art. 39, 8) werd goedgekeurd en aangenomen.

§7. Ter opwekking van meerderen Zendingsijver werd door de Synode van 1910 (Art. 39, 8) aanbevolen: a. In de Gemeente gedurig een Zendingspreek te houden; b. Op de catechisaties de Zendingszaak zooveel mogelijk te behandelen; c. In de Zondagschool, in plaats van de Herhalings- of van de „Temperance” les, ieder kwartaal een Zendingsles te behandelen, volgens een rooster, ontworpen door een daartoe aangewezen Commissie; d. Dat de bestaande Zendings-, Jongelings-, Jongedochters-, Jongelieden- en Mannenvereeningen de studie der Zending systematisch aanvatten; e. Dat de Gemeenteleden worden bearbeid door op openbare vergaderingen de Zending te laten bespreken; f. Dat er zooveel mogelijk jaarlijks Zendingsdagen gehouden worden; g. Dat de plaatselijke Kerken grijpen naar het ideaal om een eigen Zending uit te zenden en te onderhouden; h. Dat de Kerken staan naar systematisch wekelijksch geven voor de Zending.

§8. De godsdienstige belangen onzer stam- en geloofsgenooten in Zuid Amerika worden behartigd door het verleenen van finantieelen steun uit de Algemeene Kas der Inwendige Zending en door bijzondere collecten (Acta 1910, Art. 29.)

§9. Behalve voor de noodige ondersteuning van bovengenoemden arbeid der Zending, heeft de Synode collecten aanbevolen voor de „Chicago Tract Society,” (Acta 1910, Art. 12.) de „American Bible Society,” (Acta 1908, Art. 58, X,) en de National Christian Association tegen geheime genootschappen. (Acta 1904, Art. 84.)

Art. 8.

Toelating tot den Dienst des Woords van Niet-Ge-
studeerden.

Aangezien het voor de Kerk van het grootste belang is, dat hare Dienaren goed voorbereid tot hunne taak komen, zal men in den regel niemand tot het ambt toelaten, die niet vooraf den voorgeschreven cursus van Theologische studiën voltooid heeft. Afwijking van dezen regel is alleen geoorloofd bij personen van wier singuliere gaven van godzaligheid, ootmoedigheid, zedigheid, goed verstand en discretie men verzekerd zij, en die bovendien de gave der welsprekendheid hebben. Wanneer dan zoodanige personen zich tot den Dienst presenteren, zal de Classis, na approbatie der Synode, met hen handelen volgens de regeling daartoe door de Kerken vastgesteld.

§1. Wanneer personen zonder de gewone Theologische vorming tot het ambt wenschen toegelaten te worden, zal allereerst moeten blijken, of zij werkelijk behooren tot die **zeer zeldzame** gevallen, waarin de Heere, bij hooë uitzondering, naar Zijn vrijmachtig welbehagen, langs anderen weg de noodige bekwaamheid verleent.

§2. Om dit te weten, zal de Classis waaronder zij ressorteeren, eerst de noodige attesten van den Kerkeraad der Gemeente waar ze lidmaten zijn, onderzoeken ten aanzien van de in Art. 8 der K. O. geëischte eigenschappen (zie Acta 1910, Art. 67, 8). Vervolgens zal zij zelve hen te dien aanzien nader onderzoeken. Alleen indien de aanwezigheid daarvan boven allen billijken twijfel verheven blijkt, zal zij, na van de Synode approbatie gevraagd en verkregen te hebben, hem toelaten tot het praeparatoir examen.

§3. Dit praeparatoir examen zal den examinandus afgenomen worden door dezelfde Classis, die ook het overige van Art. 8 zal uitvoeren; en wanneer hij aan het einde van den oefeningstermijn voldoende zal zijn bevonden, hem beroepbaar stellen, waarna hem het peremptoir examen wacht. Deze beide examina onderscheiden zich van die der Theologisch opgeleiden alleen door het niet onderzoeken in de Oude Talen.

Art. 9.

Nieuwelingen.

Personen die op minder geregelde wijze elders hebben gediend, of zonder beroepen te zijn uit het Buitenland overkomen en hier tot het predikambt wenschen toegelaten te worden, zullen, ook al zijn overigens hunne attesten in orde, door geen Kerk beroepen worden, dan nadat zij na zorgvuldig onderzoek door een Classis met approbatie der Synode beroepbaar zijn verklaard.

Art. 10.

Vertrek naar een andere Gemeente.

Een Dienaar des Woords, eens wettiglijk beroepen zijnde, mag de Gemeente, aan welke hij verbonden is, niet verlaten om elders een beroeping op te volgen, zonder bewilliging des Kerkeraads en met voorweten der Classis; gelijk ook geen andere Kerk hem zal mogen ontvangen, eer hij wettig getuigenis zijns afscheids van de Kerk en de Classis waar hij gediend heeft, vertoond hebbe.

§1. Vacante Gemeenten hebben een Consulent, door de Classis, of, zoo de nood het eischt, door de Classicale Commissie tot de e.v. Classis, aangesteld, om den Kerkeraad tot raadsman te zijn, en bij beroepingen de Classis te vertegenwoordigen. (Zie Art. 4, §4 en Art. 5, §5.)

Art. 11.

Verzorging der Dienaren.

De Kerkeraad, als representeerende de Gemeente, zal gehouden zijn hare Dienaren van behoorlijk onderhoud te verzorgen, en hen niet uit den Dienst ontslaan zonder kennis en approbatie der Classis.

§1. Bij het begin eener vacature, vóór het uitbrengen der eerste beroeping, vraagt de Kerkeraad aan zijn Classis om „handopening,” tot waarborg voor de Classis, dat eene Gemeente roept op wettige wijze, en als voorzorgsmaatregel, dat moeilijkheden op finantieel gebied worden voorkomen. (Acta 1902, p. 51.)

§2. Indien eenige Gemeente niet in het onderhoud van den Leeraar kan voorzien, en het hem toegezegde niet kan bezorgen, legge zij op de Classis haren toestand bloot. Oordeelt deze dat zij hulp moet ontvangen, dan doe de Classis wat in haar eigen kring mogelijk is. Blijkt ook dit ontoereikend, dan kan de Kerkeraad, gesteund door de Classis, aanvraag doen bij de Algemeene Kas der Inwendige Zending, die zoo mogelijk hulp verleene.

§3. De bepaling van een minimum tractement werd door de Synode van 1906 (Art. 35, 7) aan de Classes overgelaten, met ernstig advies aan de Classes om zulks in eigen kring te doen.

§4. Predikanten van hunne Gemeente losgemaakt (hetwelk om gewichtige en wettige redenen door een Classis kan worden gedaan, en die daardoor „sine cura” geworden zijn, mogen geen ambtelijke werkzaamheden verrichten dan met consent en autoriteit der Classis (Art. 15 der K. O.)

Art. 12.

In Dienst te Blijven.

Dewijl een Dienaar des Woords, eens wettiglijk beroepen zijnde, zijn leven lang aan den Kerkdienst verbonden is, zal het hem niet geoorloofd

zijn zich tot een anderen staat des levens te be-
geven, tenzij om gewichtige redenen, die door de
Classis gebillijkt worden.

Art. 13.

Emeriti.

Ingeval Dienaren des Woords door ouderdom,
ziekte of anderszins onbekwaam worden tot uit-
oefening van hunnen Dienst, zullen zij nochtans
hunne amtsbevoegdheid niet verliezen, en zal de
Kerk gehouden zijn naar behooren in hunne nood-
drift, gelijk ook in die van Predikants-weduwen
en -weezen te voorzien.

§1. De verzorging van Emeriti-predikanten en
van Predikants-weduwen en -weezen, gegrond in
den eisch van Gods Woord en voorgeschreven door
Art 13 der K. O., is niet zaak der barmhartigheid,
maar recht der genoemde personen en plicht der
betrokken Kerken.

§2. Tot uitvoering van deze zaak bestaat er een
Commissie van vijf personen door de Synode be-
noemd, elk voor den termijn van 4 jaren. De Sy-
node kiest de eene maal drie en de andere maal
twee dezer leden. Bij de Wet van den Staat Michi-
gan staat deze Comm. bekend als „Emeritus Board”
(Vgl. Art. 7, §4.) Zij handelt volgens Synodale op-
dracht en naar het Reglement voor haar vastge-
steld. (Zie Bijlage.....).

§3. Indien eenig Dienaar des Woords door ou-
derdom, ziekte of anderszins zijn Dienst niet meer
kan vervullen, dan geeft hij daarvan kennis aan zijn
Kerkeraad. De Kerkeraad brengt dat op de e.k.
Classis. Indien deze oordeelt, dat de aanvraag op
billijke gronden berust, dan wordt het Emeritaat
aangenomen, onder nadere approbatie der Synode.

§4. Is de te emeriteeren broeder niet in staat om
door eigen middelen in zijn onderhoud te voorzien,
of is zulks het geval met Predikants-weduwen en
weezen, dan wordt daarvan kennis gegeven aan
den Kerkeraad. Deze stelt zich daarop in betrek-
king met den Classicalen Correspondent (zie Regl.
Art. 6). Nadat deze op bescheiden wijze kennis
nam van den finantieelen toestand, rapporteert hij
aan de in §2 genoemde Commissie, die onder na-
dere approbatie der Synode voorloopig het bedrag
des onderstands bepaalt en betaalt, totdat de e.k.
Synode de zaak definitief regelt. Zie verder het
Reglement, Bijlage.....

§5. De Synode heeft uitgesproken, dat, waar de
omslag voor de Em. Kas classicaal is, ook elke
Classis wordt aansprakelijk gehouden voor de volle
opbrengst van hare respectieve bijdrage. (Acta 1902,
Art. 134.)

§6. Voor Docenten-Emeritaat zie Art. 18, §8.

Art. 14.

Tijdelijk Ontslag uit den Dienst.

Geen Dienaar des Woords zal tijdelijk ontslag uit den Dienst des Woords mogen nemen zonder bewilliging des Kerkeraads. En tenzij gewichtige redenen, waarover de Classis oordeelen zal, daartoe dringen, zal de band waarmede hij door wettige beroeping aan de Gemeente verbonden is, door zulk een verleend tijdelijk ontslag niet verbroken worden.

§1. Wanneer een Dienaar des Woords, na enkele jaren van arbeid in een Gemeente, tot verdere Theol. bekwaming zijn studie aan een School wenscht te hervatten en voort te zetten, zal de Classis in dit bijzonder geval losmaking van die Gemeente kunnen verleen, met behoud van zijn ambtsbevoegdheid als Dienaar des Woords.

Art. 15.

Controle over het Ambtelijk Werk.

Het zal geen Predikant geoorloofd zijn, om, den Dienst zijner Kerk nalatende of in geen vasten Dienst zijnde, in eenige Kerk te gaan prediken, zonder toestemming der Classis, waaronder zulk een Kerk ressorteert. Evenmin zal het vrijstaan, om in een andere Kerk eenige predikatie te doen of de Sacramenten te bedienen, zonder bewilliging des Kerkeraads van die Kerk.

§1. Het zal geen Kerkeraad geoorloofd zijn, om een Predikant van een andere Kerkgemeenschap te verzoeken of te laten optreden in zijn Kerk, tenzij hij zich vooraf door inzage van diens kerkelijke getuigschriften, verzekerd hebbe, dat deze werkelijk in het ambt staat, rechtzinnig in de leer en onbesproken in den wandel is. In alle twijfelachtige gevallen zal de Kerkeraad zich tot de Classis of tot de Classicale Commissie moeten wenden.

Art. 16.

Der Dienaren Ambt.

Het ambt der Dienaren des Woords omvat: eerstelijk, het verkondigen van Gods Woord, met onderwijzen, vermanen, vertroosten en bestraffen naar eens iegelijks behoeften; ten tweede, de openbare aanroeping van Gods Naam van wege de geheele Gemeente; ten derde, het uitreiken der Sacramenten; ten vierde, het catechiseeren der jeugd, mitsgaders getrouwe herderlijke verzorging van heel de kudde des Heeren; ten vijfde, het acht geven op hunne medebroeders, de Ouderlingen en Diakenen; en ten laatste, met de Ouderlingen huisbezoek te doen, de kerkelijke Tucht uit te oefenen en te bezorgen, dat alles eerlijk en met orde geschiede.

Art. 17.

Onderlinge Gelijkheid.

Onder de Dienaren des Woords zal gelijkheid worden gehouden aangaande de lasten van hunnen Dienst, mitsgaders ook in andere dingen, zooveel mogelijk is, volgens het oordeel des Kerkeraads en desnoods der Classis; hetwelk ook bij de Ouderlingen en Diakenen te onderhouden is.

Art. 18.

Ambt der Theologische Professoren.

Doctoren of Professoren in de Theologie zijn Dienaren des Woords, door de Kerk afgezonderd om haar te dienen in de opleiding tot den Dienst des Woords, in het beoefenen der Theologische wetenschappen als zoodanig en in het verdedigen en handhaven van de zuivere leer tegen dwalingen en ketterijen.

§1. Voor de geregelde opleiding tot den Dienst des Woords heeft de Christ. Geref. Kerk een Theologische School (zie de Synodale besluiten: Acta 1910, Art. 51 en 56, 3; alsmede het Reglement voor de Theol. School, Bijlage.....)

§2. Deze School is door haar toevertrouwd aan de zorg van een Curatorium, de leden waarvan gekozen worden door de Synode op voordracht der Classes. Dit Curatorium verzorgt de Theol. School volgens Reglement daartoe door de Synode vastgesteld (Bijlage.....)

§3. De leercursus en andere zaken hiermede in verband, zooals van tijd tot tijd vastgesteld, zijn omschreven in het Reglement der Theol. School in §1 genoemd.

§4. De Professoren der Theologische School worden, voorzoover mogelijk, benoemd voor bepaalde vakken. In die vakken waarin zij onderwijs geven, moeten zij voldoen aan de eischen die in andere inrichtingen in ons land van ongeveer denzelfden rang, aan Professoren die onderwijs geven in dezelfde vakken, doorgaans worden gesteld. Voorts gelden voor hen als algemeene eischen, (behalve die van Art. 4 van het Regl. Theol. School): a. dat zij bezitten niet alleen de noodige intellectueele capaciteit, maar ook paedagogische tact, en het onderwijs kunnen geven in de Engelsche taal; b. dat zij bij den voortduur, voorzooverre hun tijd dit toelaat, zich wijden aan verdere studie, vooral tot meerdere bekwaming in hunne vakken; c. dat zij niet door ouderdom of zwakheid onbekwaam zijn voor hunnen arbeid. De finale beslissing of aan deze vereischten voldaan wordt, blijft in elk voorkomend geschil tusschen de Curatoren en de Professoren, aan de Synode (Acta 1906,

Art. 79; Acta 1908, Art. 37; Acta 1910, Art. 56, VII, 3.)

§5. Professoren der Theol. School worden met meerderheid van stemmen verkozen door de Synode. Bij de benoeming wordt ook rekening gehouden met de jaren dergenen, die in aanmerking komen. Tot voorziening in behoeften die vervulling vereischen vóór de e.k. Synode, heeft het Curatorium volmacht om voorloopige maatregelen te nemen.

§6. De benoeming van Theol. Professoren is voor het leven, zoo zij in belijdenis en wandel zich onbestraffelijk gedragen, en ten aanzien van hun onderwijs voldoen aan de eischen in §4 gesteld. Bij die van Professoren voor het Litterarisch of College Departement bepaalt de Synode, of de benoeming zal zijn voor het leven, dan wel voor een bepaald termijn.

§7. De bevestiging van Professoren in de Theologie geschiedt volgens het Formulier daarvan zijnde (Acta 1906, Art. 35, 5a); na onderteekening van het verbindings-Formulier (Bijlage.....).

§8. Bij emeritaat of overlijden van Professoren der Theol. School wordt door de Kerk voor hen en der hunnen onderhoud gezorgd uit de Schoollas. Het Curatorium bepaalt het bedrag der ondersteuning onder approbatie der Synode.

Art. 19.

Praeparatoir Examen en Beroepbaarstelling.

Het praeparatoir of kandidaats-examen dergenen, die den Theologischen cursus hebben doorlopen, wordt afgenomen door het Curatorium. Bij gunstigen afloop van dit examen moet de examinandus beloven, bij zijn optreden voor de Gemeente niets te zullen leeren, dat niet in overeenstemming is met de Belijdenis onzer Gereformeerde Kerken, en wordt daarna als Candidaat beroepbaar gesteld. Studenten die aan een andere Gereformeerde inrichting zijn opgeleid, en onze Kerk willen dienen, moeten ook door het Curatorium beroepbaar gesteld worden, en tevens de bovengenoemde belofte afleggen.

§1. Ten bate der verst verwijderde Gemeenten is bepaald, dat de Kerken eerst een maand na de beroepbaarstelling een beroep op een Candidaat mogen uitbrengen.

§2. Indien Candidaten drie jaren na hun beroepbaarstelling nog geen roeping hebben ontvangen, en toch begeeren dat hunne candidatuur in effect blijve, hebben zij zich te wenden tot de Classis waaronder zij ressorteeren, opdat deze naar omstandigheden met hen handele. Wanneer een Candidaat hieraan niet voldoet, vervalt daarmee niet alleen zijn recht om vóór de Gemeente op te treden, maar ook zijn beroepbaarheid (Acta 1910, Art. 67, 11).

§3. Een Candidaat staat als lidmaat onder toezicht van den Kerkeraad der Gemeente waartoe hij behoort, maar ten aanzien van gemeentelijken arbeid als Candidaat, staat hij onder toezicht van de Classis waaronder hij ressorteert.

§4. Studenten die gestudeerd hebben aan inrichtingen, die naar het oordeel van het Curatorium niet beslist Gereformeerd zijn, moeten minstens één jaar de lessen in de Theologie aan onze eigen inrichting hebben bijgewoond (Acta 1898, p. 51).

§5. Aan studenten in de Theologie van het tweede en derde studiejaar wordt vrijheid verleend om de Gemeenten in hare godsdienstoefeningen voor te gaan, en door het leveren van preekvoorstellen te stichten (Zie Regl. Theol. School, Art. 12).

Art. 20.

Studiefonds.

Ter financiële ondersteuning van jongelingen die lust en aanleg openbaren om tot den Dienst des Woords te worden opgeleid, doch onbemiddeld zijn, bestaat er in elke Classis een Studiefonds.

§1. Omtrent het „Dollarfonds,” zie Acta 1894, Art. 54.

Art. 21.

Christelijke Scholen.

Volgens eisch des Verbonds en der Geref. leer zijn de ouders gehouden alom Christelijke Scholen te stichten en te onderhouden, en de Kerkeraden zijn verplicht toe te zien, dat het onderwijs dezer Scholen aan den eisch des Verbonds voldoet.

§1. Voor het onderteekenen van het Formulier voor onderwijzers bestemd, zie Bijlage.....

Art. 22.

Verkiezing der Ouderlingen.

De Ouderlingen zullen door den Kerkeraad verkozen worden, met medewerking der Gemeente, in dezer voege, dat dubbeltallen van zooveel als er noodig zijn, door den Kerkeraad aan de Gemeente worden voorgesteld, opdat zij, tenzij er wetlige bezwaren worden ingebracht, daaruit het halve deel kieze, waarna de gekozenen na approbatie bevestigd worden volgens het Formulier daarvan zijnde.

§1. De stemming geschiedt door de manslidmaten op een wettig samengeroepen vergadering (Art. 4, §2), nadat de dubbeltallen twee Zondagen zijn afgekondigd, opdat er gelegenheid zij op een daartoe te houden Kerkeraadsvergadering bezwaren tegen de genomineerden in te brengen.

§2. De Kerkeraad bepaalt het aantal der Ouderlingen en Diakenen, behalve bij de organisatie eener Gemeente, waarbij zulks door de manslidmaten geschiedt.

§3. Voor het Formulier door Kerkeraadsleden te onderteekeken, zie Art. 54 en Bijlage.....

Art. 23.

Der Ouderlingen Ambt.

Der Ouderlingen ambt is, behalve het werk dat zij volgens Art. 16 met de Dienaren des Woords gemeen hebben, toe te zien dat de Dienaren, mitsgaders hunne mede-Ouderlingen en de Diakenen hun ambt getrouwelijk bedienen, huisbezoek te doen, de lidmaten te onderwijzen, te vermanen en te vertroosten, en te zoeken ook anderen voor Christus te winnen.

Art. 24.

Verkiezing der Diakenen.

De Verkiezing, Approbatie en Bevestiging der Diakenen zal geschieden op dezelfde wijze als die der Ouderlingen.

Art. 25.

Der Diakenen Ambt.

Der Diakenen ambt is de liefdegaven en andere armengoederen naarstiglijk te verzamelen en ze getrouwelijk en vlijtiglijk, naar eisch der behoeften, in eigen kring en daarbuiten, met gemeen advies, uit te deelen; hen die in druk verkeerren te bezoeken en te vertroosten, en wel toe te zien, dat de gaven niet misbruikt worden, waarvan zij aan den Kerkeraad rekening zullen doen, terwijl ook de Gemeente gelegenheid zal hebben inzage te nemen van den staat der kas in 't algemeen.. Zoo iemand inlichting begeert aangaande de verzorging van personen, kan hij zich wenden tot de Kerkeraadsvergadering.

Art. 26.

Armenverzorging.

Elke Gemeente is gehouden haar eigen armen te verzorgen, ook wanneer zij elders verpleegd worden.. Zoo noodig kan zij door andere Gemeenten daarin worden gesteund, maar in geen geval mag dit werk der barmhartigheid aan Staatsarmenzorg worden overgelaten. En zoo een Gemeente in haar midden weinig of geen armen heeft, mag toch in hare godsdienstoefeningen het offer der liefde niet ontbreken, ten einde andere Gemeenten die zulks behoeven, in het onderhouden harer armen te kunnen helpen, en in het bijzonder Christelijke inrichtingen van barmhartigheid te ondersteunen.

Art. 27.

Diensttermijn van Kerkeraadsleden.

De Ouderlingen en Diakenen zullen twee jaren dienen, en ieder jaar zal het halve deel veranderd en anderen in de plaats gesteld worden, ten ware de gelegenheid en het profijt van eenige Kerken anders vereischen.

§1. De Kerkeraad heeft dus naar Art. 27 het recht, als hij dit noodig oordeelt, de aftredende broeders weder mede op de nominatie te brengen; te meer omdat:

1. de Gemeente met de beste krachten en gaven ook het best gediend is;
2. de aftredenden veelal juist in den weg van oefening de meerdere geschiktheid hebben verkregen;
3. in de meeste Gemeenten niet zulk een voorraad van geschikt personeel voor handen is, dat men zonder schade de aftredenden beslist buiten aanmerking zou kunnen houden;
4. hunne eventueele verkiezing door de Gemeente getuigen zal, dat zij de rechte personen zijn. (Acta 1898, Art. 50.)

Art. 28.

Kerk en Overheid.

Naardien de Kerk, ofschoon zij als een geestelijk Koninkrijk van Christus, van den Staat onafhankelijk is, en geenerlei Staatsgezag in hare geestelijke zaken mag dulden, toch naar hare uitwendige zijde tot het terrein van het burgerlijk recht behoort, is de Overheid verplicht tot, en heeft de Kerk aanspraak op bescherming in de vrijheid van al hare godsdienstige en kerkelijke vergaderingen, en handhaving in het bezit van al hare stoffelijke goederen. In overeenstemming daarmee wordt door de Overheid aan elke plaatselijke Kerk, die zich naar de wetten van den Staat heeft laten incorporeeren, rechtspersoonlijkheid verleend, met erkenning van onze Kerkorde en van de uitspraken onzer Kerkelijke Vergaderingen, om in voorkomende geschillen dien overeenkomstig te oordeelen. Daarom zal elke Kerkeraad gehouden zijn, door het indienen van een Acte van Incorporatie van het bestaan der Gemeente aan de Overheid kennis te geven, en zich onder haar burgerlijke bescherming te stellen.

B. DE KERKELIJKE SAMENKOMSTEN.

I. De Kerkelijke Samenkomsten in het Algemeen.

Art. 29.

Vierderlei Samenkomsten.

Vierderlei kerkelijke samenkomsten zullen onderhouden worden: de Kerkeraad, de Classicale Vergaderingen, de Particuliere Synode en de Generale Synode.

Art. 30.

Te Behandelen Zaken.

In de samenkomsten zullen geen andere dan kerkelijke zaken, en die op kerkelijke wijze, behandeld worden. In meerdere vergaderingen zal men niet behandelen, dan wat in mindere niet is afgehandeld

kunnen worden, of wat tot de Kerken der meerdere vergadering in 't gemeen behoort. En zoo iemand zich beklaagt, door de uitspraak van de mindere vergadering verongelijkt te zijn, zal hij zich op een meerdere kerkelijke vergadering beroepen mogen.

§1. Appel of hooger beroep tegen eenige uitspraak eener kerkelijke vergadering moet vóór de eerstvolgende samenkomst der meerdere vergadering, waarop men zich beroept, geschieden, met kennisgeving aan den Scriba of „Stated Clerk” der vergadering, door wier besluit men zich bezwaard acht. Van beslissingen in appel-zaken, gelijk van alle andere uitspraken personen betreffende, zal de „Stated Clerk” den betrokkenen een afschrift zenden, onderteeekend door hem zelf en door den Praeses der vergadering.

Art. 31.

Verbindend Gezag der Besluiten.

Hetgeen door de meeste stemmen goed gevonden is, zal voor vast en bondig gehouden worden, tenzij het bewezen wordt te strijden tegen Gods Woord of tegen de artikelen van deze Kerkorde.

Art. 32.

Opening en Sluiting der Samenkomsten.

De handelingen aller samenkomsten zullen met aanroeping van den Naam Gods aangevangen, en met dankzegging gesloten worden.

Art. 33.

Credentie en Instructie der Afgevaardigden.

Die tot de samenkomsten afgezonden worden, zullen hunne credenties en instructies, onderteeekend zijnde van degenen die ze zenden, medebrengen, en dezen zullen alleen keurstem hebben, ten ware in zaken, die hunne personen of Kerken in 't bijzonder aangaan.

§1. Afgevaardigden naar de meerdere vergaderingen zijn als regel Leeraars en Ouderlingen.

§2. Lastbrieven moeten eindigen met: „met last en macht om alle wettig ter tafel komende zaken mede te behandelen naar Gods Woord, volgens de opvatting der Formulieren van Eenigheid en Kerkorde.”

Art. 34.

Praeses en Scriba.

De taak van den Praeses is voor te stellen en te verklaren hetgeen te verhandelen is, de orde te bewaren en toe te zien, dat alles toega met de waarheid, die een vergadering van ambtsdragers der Kerke Christi betaamt. Aan den Praeses zal een Scriba toegevoegd worden, om getrouwelijk op te teekenen, hetgeen waardig is opgeteeekend te worden.

§1. Voor regels van Orde voor Praesides, zie Bijlage.....

§2. Benevens de bovenbedoelde Scribae hebben onze meerdere vergaderingen ook permanente Scribae of „Stated Clerks.” Die voor de Classis worden benoemd voor twee jaren; die der Synode voor vier. (Zie verder Artt. 44 en 50.)

Art. 35.

Zeggenschap der Meerdere Vergaderingen.

Hetzelfde zeggen heeft de Classis over den Kerkeraad, hetwelk de Particuliere Synode heeft over de Classis, en de Generale Synode over de Particuliere.

II. De Kerkeraad.

Art. 36.

Samenstelling des Kerkerads.

In alle Kerken zal een Kerkeraad zijn, bestaande uit Dienaren des Woords en Ouderlingen, dewelke, althans in grootere Gemeenten, in den regel wekelijks of twee-wekelijks zal vergaderen, alwaar de Dienaar des Woords (of de Dienaren, zoo er meerdere zijn, bij beurte) presideeren en de handeling leiden zal. En waar het getal der Ouderlingen zeer klein is, zullen de Diakenen mede tot den Kerkeraad mogen genomen worden.

§1. In de praktijk houdt zich de Chr. Geref. Kerk, wat de samenstelling der Kerkeraden aangaat, aan het beginsel uitgesproken in Art. XXX der Nederl. Geloofsbelijdenis, dat er „ook Opzieners en Diakenen zijn, om met de Herders te zijn als de Raad der Kerke.”

Art. 37.

Taak des Kerkerads.

De taak van den Kerkeraad is, de Gemeente te regeren en haar geestelijk en stoffelijk welzijn te behartigen. Daarom heeft hij het recht daartoe zulke besluiten en maatregelen te nemen, als hij zal noodig oordeelen, welke naar Art. 31 voor vast en bondig zullen gehouden worden, tenzij zij bewezen worden te strijden tegen Gods Woord of de Kerkeorde. In het bijzonder heeft de Kerkeraad te zorgen voor de belangen van den eeredienst, tucht te oefenen en toezicht te houden op alles wat tot het terrein der Gemeente behoort.

§1. Naardien Christus het ambt der Ouderlingen heeft ingesteld tot de regeering der Kerk, berust deze regeering niet bij de Gemeente, maar bij den Kerkeraad. Alle zaken van Kerkregeering moeten dus door den Kerkeraad op zijn vergaderingen beslist worden. De gemeente heeft echter het recht van controle, met name over die handelingen des Kerkerads, die in de Kerkeorde (Artt. 4, 22, 61, §2, 77 78), genoemd zijn, waarvoor of haar medewerking of stilzwijgende approbatie wordt geëischt. Voor de zaken in de Acte van Incorporatie genoemd, is

de inwilliging der Gemeente met twee derden meerderheid der stemmen noodig.

Naardien Gemeente-vergaderingen van den Kerkeraad uitgaan en onder zijn leiding staan, zullen de Praeses en Scriba van den Kerkeraad ook op die vergaderingen als zoodanig fungeeren.

Op Gemeente-vergaderingen zullen geen zaken behandeld worden, dan die door den Kerkeraad daar worden gebracht.

Wanneer lidmaten een zaak op een Gemeente-vergadering behandeld wenschen te hebben, moeten zij die vooraf bij den Kerkeraad indienen, opdat deze beoordeele of en in welken vorm zij voor de Gemeente zal gebracht worden.

§2. De Kerkeraden dienen ernstig en getrouw te waken tegen het verwaarloozen der Catechisaties in hunne Gemeenten. (Acta 1908, Art. 54, XI.)

§3. Christelijke Vereenigingen en Zondagscholen, die in de Kerken zijn, staan onder toezicht van de Kerkeraden, en worden den Kerkeraden aanbevolen, om door besturing en leiding voor dezelve zorg te dragen.

§4. Buitengewone Kerkeraadsvergaderingen worden samengeroepen door den Praeses, die verplicht zal zijn dat te doen, wanneer hij door minstens twee Kerkeraadsleden daartoe wordt aangezocht.

Art. 38.

Organisatie van Nieuwe Gemeenten.

Organisatie van nieuwe Gemeenten zal niet geschieden dan met advies der Classis.

§1. Tot het verkrijgen van de toestemming der Classis wordt bij haar een verzoekschrift ingediend, de begeerte tot Gemeentestichting in een bepaalde localiteit uitdrukkelijk, en onderteekend door aldaar wonende hoofden van huisgezinnen of ongehuwde meerderjarigen.

§2. De Classis overweegt dan, of zulk een organisatie mogelijk en wenschelijk is, er daarbij op lettende of er onder de onderteekenaars personen zijn, geschikt voor kerkeraadsleden, en tevens rekening houdende met genabuurde Kerken. In geval de Classis besluit het verzoek in te willigen, benoemt zij een Commissie ter uitvoering.

§3. Ter organisatie der Gemeente vergadert deze Commissie met de belanghebbenden, die inmiddels hunne attesten hebben opgevraagd. Nadat onder hare leiding eerst een godsdienstoefening is gehouden, verzoekt zij de aanwezigen hunne attesten in te dienen, die voor zoover zij in orde bevonden worden, door haar worden aanvaard; daarna gaat men over tot de verkiezing van Kerkeraadsleden, die na afloop der stemming aanstonds in hunne respectieve ambten worden bevestigd.

§4. De verkiezing van Kerkeraadsleden kan in deze gevallen niet anders geschieden dan door vrije stemming der manslidmaten, wier attesten zijn aanvaard. Die bij de eerste stemming 2-3 der stemmen op zich vereenigen, worden dadelijk als gekozen erkend. Bij herstemmingen beslist de volstreckte meerderheid.

§5. Aan te bevelen is, dat op deze vergadering, ten overstaan van een openbaar notaris, tevens de stukken in orde worden gebracht voor de incorporatie der nieuwe Gemeente.

§6. Voor de rechten eener plaatselijke Kerk, ingeval binnen haren kring een nieuwe Gemeente staat gesticht te worden, zie Acta 1908, Art. 54, II.

Art. 39.

Gemeenten zonder Kerkeraad.

In de plaatsen waar nog geen Kerkeraad is, zal middelerwijl door de Classis gedaan worden, hetgeen anders den Kerkeraad naar uitwijzen dezer Kerkorde opgelegd is te doen.

§1. Als een Classis een Kerkeraad ontbindt of afzet, zal zij zoo spoedig mogelijk moeten zorgen, dat er een nieuwe Kerkeraad komt, en inmiddels zal de Classis doen wat des Kerkeraads is.

§2. In zake Sacraments-bediening waar nog geen Gemeente is, zie Acta 1908, Art. 54, VI.

Art. 40.

Vergaderingen der Diakenen.

De Diakenen zullen in den regel wekelijks of twee-wekelijks vergaderen, om met aanroeping van den Naam Gods, van de zaken hun ambt betreffende te handelen, waarop de Kerkeraden goed opzicht zullen nemen, en zich daarbij zullen vertegenwoordigen.

III. De Classis.

Art. 41.

Samenstelling en Arbeid.

De Classicale Vergaderingen zullen bestaan uit genabuurde Kerken, dewelke elk een Dienaar en Ouderling met behoorlijke credentie en instructies aangaande te behandelen zaken afvaardigen zullen. Als regel zullen deze vergaderingen elke drie maanden gehouden worden, op tijd en plaats daartoe vastgesteld. In deze samenkomsten zullen de Dienaren bij beurte, of anderszins die van de vergadering verkozen wordt, presideeren; zoo nochtans, dat dezelfde persoon niet tweemaal achtereen zal mogen verkozen worden. Aan het einde der vergadering zal de Praeses een iegelijk afvragen, of zij in hunne Kerken hunne Kerkeraads-vergadering houden; of de kerkelijke Tucht geoefend wordt; of de armen verzorgd worden; of het Christelijk onderwijs voldoende

wordt behartigd; of er namen van verstrooide leden of doopleden zijn op te geven aan de Class. Zendings-Commissie; ten laatste of daar iets is, waarin zij 't oordeel en de hulp der Classis tot rechte instelling hunner Kerk behoeven, zoover dit geen zaken betreft, die per instructie ter vergadering behoren gebracht te worden. Eindelijk zullen op de voorlaatste, of desnoods op de laatste vergadering voor de Synode verkozen worden, die ter Synode gaan zullen.

§1. Bij de rondvraag in dit artikel voorgeschreven, moet ook onderzocht worden, wat door de Kerkeraden in hunne Gemeenten gedaan wordt tegen het zgn. doopledenstelsel. (Vgl. Art. 57 en §1.)

§2. Nieuwe Classes mogen alleen gevormd worden met toestemming der Synode.

§3. Vacante Kerken zenden twee Ouderlingen.

§4. De Synode van 1902 (Acta, p. 55) achtte het wenschelijk, dat door afwisseling van afvaardiging ter Synode, meerdere Leeraren gelegenheid zouden hebben aan de synodale actie der Kerk deel te nemen, doch heeft dienaangaande geen bepaling gemaakt, en deze zaak geheel in de vrijheid der Classes gelaten.

§5. Omtrent eventueele finantieele vergoeding door de Classis aan ter Synode afgevaardigde Ouderlingen, zie Acta 1904, Art. 132, 6.

Art. 42.

Stemrecht van Niet-Afgevaardigde Predikanten.

Waar in een Kerk meer Predikanten zijn dan een, zullen ook zij, die niet volgens het voorgaande artikel afgevaardigd zijn, in de Classis mogen verschijnen en adviseerende stem hebben.

Art. 43.

Censuur

Aan 't einde van de classicale en andere meerdere samenkomsten zal men censuur houden over diegenen, die iets strafwaardigs in de vergadering gedaan, of de vermaning der mindere samenkomsten versmaad hebben.

Art. 44.

Visitatoren en andere Functionarissen.

De Classis zal jaarlijks minstens twee harer Dienaren autoriseeren, om in alle Kerken onder haar ressort visitatie te doen, en toe te zien, of de Leerars en de Kerkeraden hun ambt getrouwelijk waarnemen, bij de zuiverheid der leer verblijven, de aangenomen orde in alles onderhouden, en de stichting der Gemeente, mitsgaders der jonge jeugd, naar behoren, zooveel hun mogelijk is, met woorden en werken bevorderen, ten einde zij degenen, die in het een of ander nalatig bevonden worden, in tijds

broederlijk vermanen mogen, en met raad en daad alles tot vrede, opbouw en het meeste profijt der Kerken mogen helpen leiden.

§1. Visitatie Reglement, Bijlage

§2. Benevens deze visitatoren heeft elke Classis de volgende functionarissen:

1. Eene Classicale Commissie, voor het nazien en approbeeran van Leeraars-attesten (zie Art. 5, §3ff.), en om als de nood het eischt, zaken ad interim voorloopig te regelen. Zij bestaat uit drie leden, telkens voor een termijn van twee jaren gekozen. Deze Commissie kiest onderling een Praeses en Scriba. Zij rapporteert op elke classicale vergadering.
2. Classicale Curatoren met secundi.
3. Classicale Deputaten voor de Zending.
4. Een Correspondent voor de Emeriti Kas. (Art. 13, §4.)
5. Een Deputaat ad Examina. (Vgl. Art. 49 en Art. 4, §9.)
6. Penningmeesters voor de classicale kas en voor de verschillende kerkelijke fondsen (zie Acta 1908, Art. 17, 2.)
7. Een Controleur.
8. Een „Stated Clerk.”

§3. De termijn der classicale functionarissen is twee jaar, behalve die der Curatoren, die voor vier jaar worden gekozen.

§4. De Deputaten in §2 genoemd zullen, tenzij zij niets te berichten hebben, op elke classicale vergadering schriftelijk rapport van hunne handelingen indienen.

Art. 45.

Bezorging der Acta.

De „Stated Clerk” der Classis, en desgelijks die der Particuliere en der Generale Synode, zal zorg dragen, dat de Notulen der vorige vergadering op de naast komende zijn.

§1. De classicale Notulen worden na goedkeuring onderteekend door den Praeses en Scriba der vergadering, door welke zij geapprobeerd zijn.

§2. Elke Classis zal door haren „Stated Clerk” onder toezicht der Classicale Commissie nauwlettend zorg dragen voor het classicaal archief, en toezien, dat geen oude Notulen of andere gewichtige documenten verloren kunnen gaan.

sie nauwlettend zorg dragen voor het classicaal archief, en toezien, dat geen oude Notulen of andere gewichtige documenten verloren kunnen gaan.

Art. 46.

Onderteekening van het Verbindings-Formulier.

Wie als afgevaardigde met keurstem in de Classis zitting nemen, zullen door onderteekening van het

Verbindings-Formulier hunne instemming hebben betuigd met de Formulieren van Eenigheid. Bij het constitueren der vergadering zal er telkens zorg voor gedragen worden, dat zulks geschiedt door hen die voor het eerst als afgevaardigden verschijnen. Een afschrift van dit Formular zal daartoe in elk classicaal Notulenboek aanwezig zijn.

§1. Voor het Verbindings-Formulier zie Bijlage..

IV. Particuliere Synoden.

Art. 47.

Samenstelling en Samenroeping.

Alle jaar (ten ware de nood een korteren tijd vereischte) zullen vier of vijf of meer genabuurde Classes samenkomen, tot welke Particuliere Synode uit iedere Classis twee Dienaars en twee Ouderlingen afgevaardigd zullen worden. In 't scheiden zoowel der Particuliere als der Generale Synode zal een Kerk verordend worden, die last hebben zal, om, met advies der Classis, den tijd en de plaats der naaste Synode te stellen.

Art. 48.

Correspondentie.

Het zal aan elke Synode vrijstaan, correspondentie te verzoeken en te onderhouden met hare genabuurde Synode of Synoden, in zulken vorm, als zij meest profijtelijk zullen achten voor de algemeene stichting.

Art. 49.

Deputaten der Particuliere Synode.

Iedere Synode zal ook eenigen afvaardigen, om alles, wat de Synode geordonneerd heeft, te verrichten, zoowel bij de Hooge Overheid als bij de respectieve Classes, onder haar sorteerende, alsmede om te samen of in minder getal over alle examina der aankomende Predikanten te staan. En voorts in alle andere voorvallende zwarigheden aan de Classes de hand te bieden, opdat goede eenigheid, orde en zuiverheid der leere behouden en bevestigd worden. Ook zullen deze van alle handelingen goede notitie houden, om de Synode rapport daarvan te doen, en, zoo het geeischt wordt, redenen te geven. Ook zullen zij niet ontslagen wezen van hunnen dienst, voor en aler de Synode zelve hen daarvan ontslaat.

V. Generale Synode.

Art. 50.

Tijd, Samenstelling en Samenroeping.

De Generale Synode zal in den regel alle twee jaren gehouden worden. Tot deze zullen drie Dienaren en drie Ouderlingen uit elke Classis worden afgezonden. Zij wordt samengeroepen door de Kerk of Kerken, daartoe door de vorige Synode aangewezen.

§1. De (Generale) Synode vergadert als regel op den derden Woensdag in de maand Juni van de evene jaren.

§2. Aan den vooravond der Synode wordt ter plaatse waar zij vergadert een synodaal biduur gehouden, geleid door den Praeses of Vice-Praeses der vorige Synode, die bij die gelegenheid een gepaste predikatie houdt. En in iedere Kerk zal er op den rustdag voor de Synode biduur worden gehouden om hare belangen den Heere op te dragen.

§3. Op bepaalden tijd en plaats roept de Praeses der vorige Synode, of zijn plaatsvervanger, de opgekome ne leden der Synode saam; hij opent, zoo een quorum ($\frac{2}{3}$ der afgevaardigden) aanwezig is, met gebed, Schriftlezing en toespraak, verzamelt de lastbrieven, en leidt de verkiezing van het Moderamen.

§4. Nadat het gekozen Moderamen plaats nam, leest de nieuwe Praeses de „Openlijke Verklaring” voor, die door de leden staande aangehoord en met „ja” beantwoord wordt. Deputaten later binnenkomend, wordt ook instemming afgevraagd. Voor de „Openlijke Verklaring” zie Bijlage

§5. In de verhandelingen is de Praeses gehouden de Regels van Orde (Bijlage) te handhaven.

§6. Alle moties die voor de vergadering komen, moeten in 't Engelsch vertaald worden. De Praeses heeft er voor te zorgen, dat zulks geschiedt. (Acta 1904, Art. 30.)

§7. De werkzaamheden der Synode zijn:

Opening en constitueering der vergadering.

Bepaling van den tijd der zittingen.

Aanstelling van Commissie voor Praeadvies en voor ontvangst van Deputaten van Zusterkerken

Behandeling der zaken van:

de Theologische School en College.

de Inwendige Zending.

de Heidenzending.

de Zending onder de Joden.

Kerkhulp.

de Emeriti Kas.

Publicatie.

Kerkorde en Kerkregeering.

Onafgedane zaken.

Verslagen van Commissies, Deputaten, enz.

Correspondentie met Zusterkerken.

Protesten.

Varia.

Resoluties van Rouwbeklag.

Benoemingen.

Bepaling van de plaats der volgende Synode.

Resoluties van dankbetuiging, enz.

Sluiting met toespraken, Psalmgezang en dankzegging.

§8. Praeadviseurs der Synode zijn de Theologische Professoren. Rapporteurs van Commissies die geen leden der Synode zijn, hebben zitting met adviseerende stem in de Commissies die hunne zaken behandelen, en ter Synode, zoolang hunne rapporten in behandeling zijn. (Acta 1904, Art. 15.)

§9. Ook Deputaten van Zusterkerken (zie Art. 85) hebben zitting met adviseerende stem.

§10. De Commissie aangewezen ter benoeming van Commissies voor Praeadvies, alsmede de Commissie voor benoemingen zullen in ieder bepaald geval den President en ook den Rapporteur of Secretaris aanwijzen.

§11. De Rapporteurs der Commissies van Praeadvies zullen hunne rapporten met zorg bewerken, om de Synode te dienen met degelijk uitgewerkte en wel gemotiveerde advieses. (Acta 1900, Art. 5.)

§12. Synodale functionarissen (allen herkiesbaar) zijn:

1. De Synodale Commissie, bestaande uit drie Leeraars, gekozen voor twee jaren, met den „Stated Clerk” als lid ex-officio en Secretaris. Haar taak is omschreven in een Reglement (Bijlage).
2. Een „Stated Clerk,” benoemd voor vier jaren, wiens werkzaamheden zijn:
 - a. Het voeren der algemeene correspondentie als Secretaris der Synodale Commissie.
 - b. Het gereed maken van de Agenda der Synode.
 - c. Het nazien der vorige Acta voor zaken waarop de Synode moet terugkomen.
 - d. Het persklaar maken en verzenden der synodale Acta.
 - e. En wat hem verder door de Synode wordt opgedragen.
3. Een Synodaal Penningmeester, gekozen voor den tijd van twee jaren, wien tevens opgedragen is de Synode te dienen met een ontwerp van de verdeeling van hare onkosten over de verschillende Classes.
4. De zorg voor het Archief is opgedragen aan den „Stated Clerk” onder supervisie van de Synodale Commissie.

§13. De Acta der Synode worden gratis verschaft aan alle Predikanten, Ouderlingen en Diakenen der Kerk, aan Emeriti-predikanten, de Professoren der Theol. School en Correspondentie Kerken. **The Banner en Der Reformierte Bote** publiceeren een extract ervan ten bate onzer Amerikaansche en Duit-sche Gemeenten, voor rekening der Synode. (Acta 1904, Art. III; Acta 1902, Artt. 148, 149.)

Art. 51.

Wettig ter Tafel Komende Zaken.

De Generale Synode zal geen andere zaken in behandeling nemen dan die, welke zij naar Art. 30 het recht heeft te ontvangen, nl. zaken die in de mindere vergadering niet konden afgehandeld worden, zaken die tot de Kerken in Synode vergaderd in 't gemeen behooren, en zaken van appel, en deze alleen wanneer zij wettig ter tafel komen. Daarom zal men zorgen, dat alle zaken (behoudens enkele uitzonderingen) langs den gewonen weg door de Classes in den vorm van instructies naar de Synode worden opgezonden. Alle besluiten der Synode zullen nauwkeurig in de Acta worden geboekt, en bindend zijn voor heel de Kerk, zoodra de Acta ontvangen zijn.

§1. Zaken van Appel, en zaken die door Gemeenten ter doorzending aan de Synode op de Classes worden gebracht, zonder door deze te worden overgenomen, kunnen door de betrokken personen en Gemeenten zelf ter Synode worden opgezonden, met dien verstande, dat men ze door den „Stated Clerk” der Classis waaronder men ressorteert, ter opneming in het Agendum laat indienen.

§2. Alle stukken voor de Synode moeten voor den 1 Mei van het synodale jaar in handen zijn van den synodalen „Stated Clerk,” opdat hij in tijds het Agendum kan laten drukken, en zenden aan de personen genoemd in §13, Art. 50, hier boven.

§3. Zooveel mogelijk zullen ook het Curatorium en Commissies voor de Zending, enz., geen voorstellen van gewichtigen aard ter Synode brengen, die niet vooraf op het Agendum zijn geplaatst, opdat de Kerkeraden en Classes er vooraf over kunnen delibereren. (Acta 1904, Art. 112.)

§4. Verzuimt een Classis om zaken van algemeen kerkelijk belang op het Agendum te laten plaatsen, zoo is de Synode niet verplicht zulke zaken te behandelen. (Acta 1884, Art. 17.)

§5. Commissies die benoemd zijn om zaken te overwegen en de volgende Synode met Praeadvies te dienen, zullen zoo mogelijk minstens zes maanden voor de volgende Synode haar advies publiceren in **Wachter**, **Banner** en **Ref. Bote**. Bovendien zullen deze rapporten opgenomen worden in het synodaal Agendum. (Acta 1904, Art. 126; Acta 1910, Art. 67, III.)

§6. De **Wachter** staat onder het beheer der Synode, die daarvoor telkens benoemt: een Redacteur, Mede-Redacteuren en een Commissie van Toezicht, bestaande uit vier personen, met den last en macht volgens een voor haar vastgesteld Reglement. (Bijlage.....)

Art. 52.

Samenroeping van Buitengewone Synoden.

Ingeval een Classis een speciale of vervroegde Synode noodig oordeelt, zal zij daarvan kennis geven aan de roepende Kerk. En deze zal, als de Classis waaronder zij ressorteert en een genabuurde Classis ook oordeelen, dat zulk een Synode noodig is, haar op gebruikelijke wijze samenroepen.

C. VAN DE LEER, SACRAMENTEN EN ANDERE CEREMONIEN.

I. De Leer.

Art. 53.

Onderteekening der Formulieren van Eenigheid.

De Dienaren des Woords en evenzoo de Professoren in de Theologie zullen de drie Formulieren van Eenigheid, n.l. de Nederlandsche Belijdenis des Geloofs, den Heidelbergischen Catechismus en de Canones van Dordrecht 1618, '19 onderteekenen. De Dienaren die zulks weigeren, zullen de facto door den Kerkeraad of de Classis van hunnen Dienst geschorst worden, tot der tijd toe, dat zij zich daarin geheel en al zullen verklaard hebben; en indien zij hardnekkig blijven weigeren, zullen zij van hunnen Dienst worden afgezet.

§1. Voor het Onderteekening- of Verbindings-Formulier zie Bijlage

Art. 54.

Insgelijks zal de onderteekening van genoemde Formulieren in iedere Gemeente geschieden door de Ouderlingen en Diakenen, en van nieuw gekozenen aanstonds bij de in dienst treding gevorderd worden.

§1. Omtrent de onderteekening door Candidaten na hun peremptoir examen, zie Art. 4, §11.

Art. 55.

Wering van Valsche Leeringen.

Tot wering van valsche leeringen en dwalingen, die door kettersche geschriften zeer toenemen, zullen de Dienaars en de Ouderlingen de middelen gebruiken van leering, van wederlegging, van waarschuwing en van vermaning, zoowel bij den Dienst des Woords als bij de Christelijke onderwijzing en bij het huisbezoek.

II. De Sacramenten.

Art. 56.

Tijd der Bediening des Kinderdoops.

Het Verbond Gods zal aan de kinderen der geloovigen door den Doop, zoo haast als men de bediening daarvan hebben kan, bezegeld worden, en dat in de openbare vergadering, wanneer Gods Woord gepredikt wordt.

§1. „Men zal den Doop aan kranke kinderen, of zieken, buiten de vergadering der Kerke niet bedienen, dan in zeer grooten nood, en dat met voorweten en in 't bijwonen des Kerkerads; ook niet aan-verwezen misdadigers, dan met advies der gedeputeerden der Classis.” (Post-Acta, Sessie 163.)

§2. „Men zal den Doop der Papen en der Mennisten niet zonder merkelijke reden herhalen, maar naarstiglijk onderstaan, of de vorm en de substantieele dingen des Doops onderhouden zijn, hetwelk bevonden zijnde, zoo zal men den Doop geenszins herhalen. Zal ook hetzelfde gehouden worden van den Doop, die van een geexcommuniceerd Predikant bediend wordt, zoo hij een ordinaire beroeping van eenige vergadering heeft. Op al hetwelk de Kerken naarstiglijk zullen onderzoeken en acht geven.” (Post-Acta, Sessie 162.)

§3. De Doop van Genootschappen, Vereenigen of personen, die formeel met het trinitarisch geloof gebroken hebben en deze breuk ook feitelijk doen uitkomen, zoo dikwijls hun een kind ten Doop gepresenteerd wordt, kan niet meer als Doop erkend worden. Doch overigens moet erkend worden iedere Doop, hetzij aan kinderen of volwassenen bediend, ingeval deze gedoopt zijn in of van wege een kring van Christenen, door een door zulk een kring geroepen en erkend Dienaar des Woords en in den Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. (Groningen 1899, Art. 116.)

§4. Omtrent den Doop van geadopteerde vondelingen, zie Acta 1910, Art. 67, VI.

Art. 57.

Doopheffing.

Alleen ouders die beiden of ten minste een van beiden hun eigen Doop door persoonlijke Belijdenis des Geloofs hebben aanvaard, kunnen als Doopheffers hunner kinderen optreden.

§1. Op elke classicale vergadering zal er onderzoek gedaan worden, of deze regel door de Kerkeraden gehandhaafd wordt; en zoo nog niet, of er dan door hen ernstig aan gearbeid wordt, om zoo spoedig mogelijk tot handhaving er van te komen. (Acta 1902, p. 66; 1904, p. 57.)

§2. Iemand wien het Avondmaal ontzegd is, mag niet als Doopheffer optreden en op de vragen van het Formulier antwoorden. (Acta 1892, Art. 49.)

Art. 58.

De Formulieren des Doops te Gebruiken.

De Dienaars zullen in het doopen zoo van jonge kinderen als van volwassenen de Formulieren daarvan zijnde, gebruiken.

Art. 59.

Der Volwassenen Doop en Avondmaalviering.

De volwassenen worden door den Doop de Christelijke Gemeente ingelijfd en als lidmaten der Gemeente aangenomen, en zijn daarom schuldig het Avondmaal des Heeren ook te gebruiken, hetwelk zij bij hunnen Doop zullen beloven te doen.

§1. Jeugdigen die boven de 14 jaren oud geworden zijn, kunnen naar de bedoeling van bovenstaand artikel niet gedoopt worden, dan na Belijdenis des Geloofs te hebben gedaan, met de belofte aan het H. Avondmaal deel te zullen nemen. In gevallen van vroege ontwikkeling kan het noodig zijn de grens vroeger te stellen.

Art. 60.

Inboeken van de Namen der Gedoopten.

De namen der gedoopten en der ouders, alsmede de tijd van geboorte en Doop zullen zorgvuldig geboekt worden.

Art. 61.

Toelating tot het Avondmaal.

Men zal niemand tot het Avondmaal des Heeren toelaten, dan die belijdenis der Gereformeerde religie gedaan heeft, mitsgaders hebbende getuigenis eens vromen wandels, zonder welke ook degenen, die uit andere Kerken komen, niet zullen toegelaten worden.

§1. Eer de Kerkeraad iemand tot het doen van openbare Belijdenis en daarmee tot het Avondmaal toelaat, zal hij bij dezen een onderzoek instellen naar zijn kennis van de fundamenteele stukken der Gereformeerde leer en zijn geloovig aanvaarden daarvan, opdat het blijke, of hij in staat is om het lichaam des Heeren te onderscheiden.

§2. De namen dergenen, die aldus met gunstig gevolg zijn onderzocht, zullen minstens een Zondag voor de openbare Belijdenis des Geloofs aan de Gemeente worden bekend gemaakt, om te zien, of er ook bezwaren zijn tegen hunne toelating tot het Avondmaal.

§3. Leiddraad bij bedoeld onderzoek des Kerkeraads in het Kort Begrip. (Algem. Verg. Juni 1867 en Oct. 1865.)

§4. Overmits het noodig is om het Avondmaal voor ontheiliging te bewaren, zullen allen die tot ons overkomen uit andere Kerken dan die in Art. 85, §2 genoemd, onderzocht worden of ze zuiver zijn in de belijdenis en onbestraffelijk in den wandel, of ze in staat zijn om zichzelf te beproeven, en of ze niet behooren tot eenig geheim genootschap. Of van dezulken ook openbare Belijdenis zal worden geëischt, is overgelaten aan de Kerkeraden, doch in elk geval geve men aan de Gemeente gelegenheid

mogelijke bezwaren in te brengen. (Acta 1904, Art. 125, 6.)

§5. Op de vragen: Hoe moet er gehandeld worden met personen, die Belijdenis willen doen, maar niet voornemens zijn van het H. Avondmaal gebruik te maken? en: Hoe moet er gehandeld worden met zulke leden die geregeld nalaten het H. Avondmaal te vieren? is door de Synode van 1904 (Art. 125, 1) geantwoord:

- a. dat, overmits de Gereformeerde opvatting juist deze is, dat men door Belijdenis des Geloofs te doen toegelaten wordt tot het H. Avondmaal, personen die dat voornemen niet hebben, natuurlijk niet kunnen worden toegelaten;
- b. dat het onverbrekelijk verband tusschen Doop, Belijdenis doen, laten doopen, en Avondmaal houden, steeds moet voorgesteld worden door prediking en onderwijs, en aangedrongen door persoonlijk vermaan en zoo noodig door Kerkelijke Tucht; om bij geesteloos volharden in den verkeerden weg, op den duur te komen tot uitsluiting van de Kerk des Heeren. (Vgl. Art. 71, §4, k.)

§6. Steeds zal bij het Kerkeraads onderzoek van hen die als leden opgenomen en tot het Avondmaal toegelaten wenschen te worden, gevraagd worden, of zij behooren tot eenig met eede of plechtige beloften verbonden genootschap. (Cl. Verg. Feb. 1867, Art. 15.)

§7. Omtrent kroeghouders en hen die hun eigendommen voor drankverkoop laten gebruiken, zie Acta 1902, p. 58.

§8. Geroyeerde doopleden kunnen niet anders dan met schuldbelijdenis en volle geloofsbelijdenis wederom in de Kerk opgenomen worden. (Acta 1902, p. 67.)

§9 Vragen bij het doen van Openbare Belijdenis:

1. Of gij de leer die in het Oude en Nieuwe Testament en in de Artikelen des Christelijken geloofs begrepen is, en in de Christelijke Kerk alhier geleerd wordt, niet bekent de waarachtige en volkomene leer der zaligheid te wezen?
2. Of gij belijdt, dat gij overeenkomstig die leer, uzelfen door Gods genade hebt leeren mishagen van wege uwe zonden en uw vertrouwen stelt op Christus en zijne beloften, als alleen genoegzaam ter zaligheid?
3. Of gij u voorgenomen hebt, door Gods genade bij deze leer te blijven, alle ketterijen daartegen strijdende te verwerpen, en in een nieuw godzalig leven te wandelen?
4. Of gij u aan de kerkelijke regeering, en indien gij u kwaamt te ontgaan, 't geen God genadig-

lijk verhoede, ook aan de kerkelijke tucht zult onderwerpen? (Acta 1890, Art. 61.)

Art. 62.

Manier van Bediening des Avondmaals.

Iedere Kerk zal zulke manier van de bediening des Avondmaals houden, als zij oordeelt tot de meeste stichting te dienen. Welverstaande nochtans, dat de uitwendige ceremonien, in Gods Woord voorgeschreven, niet veranderd, en alle bijgeloof vermeden worde, en dat, na voleinding der predikatie en der gebeden, het Formulier des Avondmaals, mitsgaders het gebed daartoe dienende, zal worden gelezen.

Art. 63.

Tijd der Avondmaals Bediening.

Het Avondmaal des Heeren zal als regel minstens alle drie maanden gehouden worden.

§1. Voor het Avondmaal zal er een Voorbereidingspredikatie gehouden worden, en na hetzelfde een Nabetrachtingsleerrede.

Art. 64.

Het Avondmaal te Bedienen onder Toezicht der Ouderlingen.

De bediening des Avondmaals zal alleen geschieden, waar toezicht is van Ouderlingen, volgens kerkelijke orde, en in eene openlijke samenkomst der Gemeente.

§1. In zake Sacraments-bediening waar nog geen Gemeente is, zie Acta 1908, Art. 54, VI.

III. Andere Ceremonien.

Art. 65.

Lijkpredikation.

Bij begrafenissen worden er, hetzij in het sterfhuis of in het kerkgebouw, gepaste toespraken gehouden tot stichting, vermaning en vertroosting, waarbij echter de Dienaars zich zeer zullen wachten voor verheffing van menschen, voor lichtvaardig zalig spreken, en voor alles wat superstitie in de hand zou kunnen werken.

§1. Het brengen van lijken in de kerken bij begrafenissen behoort tot de middelmatige dingen (Acta 1886, Art. 57, 3), en is dus in zich zelf niet ongeoorloofd te achten; doch of men het in de Gemeenten toelaten zal, zal in het oordeel van den Kerkeraad staan. (Acta 1888, Art. 36.)

Art. 66.

Biddagen.

In tijden van oorlog, pestilentie, duren tijd, zware vervolging der Kerken en andere algemeene zwarigheden, zal door de Synodale Commissie een speciale bededag worden uitgeschreven.

§1. Geregeld wordt de Voorjaarsbiddag gehouden den tweeden Woensdag in Maart, en de Najaarsdankdag den laatsten Donderdag in November van elk jaar. Andere Bid-, Dank- en Vastendagen staan in de vrijheid der Kerken.

§2. De Synodale Commissie zorgt voor de tijdige aankondiging van den Biddag en Dankdag.

Art. 67.

Feestdagen.

De Gemeenten zullen onderhouden, benevens den Zondag, ook den Kerstdag, Paschen, Pinksteren, Goeden Vrijdag en Hemelvaartsdag. De onderhouding der tweede feestdagen wordt in de vrijheid der Kerken gelaten.

§1. Ook is het gepast op Oude- en Nieuw-Jaarsdag godsdienstige vergaderingen te houden.

§2. Omtrent heiliging van den Rustdag en werken van noodzakelijkheid heeft de Synode van Dordrecht 1618, '19 (Post-Acta, Sessie 164) zich aldus uitgesproken:

I. In het vierde gebod der Goddelijke Wet is iets ceremonieels en iets zedelijks.

II. Ceremonieel is geweest de rust van den zevenden dag na de Schepping en de strenge onderhouding van dien dag, het Joodsche volk bijzonder opgelegd.

III. Zedelijk, dat een zekere en gezette dag den Godsdienst zij toegeëigend, en daartoe zooveel ruste als tot den Godsdienst en heilige overdenking van denzelve noodig is.

IV. De Sabbat der Joden afgeschaft zijnde, moet de dag des Heeren door Christenen solemneel geheilgd worden.

V. Deze dag is sedert de tijden der Apostelen in de eerste Algemeene Kerk altijd onderhouden.

VI. Deze dag moet alzoo aan den Godsdienst toegewijd worden, dat men op denzelven ruste van alle slaafsche werken, uitgenomen die de liefde en noodzakelijkheid vereischen. Mitsgaders van alle zoodanige recreation die den Godsdienst verhinderen.

Later hebben verschillende Synoden getracht op de vraag, welke werkzaamheden op den Zondag verricht, al of niet kunnen geacht worden tot die van noodzakelijkheid te behooren, een meer definitief antwoord te geven, doch zonder het begeerde gevolg. De Ned. Synode van 1840 (Acta p. 38) bleef bij een verwijzing naar bovengenoemde uitspraak van Dordrecht, „met sterke afmaning van alle werken, die niet tot den godsdienst, de noodzakelijkheid en de liefdadigheid behooren,” en met de bijvoeging: „En indien al ergens de uitoefening van zoodanige werkzaamheden in de Gemeente-leden geduld wordt, is zulks nochtans in de Opzieners en Diakenen niet te

verdragen, dewijl deze daardoor een kwaad voorbeeld aan de leden geven." En ook de Ned. Synode van 1888 (Acta p. 165-182) heeft, in weerwil van veel onderzoek en overweging aan deze zaak gewijd, zich niet in staat geacht nadere aanwijzigingen te geven, maar geoordeeld, dat de Kerk het voorzichtigst zou doen met te blijven bij hetgeen te Dordrecht werd uitgesproken, en de voorkomende gevallen elk op zich zelf aan het oordeel der betrokken Kerkelijke Vergaderingen over te laten.

Art. 68.

Catechismus Prediken.

De Dienaars zullen alom des Zondags de somma der Christelijke Leer in den Heidelbergischen Catechismus vervat, kortelijk uitleggen, alzoo dat hij zooveel mogelijk jaarlijks mag geeindigd worden, volgens de afdeeling van den Catechismus zelven, daarop gemaakt.

§1. Met het oog op de gevaren voor de leer die van buiten af dreigen, en in aanmerking nemende de groote behoefte aan en weinige belangstelling in de geregelde ontwikkeling van dogmatische waarheden, legt de Synode nadruk op het aloude gebruik der Catechismus prediking, en de Classes worden aangespoord om behoorlijk acht te geven, dat de geregelde behandeling van den Catechismus onderhouden worde. (Acta 1902, Art. 103 en 110.)

Art. 69.

Kerkgezag.

In de Kerken zullen alleen de 150 Psalmen Davids, de Tien Geboden, het Onze Vader, de 12 Artikelen des Geloofs, de Lofzangen van Maria, Zacharias en Simeon, de Morgen- en de Avondzang, en de Bezang voor de Predikatie, gezongen worden.

§1. Bij de vereeniging met de „True Dutch Reformed Church” werd haar toegestaan haar „52 Hymns” op den Heid. Catechismus toepasselijk, te blijven gebruiken. (Acta 1890, bl. 14, 15.) Desgelijks gaf de Synode van 1882 (bl. 10) verlof om „Duitsche Gemeenten te vormen met voorloopig behoud van Duitsch Kerkgezag.” (Zie verder Acta 1908, pp. 48, 49, en Acta 1910, Art. 10, 17.)

§2. Het betreurende, dat in vele Zondagscholen en Vereenigingen der Kerk allerlei niet kerkelijk goedgekeurde „hymn books” gebruikt worden, heeft de Synode van 1898 in plaats daarvan de Bible Songs der U. P. Church aanbevolen (Acta, Art. 88).

§3. Het gebruik der nieuwe Engelsche Psalm-berijming werd toegestaan door de Synode van 1910. (Acta, Art. 74, III.)

§4. Het zangkoor bij den openbaren eeredienst wordt afgekeurd, niet voor zoover het leiding geeft

aan het gezang der Gemeente, maar zoo het bij den dienst **alleen** zingt. (Acta 1904, p. 41, 42.)

Art. 70.

Huwelijks Bevestiging.

Alzoo het behoorlijk is, dat het huwelijk dergenen, die tot Christus Kerk behooren, in de tegenwoordigheid der Gemeente voltrokken wordt, zullen de Kerkeraden arbeiden om zulks te doen waardeeren en begeeren.

§1. Zal een bruidspaar in de kerk trouwen dan zal minstens een van beiden lid of dooplid der Kerk moeten zijn.

§2. Ten aanzien van de burgerlijke wettigheid van huwelijksluiting op Zondag, worde de Staatswet geraadpleegd.

§3. Huwelijken binnen de drie naaste graden van bloedverwantschap zijn als ongeoorloofd te veroordeelen. Ook die binnen verdere graden van bloedverwantschap zijn te ontraden, doch over voorkomende gevallen zullen de betrokken Kerkelijke Vergaderingen oordeelen. (Acta 1896, Art. 62, 3b.)

De drie naaste graden van bloedverwantschap zijn:

1. Die van **vader en dochter** (of zoon en moeder). Een man mag niet huwen met zijn moeder (Lev. 18:7), stiefmoeder (vs. 8), kleindochter (vs. 10), schoondochter (vs. 15), een vrouw en haar dochter of kleindochter (vs. 17).
2. Die van **oom en nicht** (of neef en tante). Een man mag niet huwen met zijn tante, vaders of moeders zuster (vss. 12, 13), ooms vrouw van vaders zijde (vs. 14).
3. Die van **broeder en zuster**. Een man mag niet huwen met zijn halfzuster, dochter van vader of moeder (vs. 9), dochter van zijn stiefmoeder (vs. 11), broeders vrouw (vs. 16), vrouws zuster bij het leven zijner vrouw. (vs. 18).

§4. Echtscheiding kan alleen als wettig erkend worden, als zij geschiedt op grond van hoererij of overspel (Acta 1896, Art. 62, 3c.) Omtrent echtscheiding op grond van moedwillige verlating, zie Acta 1906, Art. 35, 17 en Bijlage X, p. 94 ff).

§5. Door de Synode van 1890 (Art. 66) en van 1908 (Art. 54, X) werd geoordeeld, dat een man, van wien zijn vrouw zich wettig had laten scheiden, omdat hij overspel bedreef, ingeval hij bij het leven van die vrouw weer in het huwelijk trad, geen lid der Gemeente kan zijn.

D. VAN DE CHRISTELIJKE TUCHT.

Art. 71.

Noodzakelijkheid en Doel der Christelijke Tucht.
Gelijk de Christelijke Tucht, naardien zij geeste-

lijk is, de noodzakelijkheid niet wegneemt van de burgerlijke straf, zoo neemt ook de burgerlijke straf de noodzakelijkheid niet weg van een eigen Tucht der Kerk, om de eere van Christus, haar Koning, te handhaven, de heiligheid der Gemeente te bewaren en den zondaar te behouden.

§1. De handhaving der Christelijke Tucht zal door de Kerkeraden ernstig ter harte worden genomen, opdat niet „Gods Verbond ontheiligd en zijn toorn over de gansche Gemeente worde verwekt.”

§2. Een censurabele zonde is alles wat als overtreding van Gods geboden omtrent geloof en leven, de eere Gods aantast, en wat, al is het op zich zelf niet met eenig uitdrukkelijk gebod Gods rechtstreeks in strijd, den naaste ergert, d.i. hem een oorzaak tot zonde wordt en zijn geestelijk welzijn schaadt.

§3. Onderworpen aan deze Tucht zijn alle leden der Gemeente, dus de belijdende geloovigen en hun gedoopte kinderen. Ten aanzien van de eersten wordt zij geoeffend door vermaning, schorsing van het lidmaatschap en afsnijding; en ten aanzien van de laatsten alleen door vermaning en buitensluiting buiten de Gemeente.

Art. 72.

Zonden die niet Openbaar Zijn.

Wanneer iemand tegen de zuiverheid der leer of de vroomheid des wandels zondigde, indien zulks heimelijk was en geen openbare ergernis gegeven heeft, zal de regel onderhouden worden, welke Christus voorschrijft in Matt. 18. En indien de zondaar na dienovereenkomstig vermaand te zijn, berouw heeft, zal de zaak voor den Kerkeraad niet gebracht worden.

§1. Met „heimelijke zonden” worden hier bedoeld dezulke, die slechts aan een enkel persoon of aan zeer weinige personen bekend zijn, zoodat zij „geen openbare ergernis gegeven hebben.” Hun getal moet zoo klein zijn, dat kennis van de zonde tot hunnen kring beperkt kan blijven, en derhalve een verzoening binnen dien kring aan al de eischen van het kerkelijk recht kan voldoen.

Art. 73.

Zonden door den Kerkeraad in Behandeling te Nemen.

Zoo iemand, van een heimelijke zonde door twee of drie personen in liefde vermaand zijnde, geen gehoor geeft, zal zulks den Kerkeraad aangegeven worden. En zonden die van wege hare natuur openbaar zijn, zullen door den Kerkeraad in behandeling genomen worden, zonder een formeele aanklacht door een lidmaat der Gemeente af te wachten.

§1. Naar zonden die het voorwerp zijn van een algemeen gerucht (fama clamosa) zal de Kerkeraad

een onderzoek instellen, wanneer dit gerucht een bepaalde zonde noemt, algemeen verspreid is, niet spoedig weer voorbijgaat en er reden is het als geloofwaardig te beschouwen; en indien het dan noodig blijkt, zal hij ze in behandeling nemen.

§2. In het aanvaarden van aanklachten zal de Kerkeraad zeer voorzichtig zijn, vooral wanneer de aanklacht wordt ingediend door personen van wie bekend is, dat zij jegens den beschuldigde ongunstig gezind zijn, of zelven onder behandeling zijn, of bij de veroordeeling van den beschuldigde belang hebben, of personen zijn van een twistziek, opvliegend, onhandelbaar karakter.

§3. Bij het indienen van een aanklacht zal de Kerkeraad zich eerst vergewissen, dat er, zoo dit noodig was, naar Matt. 18 is gehandeld; en voorts er voor zorgen, dat de aanklacht in de tegenwoordigheid van den aanklager nauwkeurig in schrift worde gebracht, zooveel mogelijk met aanwijzing van de feiten waarop zij rust, van tijd, plaats en omstandigheden van elk dier feiten, en van de getuigen die opgeroepen kunnen worden.

Art. 74.

In te stellen Onderzoek.

De behandeling van tuchtzaken zal bij voorkeur geschieden voor den vollen Kerkeraad, vooral wanneer de zaken zeer ernstig of ingewikkeld van aard zijn, er veel personen in zijn betrokken, of de personen van een onhandelbaar of onvertrouwbaar karakter zijn. Het zal echter den Kerkeraad vrij staan zoo hij zulks beter oordeelt, zich daarbij te bedienen van commissies.

§1. Wanneer de Kerkeraad besluit de behandeling eener aanklacht op zijn vergaderingen te doen plaats hebben, zal dit op de vergadering waarop de aanklacht is ingediend, niet verder geschieden dan dat de aanklacht voorgelezen wordt en oproepingen van den beschuldigde en zoo noodig, van getuigen in orde worden gebracht, door Praeses en Scriba onderteeikend. Alsmede den beschuldigde zal tevens een volledig afschrift van de beschuldiging worden verstrekt. De oproepingen moeten bezorgd worden op de wijze welke de meeste zekerheid biedt, dat zij door de betrokken personen ontvangen worden.

§2. Zoo mogelijk zal de Kerkeraad alleen zulke getuigen toelaten, die leden der Chr. Geref. Kerk zijn, en geen personen die godsdienstloos of der Kerk vijandig zijn. Vgl. voorts omtrent het toelaten van getuigen en het gebruik van den eed bij de behandeling van tuchtzaken, Emden, 1571, P.Vr. 7.

§3. Indien de beschuldigde weigert aan de oproeping gehoor te geven, zal hij ten tweeden male

worden geciteerd met kennisgeving dat, indien hij zonder wettig verhinderd te zijn, op den bepaalden tijd niet verschijnt, hij om zijn wederspanningheid gecensureerd zal worden. Blijft hij ook dan nog weigeren, dan heeft de Kerkeraad het recht om zonder hem zijn zaak te behandelen en er over te beslissen.

§4: De Kerkeraad kan, wanneer de stichting der Kerk het eischt, een beschuldigde den toegang tot het Avondmaal, of de uitoefening van zijn ambt, of beide, ontzeggen tot over zijn zaak beslist zal zijn.

§5. De aanklacht en de gronden, het zich al of niet schuldig erkennen en de beslissing, evenzo al de handelingen en maatregelen der vergadering de zaak betreffende met de redenen daarvoor indien ze opgegeven zijn, zal alles nauwkeurig in de Notulen worden opgenomen. In geval van appel zal een afschrift dezer Notulen bij de meerdere vergadering ingediend worden, die alleen de zaken in dit afschrift opgenomen behandelen zal, en geen andere.

Art. 75.

Verzoening van Openbare Zonden.

Van al zulke zonden die van wege hare natuur openbaar, of door verachting der kerkelijke vermaning openbaar geworden zijn, zal de verzoening (wanneer men genoegzame teekenen van boetvaardigheid ziet) openbaar geschieden, op zulke wijze als tot stichting van iedere Kerk door den Kerkeraad bekwaam zal geoordeeld worden. Zoo dienaangaande in den Kerkeraad ernstig verschil is, zal daarover met advies van een genabuurden Kerkeraad geoordeeld worden.

§1. Wanneer de zonde openbaar geworden is, moet ook de schuldbelijdenis openbaar geschieden, hetzij voor den Kerkeraad met mededeeling aan de Gemeente of voor de Gemeente zelve. Tot deze belijdenis worde de zondaar niet toegelaten, tenzij men volgens Art. 75 „genoughzame teekenen van boetvaardigheid ziet.” In geval deze mochten ontbreken, blijft hem tot zoolang het Avondmaal ontzegd. (Vgl. Art. 76 met §1.)

§2. In zeer ergerlijke gevallen kan zelfs bij betooning van boetvaardigheid niet aanstonds tot het doen van openbare schuldbelijdenis worden toegelaten, maar moet dit zekeren tijd uitgesteld en zoolang de tucht der onthouding toegepast worden, om de ergernis weg te nemen en de boetvaardigheid te beproeven. (Vgl. Dordrecht, 1578, Art. 99.)

§3. Vorm en manier dezer belijdenis is overgelaten aan het oordeel des Kerkeraads; doch steeds geschiede zij volgens een vooraf opgestelde en door den Kerkeraad alsmede door den schuldige goedgekeurde formule, bevattende een belijdenis van schuld

aan de bedreven zonde, een betuiging van hartelijk berouw daarover en van verootmoediging voor God, en een vernieuwde belofte om voortaan door Gods hulp en genade zijn leven godzalig en onbestraffelijk aan te stellen. In geval van overtreding van het zevende gebod bepaalde de Synode van 1908 (Art. 54, IX), dat de belijdenis minstens voor den vollen Kerkeraad moet geschieden en met de namen der schuldigen aan de Gemeente bekend gemaakt worden.

Art. 76.

Tucht der Onthouding.

Indien iemand hardnekkiglijk de vermaning des Kerkeraads verwerpt, of een openbare ergerlijke zonde gedaan heeft, zal hem terstond het Avondmaal des Heeren ontzegd worden.

§1. De Tucht der Onthouding (excommunicatio minor) is toe te passen in gevallen waarin nog niet aan afsnijding is te denken, en toch het Avondmaal des Heeren door deelneming van den persoon ontheiligd zou worden. Zij bestaat in afhouding van de Sacramenten en ontneming van het stemrecht voor een bepaalden of een onbepaalden tijd, met of zonder bekendmaking aan de Gemeente.

Art. 77.

Excommunicatie.

Indien de zondaar na verscheidene vermaningen geen teekenen van boetvaardigheid bewijst, zal men ten laatste tot de uiterste remedie, namelijk de afsnijding komen, volgens het Formulier naar den Woorde Gods daartoe gesteld. Aleer men tot de afsnijding komt, zal men de hardnekkigheid des zondaars der Gemeente openlijk te kennen geven, de zonde verklarende, mitsgaders de naarstigheid aan hem bewezen in het bestraffen, afhouden van het Avondmaal en menigvuldige vermaningen, en zal de Gemeente vermaand worden hem aan te spreken en voor hem te bidden. Zoodanige vermaningen zullen er drie geschieden: In de EERSTE zal de zondaar niet genoemd worden, opdat hij eenigszins verschoond worde. In de TWEDE zal, met voorgaand advies der Classis, zijn naam uitgedrukt worden. In de DERDE zal men de Gemeente te kennen geven, dat men hem (tenzij hij zich bekeere) van de gemeenschap der Kerk uitsluiten zal, opdat zijn afsnijding, zoo hij hardnekkig blijft, met stilzwijgende bewilliging der Kerk geschiede. De tijd tusschen de vermaningen zal aan het oordeel des Kerkeraads staan.

§1. Indien iemand openbaar wordt als schuldig aan een zware, schandelijke zonde en wegvucht, of daarvoor door het burgerlijke gerecht veroordeeld en als gevangene weggevoerd wordt, zal de Kerke-

raad recht hebben hem zonder meer van zijn lidmaatschap vervallen te verklaren, totdat hij of zijn onschuld bewezen, of van boetvaardigheid voldoende blijken gegeven heeft.

§2. Royeering of schrapping van lidmaten is geoorloofd in gevallen waarin er geen Bijbelsche grond tot excommunicatie is, maar toch de personen met ons kerkelijk niet kunnen samenleven, zooals bij verschil van geloofsovertuiging, bv. in zake den kinderdoop, of bij handelingen die wel in de Schrift niet duidelijk en uitdrukkelijk veroordeeld worden, en die toch niet gedragen kunnen worden zonder gevaar voor de stichting der Gemeente. In geval van doopleden echter heeft de gebruikelijke term „royeeren” wel de beteekenis van excommunicatie of uitsluiting uit het Koninkrijk Gods.

Art. 78.

Wederopneming van Boetvaardigen.

Wanneer iemand die geëxcommuniceerd is, tot boetvaardigheid komt en zich weder met de Kerk verzoenen wil, zal dit der Gemeente aangezegd worden, en hij, indien daartegen geen gegronde bezwaren worden ingebracht, openlijk met belijdenis van zonden weer opgenomen worden, volgens het Formulier daarvan zijnde.

§1. Omtrent de opneming van geroyeerde doopleden, zie Art. 61, §8.

Art. 79.

Tucht over de Ambtsdragers als Zoodanig.

Wanneer Dienaren des Woords, Ouderlingen of Diakenen een openbare grove zonde bedrijven, die voor de Kerk schandelijk, of ook bij de Overheid strafwaardig is, zullen wel de Ouderlingen en Diakenen terstond door voorgaand oordeel des Kerkerads derzelve en der naastbij gelegene Gemeente in hunnen dienst geschorst of daarvan afgezet worden, maar de Dienaars alleen geschorst worden. Of deze geheel af te zetten zijn, zal aan het oordeel der Classis staan.

§1. Dewijl de tucht over de ambtsdragers als zoodanig, niet behoort tot de gewone discipline over de lidmaten, ontheft zij degenen op wie zij moet toegepast worden, van deze laatste niet. Schorsing en afzetting als ambtsdrager zullen derhalve steeds moeten vergezeld gaan van censure als lidmaat, en dan zelfs op een wijze, die anderen tot exempel kan zijn (Dordrecht, 1578, Art. 10), tenzij er genoegzame teekenen van boetvaardigheid gezien worden.

§2. In geval er genoegzame teekenen van boetvaardigheid gezien worden, kan het toch noodig zijn voor zekeren tijd de tucht der onthouding toe te passen, om de ergernis weg te nemen en de boetvaardigheid te beproeven.

§3. Schorsing en afzetting om zonden als in Art. 80 genoemd, moeten in weerwil van betooning van boetvaardigheid doorgaan.

§4. Wanneer een Dienaar des Woords zich heeft schuldig gemaakt aan eenige zonde als in Art. 80 genoemd, en de tijd ontbreekt om een naburigen Kerkeraad in te roepen, zal de Kerkeraad hem voorloopig schorsen en den toegang tot den kansel ontszeggen.

Art. 80.

Zonden die de Toepassing van deze Tucht Eischen.

Onder de grove zonden, die waardig zijn met schorsing of afzetting van den dienst gestraft te worden, zijn deze de voornaamste: valsche leer of ketterij, openbare scheurmaking, openlijke godslastering, simonie, trouwelooze verlatenheid zijns dienstes of indringen in eens anderen dienst, meenedigheid, echtbreuk, hoererij, geweld, dronkenschap, vechterij, vuil gewin; kortelijk alle zonden en grove feiten, die den bedrjver voor de wereld eerloos maken, en in een gewoon lidmaat der Kerk der afsnijding waardig zouden gerekend worden.

§1. Geen aanklacht tegen een ambtsdrager zal ontvangen worden, tenzij naar 1 Tim. 5:19, de aanklager openlijk optrede en zijn aanklacht indiene onder twee of drie getuigen.

§2. Wanneer een ambtsdrager die in staat van beschuldiging is gesteld, na tweemaal opgeroepen te zijn, weigert voor den Kerkeraad te verschijnen, zal hij in zijn ambt worden geschorst; en indien hij ook aan een derde oproeping geen gehoor geeft, zal hij als lidmaat onder openbare censure worden gesteld.

§3. Indien de afzetting door een Kerkeraad heeft plaats gehad, kan ook een Kerkeraad weer herstellen, maar indien zij door een Classis is geschied, is ook slechts een Classis tot herstelling bevoegd. Zoo mogelijk zal zij plaats hebben door denzelfden Kerkeraad of dezelfde Classis die afzette, of anders in overleg met en met volle goedkeuring van dien Kerkeraad of die Classis.

§4. Wanneer de herstelling van een Dienaar des Woords geschiedt met verwerping van de gronden waarop de afzetting heeft plaats gehad, is daardoor de afgezette aanstonds weer ambtsdrager als voor zijn afzetting; doch indien zij geschiedt met handhaving van de gronden der afzetting en na betoonde boetvaardigheid, is daarmee voor den afgezette alleen weer de weg geopend, om volgens de eischen van Art. 4 der Kerkorde op nieuw in het ambt te komen.

§5. De herstelling van een Dienaar des Woords die uit het ambt was ontzet, geschiede niet dan met

groote omzichtigheid, en in geen geval tenzij hij geruimen tijd zich zoo boetvaardig en godzalig heeft gedragen, dat de Kerkeraad waaronder hij ressorteert, vrijmoedigheid heeft zijn herstelling aan te vragen.

Art. 81.

Censura Morum.

De Dienaren des Woords, Ouderlingen en Diaconen zullen op geregelde tijden, minstens viermaal per jaar, op Kerkeraadsvergaderingen, elkander onderhouden omtrent elkanders getrouwheid in de ambtsbediening. Wordt eenig bezwaar ingebracht, zoo zal dit op de gewone wijze behandeld worden.

Art. 82.

Attestaties.

Dengenen die uit de Gemeente vertrekken, naar een andere Gemeente onzer Kerk, of naar een der Kerken onder Art. 85, §2 genoemd, zal een attestatie of bewijs van overdracht aan die Gemeente, met getuigenis aangaande belijdenis en wandel, meegegeven worden, door den Praeses en Scriba ondertee-kend.

§1. Attestaties zullen als regel door de Kerkera-den zelve verzonden worden aan den Kerkeraad voor wien zij bestemd zijn. (Acta 1880, Art. 31.)

§2. Een attestatie mag niet afgegeven worden aan wie het vraagt ter oorzaak van bezwaren die men heeft tegen andere leden der Gemeente; zulks moet eerst in orde gebracht worden in de Gemeente waarin men is. (Acta 1898, Art. 89, 6.)

§3. Als leden of doopleden naar een andere plaats vertrekken, waar geen Chr. Geref. Gemeente is, zullen hun attesten aan de naastbijzijnde Gemeente verzonden worden, en zullen zij verplicht zijn zich met deze Gemeente in contact te stellen. Doen zij dit niet, dan vervalt hun lidmaatschap na een jaar en zes weken.

§4. Een attestatie behoort zoo spoedig mogelijk aan den Kerkeraad der plaats waar de vertrekkende zich gevestigd heeft, toegezonden te worden. Zoodra zij daar ontvangen is, vervalt zijn betrekking tot de vorige Gemeente.

§5. In geval een attestatie om bijzondere redenen aan den persoon zelf werd terhand gesteld, kan zij niet meer als geldig worden aangenomen, indien zij niet binnen een half jaar is ingediend.

§6. Attesten met aanmerkingen moeten aangenomen worden, om dan verder met zoodanige personen naar Kerkorde te handelen. (Alg. Bep., Art. 64.)

§7. Leden en doopleden van de in Art. 85, §2 genoemde Kerken, alsmede die van de Chr. Geref. Kerk in Nederland, worden op attest aangenomen. Met

hen die uit andere Kerken als leden wenschen over te komen, zal gehandeld worden naar Art. 61, §§4, 5 en 6. Van doopleden uit deze Kerken, die door be-lijdenis des geloofs zich wenschen aan te sluiten, zullen de doopattesten als bewijs van Doop aange-nomen worden, mits men zekerheid hebbe, dat de dragers gedoopt zijn in den Naam van God Drie-eenig.

§8. Kerkeraden zullen de namen en adressen van verstrooide leden en doopleden opgeven aan de Zen-dings-Com. hunner Classis. (Acta 1902, bl. 16.)

§9. Vorm van een Lidmaten Attestatie:

De Kerkeraad der Chr. Geref. Kerk te.....
.....verklaart bij dezen, dat.....
lidma..... is zijn van bovengenoemde Gemeen-
te en, zooverre hem bekend, gezond in het ge-
loof en onbesproken in den wandel.

Waar attest werd opgevraagd, draagt hij
voornoemde..broeder..zuster.. over aan de
Chr. Geref. Kerk te....., met verzoek
hem, haar, hen op te nemen in haar gemeen-
schap en onder haar opzicht en in alle voorko-
mende gevallen hem, haar, hen met Christelijken
raad te dienen.

Gedoopte Kinderen zijn:

Naam	Geboren	Gedoopt
.....		

De Kerkeraad voornoemd:

..... Praeses

..... Scriba

Afgegeven den.....

AANMERKING.—Dit attest verliest zijn geldigheid, wanneer het niet binnen een half jaar na datum van afgifte is ingediend. Zoodra het ontvangen is, eindigt de betrekking van den geattesteerde tot onze Gemeente.

§10. Vorm van een Doopleden Attestatie:

De Kerkeraad der Chr. Geref. Kerk te.....
.....verklaart bij dezen, dat.....
uit kracht van den Doop behoort bij boven-
genoemde Gemeente, en mitsdien onderworpen
is aan hare onderwijzing en tucht.

Waar attest werd opgevraagd, dragen wij
hem, haar over aan de Chr. Geref. Kerk te
....., met verzoek aan U als
Opzieners dier Kerk, hem, haar, onder Uw
Christelijk opzicht te nemen, en voort te gaan
hem, haar, te onderwijzen in de leer der waar-
heid die naar de godzaligheid is.

Bijwoning van de openbare godsdienstoeffe-
ning

Gebruik maken van de catechisatie.....

Algemeen gedrag.....
De Kerkeraad voornoemd:

..... Praeses
..... Scriba

AANMERKING.—Dit attest verliest zijn geldigheid, wanneer het niet binnen een half jaar na datum van afgifte is ingediend. Zoodra het ontvangen is, eindigt de betrekking van de geattesteerde tot onze Gemeente.

Art. 83.

Getuigschriften.

Bij overgang naar een Kerkgemeenschap, niet genoemd in Art. 85, §2, kan des gevraagd een getuigenis van lidmaatschap en wandel worden afgegeven.

Art. 84.

Geen Heerschappij over Elkander.

Geen Kerk zal over andere Kerken, geen Dienaar over andere Dienaren, geen Ouderlingen of Diakenen over andere Ouderlingen of Diakenen eenige heerschappij voeren.

Art. 85.

Erkenning van Andere Kerken.

De Chr. Geref. Kerk begeert met alle Gereformeerde Kerken, in en buiten Amerika, al moge er ook in ondergeschikte punten van geloofsovertuiging en Kerkregering eenig verschil zijn, in broederlijke betrekking te staan en met haar correspondentie te voeren.

§1. Deze correspondentie besta niet slechts in het wisselen van groeten en beleefdheidsbezoeken, maar ook:

- a. In het zenden van Deputaten naar elkanders meerdere vergaderingen, opdat zij daar zitting hebben met adviseerende stem;
- b. In het op elkaar acht geven, dat men noch in de leer, noch in dienst en tucht afwijke van de Gereformeerde beginselen;
- c. In het onderling overleg hoe zich jegens derden te houden;
- d. In het dienen van elkaar met voorlichting, vooral waar er sprake is van wijziging van Confessie, Kerkorde en Liturgie. (Acta 1900, p. 51.)

§2. De Kerken die door ons ten volle als Zusterkerken worden erkend, zijn:

de Gereformeerde Kerken in Nederland,
de Oud Gereformeerde Kerk van Benthem en Oost Friesland, en
de Gereformeerde Kerk van Zuid Afrika.

§3. Amerikaansche Kerken met welke correspondentie wordt gevoerd, zijn:

the Ref. Church in America, the United Pres. Church, Synod, and General Synod, Ref. Pres. Church en Ass. Pres. Church.

Art. 86.

Bindend Gezag dezer Kerkorde.

Deze Artikelen, de wettige ordening der Kerken aangaande, zijn alzoo gesteld en aangenomen met gemeen accoord, dat zij, zoo het profijt der Kerken zulks vereischt, veranderd, vermeerderd of verminderd mogen en behooren te worden. Nochtans zal het geen bijzondere Gemeente of Classis vrijstaan dit te doen, maar zij zullen naarstigheid doen om die te onderhouden, totdat anders van de Generale Synode verordend wordt.

**AAN DE EERW. SYNODE DER CHR. Geref.
KERK, VERGADERD TE CHICAGO, DEN
19 JUNI, 1912, e. v. d.**

Eerw. en Hooggeachte Broeders:

Met het voorafgaand ontwerp hebben de ondergeteekenden de eer U de vrucht van hun arbeid ter herziening onzer Kerkorde ter beoordeeling, en zoo mogelijk ter goedkeuring aan te bieden.

Van de aangebrachte wijzigingen in bijzonderheden rekenschap te geven, is hier niet mogelijk, doch wij zijn bereid dat te doen waar, wanneer en aan wie de Synode dat van ons zal begeeren. In het algemeen kunnen wij zeggen, dat wij rekening gehouden hebben met wat in Nederland in dit opzicht is gedaan, en met de sedert de vorige uitgave genomen synodale besluiten; dat wij waar wij ons genoodzaakt zagen nieuwe formuleeringen te geven, steeds gezocht hebben de Geref. beginselen van Kerkrecht en Kerkregeering getrouw te handhaven; en dat wij wat den vorm betreft, ons gehouden hebben aan dien der vorige uitgave, zoodat het aantal Artikelen hetzelfde is gebleven, alles volgens de wenken der vorige Synode. Wel hebben wij soms een kleine verschikking, of ook hetzij geheele of gedeeltelijke samensmelting van Artikelen noodig geacht, doch dit slechts in zeer weinige gevallen. Ten aanzien van den titel hebben wij de voorkeur gegeven aan „Kerkorde” boven „Kerkenorde,” omdat het eerste in overeenstemming is met het spraakgebruik, en er bij het laatste van eenig beginsel geen sprake kan zijn.

Onze wijze van werken was deze: Eerst hebben wij na de vorige Synode het werk verdeeld tusschen de Brs. Beets, Berkhof, Fortuin, Heyns en Ten Hoor, opdat ieder het hem toegewezen gedeelte voor zich zelve bestudeeren zou, en een ontwerp van revisie zou indienen. De Brs. Bode en Westervelt werden daarvan verschoond

met het oog op eventueele vertalingen, waarvoor dan hunne diensten zouden kunnen gevraagd worden. In het begin van Oct., 1911, begonnen daarop de in Grand Rapids wonende leden der Commissie zooveel mogelijk wettelijk te vergaderen, om de ingediende ontwerpen gemeenschappelijk te behandelen, en aan Ds. Fortuin werd copie van de Notulen dezer vergaderingen toegezonden. En als blijkt dat zij zich bewust waren van het gewicht van hun taak, en zich daarvan conscientieus hebben gekwetend, moge dienen, dat zij in het geheel 38 malen vergaderd zijn geweest, 12 malen vóór, en 26 malen na de vorige Synode. Dat wij steeds in de beste harmonie konden samenwerken en al was er soms eenig verschil van meening, wij toch doorgaans tot een eenstemmig resultaat konden komen, heeft ons het werk zeer veraangenaamd.

Moeilijkheid gaf het echter, dat niet al de leden der Commissie op dezelfde plaats woonden, vooral toen de eindredactie moest worden vastgesteld. Afschrift van ons werk, zoover wij er toen mede gereed gekomen waren, nl. van Art. 1 tot 70, werd den 12 Maart aan de Brs. Bode, Fortuin en Westervelt toegezonden, met verzoek zoo spoedig mogelijk hun oordeel daarover, met opgave van door hen noodig geachte wijzigingen ons toe te zenden. Maar toen met 1 April dat stuk voor het Agendum moest gereed zijn, hadden die Brs. nog niets van zich laten hooren, zoodat wij wel moesten besluiten het drukken er van te laten doorgaan. Van het laatste stuk, handelende over de tucht, kon hun zelfs geen afschrift meer toegezonden worden. De tijd liet het niet toe. Gevolg is, dat de verantwoordelijkheid voor het werk, zooals het aan de Synode werd voorgelegd, hoofdzakelijk voor rekening komt van het viertal in Grand Rapids wonende leden der Commissie, en de onderteekening van dit rapport door de andere leden ontbreekt.

Ongetwijfeld zal de Synode over dit ontwerp niet

beslissen, zonder het vooraf op de wijze die zij de beste zal achten, nauwkeurig te hebben laten nazien, en zullen dan vele verbeteringen noodig bevonden worden, die slechts de komende Kerkorde ten goede kunnen komen. Het zij ons echter vergund er bij de Synode ernstig op aan te dringen, dat zij haar taak in deze niet afgedaan zal achten eer aan de Kerk een Kerkorde is bezorgd, waarvan vaststaat, dat zij in alle deelen de synodale sanctie heeft. Dit toch is niet alleen noodig voor ons eigen kerkelijk leven, maar ook wanneer in geval van verwikkelingen het gezag der Kerkorde voor den aardschen rechter moet blijken.

Met eerbied onderworpen,

Uwe Commissie,

H. BEETS, Pres.

L. BERKHOF.

W. HEYNS, Secr.

F. M. TEN HOOR.

P. S. Nadat het bovenstaande reeds naar de drukkerij was opgezonden en gezet, kwam van Ds. Fortuin bericht in, dat hij ons ontwerp niet kon onderteekenen van wege principieele bezwaren.

RAPPORT DER COMMISSIE OM TE ONDER-
HANDELEN MET „THE BOARD OF DIREC-
TORS OF THE BANNER OF TRUTH
PUBL. CO.”

Aan de Synode der Chr. Ger. Kerk in Amerika. *

Eerwaarde Broeders en Vaders in Chr.:

De Synode van 1910 besloot (zie Acta page 15) „The Banner” zoo mogelijk in dezelfde verhouding tot de Kerk te brengen als „De Wachter” tot haar staat.

Als gronden werden aangegeven:

a. Het belang onzer kerken, vooral van het opkomend geslacht, eischt het hebben van een kerkelijk blad, geredigeerd in de taal des lands.

b. Eenzelfde beheer van beide bladen geeft verwachting van financieel voordeel voor de School.

c. In de schatting van het volk zouden beide bladen —wjl dan kerkelijke—dezelfde waardeering vinden.

Aanleiding tot dat besluit lag in twee instructies van den volgenden inhoud:—

1. De Synode trachte een vergelijk te treffen met de uitgevers van „The Banner,” waardoor dit blad, evenge-
lijk „De Wachter” het eigendom der kerken wordt.

Cl. Orange City.

2. De Synode koope, zoo mogelijk, „The Banner” en brenge daarmede dat blad in dezelfde verhouding tot de Kerk, als waarin „De Wachter” staat.

Reden: Het is onnatuurlijk, dat het Holl. blad wjl van de Kerk uitgaat, terwijl het Eng. blad, dat steeds meer het blad der jeugd en daarmede dat der toekomst wordt, in geen verhouding hoegenaamd tot de Kerk staat.

Cl. Iowa.

Voldoende aan hare opdracht is de Comm., door de vorige Synode daartoe benoemd, in overleg getreden met de „Board of Directors of the Banner” om te weten te komen

1. Of de Board of Directors genegen is „The Banner” te verkoopen.

2. Indien ja, op welke voorwaarden.

3. Wat de financieele toestand van dat blad heden is.

Door middel van Dr. Beets ontvingen we van de Board een zoodanig bericht, dat de Comm. unaniem besloot de Synode van 1912 te adviseeren „The Banner” te koopen en wel om de volgende redenen:

a. Het komt de Comm., na gedaan onderzoek voor, dat de som van aankoop door „The Banner” gesteld zeer billijk mag genoemd worden, aangezien de ontvangsten door contributiën en advertenties van het vorige jaar verkregen, reeds de som van overname nagenoeg dekken.

b. Uit een statement, dat de Comm. ontving, blijkt, dat de financieele toestand van „The Banner” thans zoodanig is, dat het blad voordeel begint af te werpen,—een voordeel dat zeker aanmerkelijk verhoogd zal worden, als de circulatie van het blad toeneemt, wat zeer wel mogelijk is, daar het aantal inteekenaren thans nog niet de helft bedraagt van het getal, waarop „De Wachter” kan wijzen.

c. De andere voorwaarden, die „The Banner”, aan de Kerk bij eventueele overname stelt, kunnen voor de Kerk geen bezwaar zijn om het blad te koopen. Ze luiden:

1. Het blad blijve de vertegenwoordiger der Eng. sprekende gem. in onze Kerk.

2. Indien immer mogelijk, verschijne het blad in hetzelfde formaat en blijve het gedrukt op dezelfde kwaliteit van papier.

De eerste der twee voorwaarden is zeer natuurlijk.

De tweede houdt rekening met het feit, dat alle bladen, die door Engelsch sprekende kerken worden uitgegeven in boekformaat verschijnen en tevens op een beter soort van papier gedrukt zijn dan Holl. bladen.

Zal nu van onze Kerk een blad in de taal des lands uitgegeven worden, dan is het zeer zeker wenschelijk, dat het in hetzelfde kleed zich toont als de andere Amerikaansche kerkelijke bladen.

Ten slotte voegt de Comm. aan het bovenstaande nog toe dat zij in het bezit is van een statement, haar welwillend door „The Banner” verschaft, waarop de ontvangsten en uitgaven van het vorige boekjaar, alsmede de assets en liabilities van de laatste drie jaren nauwkeurig aangegeven zijn, welke statement de Comm. aan de Synode wenscht te overhandigen.

Met eerbied onderworpen,

De Commissie,
L. VELTKAMP,
J. HEERINGA,
A. J. WIBALDA,
H. J. GRIT,
J. A. KETT, Secr.

**RAPPORT VAN DE COMM. IN ZAKE „VEREEN-
VOUDIGDE SACRAMENTS-FORMULIEREN,”
TE GEBRUIKEN OP HET ZENDINGS-
VELD.**

Eerwaarde Broeders!

In het rapport over de Heidenzending luidt het vijfde voorstel: De Synode wordt verzocht een oordeel uit te spreken over het al of niet mogen gebruiken op het zendingsveld van de vereenvoudigde sacraments-formulieren, door Rev. Brink afgedrukt in zijn „Catechism for Navahos.” Acta 1910, pag. 93.

Met het oog hierop benoemde de Synode eene Comm. „om deze zaak nader te overwegen, om daarover de volgende Synodale verg. voor te lichten.” Acta 1910, pag. 24. De Synode benoemde Dss. Ekster en Bosma en Prof. De Jong. Wegens de ongesteldheid van Ds. Bosma kon hij aan de opdracht van de Synode niet voldoen, zoodat de eerste en laatstgenoemde het volgende hebben opgesteld.

Naar het ons voorkomt hebben wij u voor te lichten, om het door de vorige Synode gekozen woord te bezigen, in aanmerking nemende, dat de opdracht anders is geformuleerd dan het verzoek van de Comm. voor de Heidenzending, over de volgende vragen.

a. Het al of niet wenschelijke van vereenvoudigde formulieren op het zendingsveld.

b. Indien zoo; hoe ver het gebruik zich moet uitstrekken.

c. Of het aangeboden concept van Rev. Brink aanneemelijk is.

a. Met betrekking tot de eerste vraag merken wij op, dat het meervoud formulieren gebruikt wordt. De bedoeling is dus om voor Doop en Avondmaal beide vereenvoudigde formulieren op te stellen. Hierdoor vinden wij ons dus geplaatst voor de vraag van liturgie-wijziging in eene ge-institueerde gemeente in eigen kerkverband. Wilde men

een zendeling op het eigenlijk zendingsveld, welke uitdrukking gebezigd wordt, dan was dit minder moeilijk. In de H. S. hebben wij wel een bruikbare formule, maar niet een formulier. Dit is blijkbaar de bedoeling niet. Zendingsveld is ietwat misleidend. Bedoeld is: invoering van vereenvoudigde sacraments-formulieren in gemeenten, waartoe blanken en bekeerde roodhuiden behooren.

Ons advies is dat bedoelde formulieren worden opgesteld.

Redenen:

1. De liturgische formulieren zijn niet zoo bindend als de formulieren van eenigheid, en worden niet zooals deze onderteekend. Kerken in hetzelfde kerkverband kunnen geen twee belijdenissen en kerkordeningen hebben. Twee stellen van liturgische form. zou om practische redenen ook hoogst bezwaarlijk zijn, weshalve in gewone gevallen de kerken in het kerkverband verplicht zijn de aangenomen form. te gebruiken. In buitengewone gevallen, zooals hier, is er kerkrechtelijk niets tegen te zeggen, als de Synode besluit een in vorm verschillend form. toe te laten, mits de inhoud dezelfde is.

2. Niet alleen geoorloofd, ook verkieslijk is bedoelde vereenvoudiging. Onze form. dragen het kenmerk van den tijd, waarin zij zijn opgesteld. De lapidairstijl met lange zinnen is voor een Nederlander, ook omdat hij aan de form. gewoon is, minder moeilijk. Voor bekeerde heidenen, waar ook, is deze stijl minder gepast. Vereenvoudiging in den vorm, maar ook vereenvoudiging in de formulering der zaken, is alleszins gewenscht. Eene waarheid kan op eenvoudige, bevattelijke wijze worden uitgedrukt, maar ook op eene wijze, waarbij niet weinig denkkraft noodig is om de bedoeling te vatten.

b. Hoever zich het gebruik moet uitstrekken.

Op deze vraag te wijzen scheen ons noodig met het oog op de bovengenoemde onderscheiding tusschen zen-

dingsveld en ge-institueerde kerk, bestaande uit blanken en bekeerde roodhuiden. Men zou twee-erlei practijk kunnen volgen: 1. Bij den doop van blanken het oorspronkelijk formulier. 2. Bij den doop van roodhuiden en hunne kinderen het vereenvoudigde formulier.

Voor zulk een practijk zouden wij niet adviseeren. Kan bij uitzondering een vereenvoudigd formulier toegestaan door en in het kerkverband, het gaat niet aan in eene gemeente twee formulieren, al naar het valt, toe te staan. Dit zou aanleiding tot verwarring geven, en bij de bekeerde heidenen aanleiding kunnen geven tot de gedachte, dat Paulus woord, Gal. 3:27, 28, zijne beteekenis verloren heeft.

c. Of het aangeboden concept van Rev. Brink aanneemelijk is.

1. Voordat wij op deze vraag ingaan, achten wij het noodig volgens de ons gegeven opdracht „om deze zaak te overwegen, en toe te lichten,” de synode op het feit zelf opmerkzaam te maken, dat iemand een vereenvoudigd formulier laat afdrucken, niet in een wetenschappelijk werk, of bij wijze van proeve om beoordeeling uit te lokken, maar in een vraagboekje voor de practijk bestemd.

Nu nemen we gaarne aan, dat zoo iemands bedoelingen goed zijn, maar op zijn zachtst uitgedrukt achten wij zulk doen toch voorbarig. Liturgie is eene zaak, waarover het kerkverband, niet een individu of board of wie ook, zeggenschap heeft. Ons advies is daarom allereerst, dat de Synode pogingen aanwende om de herhaling van dergelijk feit te voorkomen.

2. Wat nu den arbeid van Rev. Brink aangaat, is ons oordeel, dat de Synode deze voorbereidende werkzaamheid met dank kan aanvaarden, vooral omdat Rev. Brink niet een omwerking, noch minder eene revisie geeft, maar zich zoo veel mogelijk aan de bewoordingen van de oorspronkelijke formulieren houdt. Hierdoor is o. i. de vereenvoudiging niet ver genoeg gegaan. De formulieren zijn nog te lang, en de zinnen zijn nog te lang.

Ons concept van vereenvoudiging nemen wij niet op in ons rapport, maar voegen het er als bijlage bij. Niet het concept, maar de finale vaststelling, indien hiertoe mocht worden besloten, behoort o.i. in de Acta geplaatst.

Met eerbied onderworpen,

Uwe Commissie,

P. EKSTER.

G. D. DE JONG.

FORM FOR THE ADMINISTRATION OF HOLY BAPTISM.

There are three things we must know about baptism.

The first is that we are born in sin, and therefore are sinners by nature, so that we can not enter into the kingdom of God, unless we are born again. Being baptized with water teaches us this. It is a sign to us that our souls are unclean, sinful in the sight of God, and that we must look for cleansing from sin and for salvation, not in ourselves, but in the Saviour.

Secondly holy baptism teaches us that our sins are washed away thru Jesus Christ. That is why we are baptized in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. For when we are baptized in the name of the Father, the Father thereby makes it sure to us, that he made an eternal covenant with us. This means that he takes us for his children, and members of his family forever. He therefore will provide us with every good thing, and will keep all evil away from us, or turn it to our good. And when we are baptized in the name of the Son, the Son makes it sure to us, that because he suffered and died in our place, our sins are washed away. He makes us share in his death and resurrection, so that we are now freed from our sins and accounted righteous before God. And when we are baptized in the name of the Holy Ghost, the Holy Ghost makes us a sure promise, that he will make his home in our hearts and will sanctify us to be members of Christ. He will make us have the things Christ has earned for us, the washing away of our sins, and the daily renewing of our lives, till at last pure and holy we shall stand among God's elect in life eternal.

Thirdly, holy baptism is a covenant. To every covenant, there are two parties; and in this matter God is the one party, and we are the other party. Now we have heard of the things God makes sure to us in baptism; the next thing for us to know is what he expects us to do; and this it is: We must obey him. We must cleave to this one God, Father, Son and Holy Ghost. We must trust in him and love him with all our heart, and with all our soul and with all our mind and with all our strength. We must forsake the world, crucify the life of sin that we used to live, and walk in a new and holy life.

And if sometimes thru weakness we fall into sin, we must not therefore despair of God's mercy; neither must we stay in sin, for baptism is a sure sign

to us, that we have an eternal covenant of grace with God.

FOR ADULTS.

Those who desire to be baptized must first know that they are sinners before God, and they must make confession of their repentance of sin and of their belief in Christ. This is according to the word of the Lord Jesus Christ. He commanded his disciples to teach all nations, and then baptize them in the name of the Father, and of the Son and of the Holy Ghost. And he added the promise: "He that believeth and is baptized shall be saved." The Apostles acted according to this rule, baptizing those that made confession of their faith and repentance.

It is not lawful to baptize any adult person, until he has been taught what holy baptism means, thru the preaching of the Gospel, and is able to give account of his personal faith by personal confession.

Since therefore you wish to be baptized, that thereby you may surely know that you have become (a) member(s) of the Church of God, and that it may be known that you do not only accept the Christian religion, which we have taught you and of which you have made confession before us privately, but also that you intend and purpose thru the grace of God to lead a sincere Christian life in harmony with your confession, you will answer to the questions we shall ask you before God and before his Church publicly.

1. Do you believe in the one only true God. Do you believe that in God there are three persons, Father, Son and Holy Ghost. That God made heaven and earth and all that is in them, and that God keeps this world and governs it. That every thing in the world belongs to God, and that every one must obey him?

Answer. Yes.

2. Do you believe that you were born in sin, and therefore by nature entirely unfit to serve God and inclined to sin. That you have sinned against God many times in thought, word and deed. Are you heartily sorry for these sins?

Answer. Yes.

3. Do you believe that Jesus Christ, who is really God and became really man, by being born of the virgin Mary, is given to you of God to be your Saviour. That by believing in him you receive forgiveness of sins, and thru the power of the Holy Ghost you are become a member of Jesus and his Church?

Answer. Yes.

4. Do you believe all the articles of the Christian religion as they have been taught you according to the Word of God. Do you intend to cling to the Christian religion to the end of your life. Do you reject the religion and the superstitions of your own people, and every other that is contrary to the Christian religion. Do you promise to stay always in communion with our Christian Church not only in hearing the Word, but also in the use of the Sacraments?

Answer. Yes.

5. Is it the purpose in your heart always to live as children of God ought to live according to the Word of God, and to forsake the evil things of this world, like followers of Jesus and members of his Church ought to do, according to the Word of God. Are you willing to submit to Christian admonition?

Answer. Yes.

The good and great God mercifully grant his grace and blessing to this your purpose, thru Jesus Christ.

FOR CHILDREN.

And although our little children do not understand these things we may not on that account exclude them from baptism. For like without their knowing it, they are sinners in Adam, so are they again received into grace in Christ. God spoke to Abraham, the father of all believers, and therefore to us and to our children, saying: I will establish my covenant between me and thee, and thy children after thee in their generations for an everlasting covenant; to be a God unto thee and to thy seed after thee.

The Apostle Peter says the same thing with these words: "For the promise is unto you, and to your children and to all that are afar off, even so many as the Lord our God shall call." Therefore formerly the Lord commanded that children should be circumcised, which was a sign that they belonged to the covenant. Christ also embraced them, laid his hands upon them and blessed them.

Because baptism is come in the place of circumcision, therefore little children are to be baptized, because they are heirs of the kingdom of God and of God's covenant. And it is the duty of the parents to teach their children to serve the Lord as soon as their tender years allow. That therefore this holy sacrament may be administered to the glory of God, to our comfort and to the edification of his Church, let us call upon his holy name.

PRAYER.

O, Almighty and eternal God, we beseech thee that thou wilt be pleased of thine infinite mercy, to look in grace upon these children. Make them thru the Holy Ghost members of thy Son Jesus Christ, that they may be buried with him into his death, and be raised with him in newness of life. Strengthen them to follow him daily bearing their cross joyfully, and to cleave unto him in true faith, firm hope and ardent love. Grant them to leave this life, which is but a continual death, enjoying thy favor, and to appear before the judgement seat of thy Son Jesus Christ at the last day without fear. We ask this of thee in the name of Christ Jesus our Lord and Saviour, who with the Father and the Holy Ghost, one only God liveth and reigneth forever. Amen.

Beloved in the Lord Jesus.

You have heard that baptism is an ordinance of God to make God's covenant sure to us and to our children. Therefore it must be used for that purpose and not out of custom or superstition. That it may be known that this is in your mind, you will answer sincerely to these questions.

1. Do you believe that, tho' your children are conceived and born in sin, and hence are subject to the curse of sin; yet that they belong to Christ, and therefore as members of his Church ought to be baptized?

2. Do you believe that what is taught in the Bible, and in the articles of Christian faith, and which is taught here in this Christian Church, is the true and complete doctrine concerning salvation?

3. Do you promise that when these children begin to understand you will teach them and bring them up in the fear of the Lord, and that you will help them and cause them to be taught therein to the utmost of your power?

Answer. Yes.

Then the minister in baptizing shall say: N., I baptize thee in the name of the Father, and of the Son and of the Holy Ghost.

THANKSGIVING.

Almighty God and merciful Father, we thank thee that thou hast forgiven us and our children all our sins, through the blood of thy beloved Son Jesus Christ, and received us thru thy Holy Spirit as members of Jesus Christ, and adopted us to be thy children, and hast made the same sure to us by holy baptism. We pray thee in the name of Jesus,

that thou wilt be pleased always to govern these children by thy Holy Spirit, that they may be taught and brought up in thy fear, and may learn to know our Lord and Saviour Jesus Christ. That they may know thy goodness and mercy which thou hast shown to them and us. Enable them to live in all righteousness before thee, under our only Teacher, King and High Priest, Jesus Christ, and to fight against and overcome sin to the end that they may eternally praise and magnify thee, and thy Son Jesus Christ, together with the Holy Ghost, the one only true God. Amen.

FORM FOR ADMINISTERING THE LORD'S SUPPER.

Beloved in the Lord Jesus, our Saviour: We are now to keep the Lord's Supper as the Lord Jesus commanded us to do.

The Apostle Paul tells us "that the Lord Jesus in the same night in which he was betrayed, took bread and when he had given thanks, he brake it and said: 'Take, eat, this is my body, which is broken for you, this do in remembrance of me.' And in like manner also he took the cup after the supper saying: 'This cup is the new testament in my blood, this do ye as often as ye drink it in remembrance of me.' For as often as ye eat this bread and drink this cup, ye do show the Lord's death till he come. Wherefore whosoever shall eat this bread and drink this cup in an unworthy way shall be guilty of the body and blood of the Lord. But let a man examine himself and so let him eat of this bread and drink of that cup; for he that eateth and drinketh in an unworthy manner eateth and drinketh judgment to himself, not discerning the Lord's body.

Now in order to keep the Lord's Supper properly, in the way in which the Lord Jesus wants us to keep it, we must do two things:

First, we must examine ourselves;

Second, we must keep it in remembrance of Jesus.

In examining ourselves there are three things to think about. The first thing to think about is that we are sinners before God. This should make us humble ourselves before God, because God hates sin with his whole being. Rather than let it go unpunished, he punished Jesus instead of us with the bitter and shameful death of the cross.

The next thing we must ask ourselves is whether we believe this faithful promise of God, that all our sins are forgiven only because of the suffering and death of Jesus, obtaining thereby a righteousness,

so perfect as tho we had never done any sin, and had always been obedient to God, just as Jesus was.

And the next thing we must ask ourselves, is whether it is the purpose of our heart, to show thankfulness to God with our whole heart, and walk uprightly before him like children of God ought to do. Also whether we have put all enmity, envy and hatred out of our hearts, and whether it is our heart's desire to walk in true love and peace with our neighbor.

All those who feel this way about these things, God wants to receive in mercy; such as these he accounts worthy partakers of the supper of his Son Jesus Christ. But those who do not feel this way about it in their hearts, eat and drink judgment to themselves. Those who love sin and are unwilling to leave the ways of sin, must not come to the Lord's Supper, for they have no part in the Kingdom of Christ.

But hereby is not meant to say that only those may come to the Lord's Supper, who are without sin. For we do not come to this Supper to testify thereby that we are perfect and righteous in ourselves. No; we confess that on account of our sins we are worthy of death. Therefore coming to the Lord's Supper we should not ask whether we are without sin, or whether our faith and conduct are perfect, but whether we struggle with the weakness of our faith and with the sinfulness of our hearts, and are heartily sorry for these weaknesses. If it is our heart's desire to fight against our unbelief and to live according to all the commandments of God, we may be sure that no sin or weakness that is still in us against our will, can hinder us from being received in mercy and from being worthy partakers of the Lord's Supper.

Now, why did Jesus tell us to keep the Lord's Supper? It is that we should remember him. And how shall we remember him by it?

By believing in our hearts that our Father in heaven, sent his dear Son, our Lord Jesus Christ, into the world. And that the Lord Jesus took our flesh and blood upon him, and bore God's anger against sin in our place from the beginning to the end of his life upon earth. By doing this he fulfilled for us all obedience to the law of God and righteousness, especially when the weight of our sins and the wrath of God against sin pressed out of him the bloody sweat in the garden, and made him cry out on the tree of the cross: "My God, My God, why hast thou forsaken me," that we might be accepted of God, and never be forsaken of him. With his death and the shedding of his blood he

made the work of our salvation complete when he said: "It is finished."

And that we might firmly believe, that this eternal salvation is ours, the Lord Jesus in his last supper took bread, and when he had given thanks he brake it and gave it to his disciples, and said: "Take, eat, this is my body which is broken for you, this do in remembrance of me." In like manner also after the supper he took the cup, gave thanks and said: "Drink ye all of it, this cup is the New Testament in my blood, which is shed for you and for many for the remission of sins; this do ye as often as ye drink it in remembrance of me." As tho he would say: as often as ye eat of this bread and drink of this cup, ye shall remember me, ye shall be sure of my great love and faithfulness toward you, that whereas otherwise you would have suffered eternal death, I have given my body to the death on the cross and shed my blood for you. I suffered death in your place for your sins, that ye might have everlasting life. Like food and drink are given you that your earthly life might be sustained, so have I given my body and blood for you that in me ye might have eternal life. This is as truly as this bread is broken before your eyes, and this cup is given you, and you eat and drink the same with your mouth, in remembrance of me.

The Lord's Supper teaches us to put our faith and trust in the perfect sacrifice of Christ. For by his death he has taken away the cause of our death, sin, and has obtained for us the Spirit of Life. This Spirit lives in him and in our hearts, and thereby we have true communion with him, and we have part in all his blessings, in eternal life, righteousness and glory.

Besides, by that same Spirit we are united to each other as members of one body in true brotherly love, as the holy Apostle says: "For we being many are one bread and one body, for we are all partakers of that one bread." For as out of many grains of wheat one flour is ground, and one bread baked, and as out of many berries pressed together one wine floweth and mixeth itself together, so shall we all who by true faith are in Christ Jesus, be together one body thru brotherly love, for Christ, our beloved Saviour's sake, who has so exceedingly loved us, and not only show this in word, but also in every deed toward one another.

May the Almighty God and Father of our Lord Jesus Christ help us to do this thru his Spirit. Amen.

That we may obtain all this let us humble ourselves before God and with true faith invoke his blessing.

PRAYER.

O most merciful God and Father, we beseech thee that thou wilt be pleased in this supper, which we keep in remembrance of the bitter death of thy Son Jesus Christ, to work in our hearts thru thy Spirit, that we may daily more and more with true confidence give ourselves to thy Son Jesus Christ. Feed and comfort our afflicted and contrite hearts thru the power of the Holy Ghost with the Bread of Life, Jesus Christ, both God and man, that we may no longer live in our sins, but he in us and we in him, and thus truly may be made partakers of everlasting salvation. That we may truly and heartily believe that thou wilt forever be our gracious Father, nevermore imputing our sins to us, and providing us with all things necessary for our bodies and for our souls, because thou hast made us thy children. Grant us also thy grace that we may always cheerfully follow thee, deny ourselves, confess our Saviour, and in whatever may befall us to joyfully expect our Lord Jesus Christ from heaven, where he will make our mortal bodies like unto his most glorious body, and take us unto him in eternity.

And may the Lord's Supper strengthen us in our undoubted Christian faith, of which we make confession with our mouths and hearts saying:

I believe in God, the Father, Almighty, Maker of heaven and earth. And in Jesus Christ, his only Son our Lord; who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary, suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead and buried, he descended into hell, the third day he arose again from the dead, he ascended into heaven and sitteth at the right hand of God the Father, Almighty, from thence he shall come to judge the living and the dead. I believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the communion of saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body and life everlasting. Amen.

That we may now be fed with the bread of life Jesus Christ, let us not cleave with our hearts to the external bread and wine, but let us lift them up high in heaven, where Jesus our Saviour is at the right hand of God our heavenly Father, whither all the articles of our faith lead us, believing that we shall be fed and refreshed in our souls thru the Spirit of God with the body and blood of Jesus, as certainly as we receive the bread and wine in remembrance of him.

In breaking and distributing the bread the minister shall say:

The bread which we break is the communion of the body of Christ;

(and when he giveth the cup):

The cup of blessing which we bless is the communion of the blood of Christ.

After the communion the minister shall say:

Beloved in the Lord. The Lord has now fed our souls at this table, let us therefore praise his holy name with thanksgiving, and let everyone say in his heart thus:

Bless the Lord, O my soul, and all that is within me bless his holy name.

Bless the Lord, o my soul, and forget not all his benefits.

Who forgiveth all thine iniquities, who healeth all thy diseases.

Who redeemeth thy life from destruction, who crowneth thee with lovingkindness and tender mercies.

The Lord is merciful and gracious, slow to anger and plenteous in mercy.

He hat hnot remembered us after our sins, nor rewarded us according to our iniquities.

As far as the heaven is high above the earth, so great is his mercy toward them that fear him.

As far as the east is from the west, so far hath he removed our transgressions from us.

Like as a father pitieth his children, so the Lord pitieth them that fear him.

Who hath not spared his own Son, but hath delivered him up for us all, and given us all things with him. Therefore God commendeth therewith his love toward us, in that while we were yet sinners, Christ died for us; much more then being now justified in his blood, we shall be saved from wrath thru him. For if when we were enemies we were reconciled to God by the death of his Son; much more being reconciled, we shall be saved by his life; Therefore shall my mouth and heart show forth the praise of the Lord from this time forth forevermore. Amen.

THANKSGIVING.

Almighty God and merciful Father. We humbly render unto thee the thanks of our hearts, that thou hast in infinite mercy, given us thine only begotten Son, Jesus Christ to be a Saviour from and a sacrifice for our sins, and to be our food and drink unto eternal life. We thank thee that thou givest us a living faith whereby we are made partakers of such great blessings. It has pleased thee that thy beloved Son Jesus Christ should institute this Supper that thereby our faith might be strengthened. O faithful God and Father, we pray thee, that thru the

working of thy Holy Spirit, this remembrance of the death of our Lord and Saviour Jesus Christ, may tend to the daily increase of our faith, and more intimate fellowship with him. Hear us Lord, for Jesus Christ, thy Son's sake, in whose name we conclude our prayers, saying:

Our Father who art in heaven, hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done on earth, as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our debts, as we forgive our debtors; and lead us not into temptation, but deliver us from evil. For thine is the kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen.

I N H O U D.

Lijst van Deputaten	2
Voorarbeid	5
I. Theol. School en College (Rubriek I).....	6
II. Zending. Beginsel. Heiden-, Inwendige- en Mormonen-Zending.	14
III. Joden Zending	18
IV. Publicatie-Zaken	18
V. Kerkenorde-Zaken	19
VI. Varia	23
VII. Protesten	27
VIII. Verslagen	27
Voorstellen des Boards der Heidenzending.....	29

R A P P O R T E N.

Rapport, Comm. Zendingsorde	1
Report, Comm. translation of Standards.....	13
Rapport, Comm. in zake eigen Joden Zending.....	20
Rapport, Comm. Herziening der Kerkorde.....	28
Rapport, Comm. voor onderhandeling met „Banner” Co.	77
Rapport, Comm. „Vereenvoudigde Sacraments-formu- lieren”	80